Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
C-sarja

C/2024/7467

20.12.2024

KOMISSION TIEDONANTO

Ohjeet yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käytöstä asetuksen (EU) 2021/1060 (yhteisiä säännöksiä koskeva asetus) soveltamisalaan kuuluvien rahastojen puitteissa

(C/2024/7467)

VASTUUVAPAUSLAUSEKE:

”Tämän valmisteluasiakirjan ovat laatineet komission yksiköt. Siinä annetaan sovellettavaan EU:n lainsäädäntöön perustuvia teknisiä ohjeita yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahastojen seurantaan, valvontaan tai täytäntöönpanoon osallistuville kollegoille ja tahoille. Ohjeet eivät kuitenkaan rajoita unionin tuomioistuimen tai unionin yleisen tuomioistuimen tulkintaa.”

Sisällysluettelo

Sivu

Lyhenneluettelo 3

Johdanto 3

Luku 1: Johdanto yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin 4

1.1. Mitä yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ovat ja miksi niitä kannattaa käyttää? 4

1.2. Milloin kannattaa käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja 4

1.3. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö kahdella tasolla 5

1.4. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen vapaaehtoinen ja pakollinen käyttö 7

Luku 2: Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tyypit 8

2.1. Yhteenveto yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen eri tyypeistä 8

2.2. Kiinteämääräinen rahoitus 9

2.2.1. Yleiset periaatteet 9

2.2.2. Kiinteät prosenttiosuudet välillisten kustannusten määrittämiseksi (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artikla) 12

2.2.3. Kiinteä prosenttiosuus välittömien henkilöstökustannusten määrittämiseksi (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 1 kohta) 13

2.2.4. Kiinteä prosenttiosuus kaikkien muiden toimen kustannusten kuin välittömien henkilöstökustannusten määrittämiseksi (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artikla) 13

2.2.5. Kiinteä prosenttiosuus matka- ja majoituskustannusten kattamiseksi (Interreg-asetuksen 41 artiklan 5 kohta) 15

2.2.6. Teknisen avun kiinteämääräisen rahoituksen erityistapaus (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 36 artiklan 5 kohta) 15

2.2.7. Yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen tuen erityispiirteet 16

2.3. Yksikkökustannukset 16

2.3.1. Yleiset periaatteet 17

2.3.2. Tuntitaksan mukaan lasketut henkilöstökustannukset (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2–4 kohta) 19

2.4. Kertakorvaukset 22

2.4.1. Yleiset periaatteet 22

2.5. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhdistäminen 24

Luku 3: Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrittäminen 26

3.1. Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot on määritettävä etukäteen 26

3.2. Menetelmät 27
3.2.1. Oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettavissa oleva laskentamenetelmä 27
3.2.2. Kustannusarvio 30
3.2.3. Unionin toimintapolitiikkojen aloilla sovellettavien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö 33
3.2.4. Jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä sovellettavien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö 33
3.2.5. Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä tai niiden pohjalta vahvistettujen kiinteiden määrien ja erityisten menetelmien käyttö 34
3.2.6. Aiemmilla ohjelmakausilla käytettävissä olleiden yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö 34
3.2.7. Samassa jäsenvaltiossa määritettyjen tai muissa jäsenvaltioissa käytössä olevien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen uudelleenkäyttö/toistaminen 35
3.3. Menettelyvaiheet yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon hyväksymiseksi ohjelmassa (ylempi taso) .35
3.4. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen mukauttaminen ajan kuluessa (mukauttamismenetelmä) 36
Luku 4: Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen soveltaminen 36
4.1. Ylemmällä tasolla vahvistetuissa yksinkertaistetuissa kustannusvaihtoehdoissa käytettävä valuutta 36
4.2. Ohjelmassa hyväksyttyjen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen soveltamisen ajoitus 37
4.3. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen ilmoittaminen maksatushakemuksissa 37
4.4. Komission delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö 38
Luku 5: Horisontaaliset periaatteet 38
5.1. Julkiset hankinnat ja yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö 38
5.2. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhteensopivuus valtiontukisääntöjen kanssa 38
5.3. EAKR ja ESR+: ristiinrahoitus 41
5.4. Tietojen keräämistä, tallentamista ja julkaisemista koskevat vaatimukset 42
5.5. Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ja tukikelpoisuusaika 43
Luku 6: Hallinnon varmennukset ja tarkastukset 43
6.1. Hallinnon varmennuksia ja tarkastuksia koskeva yleinen lähestymistapa 43
6.2. Yksinkertaistettuun kustannusvaihtoehtoon liittyvän menetelmän asianmukaisen vahvistamisen todentaminen 44
6.3. Hallintoviranomaisen suorittama varmennus ja menetelmän asianmukaisen soveltamisen tarkastaminen täytäntöönpanon aikana 46
6.3.1. Kiinteiden prosenttiosuuksien asianmukaisen soveltamisen todentaminen 46
6.3.2. Yksikkökustannusten asianmukaisen soveltamisen todentaminen 47
6.3.3. Kertakorvausten asianmukaisen soveltamisen todentaminen 48
6.4. Sen todentaminen, että yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja käytettäessä ei myönnetä kaksinkertaista rahoitusta 48
6.5. Valtiontukisääntöjen noudattamisen todentaminen käytettäessä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja korvausmuotona 50
6.6. Petostapaukset ja vakavat puutteet 51
6.7. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöön liittyvät mahdolliset virheet tai sääntöjenvastaisuudet 51
Liite 1: Esimerkkejä yksinkertaistetuista kustannusvaihtoehdoista 54
Liite 2: Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteissä V ja VI olevan lisäyksen 1 täyttäminen 58
Liite 3: Esimerkki yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen ja valtiontukisääntöjen yhteensopivuudesta 66

Lyhenneluettelo

AA	AA, tarkastusviranomainen
AMIF	AMIF, turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahasto
BMVI	BMVI, rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitustukiväline
CLLD	CLLD, yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen
CPR	CPR, yhteisiä säännöksiä koskeva asetus
EC	EC, Euroopan komissio
ECA	ECA, Euroopan tilintarkastustuomioistuin
EMKVR	EMKVR, Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahasto
EAKR	EAKR, Euroopan aluekehitysrahasto
ESR+	ESR+, Euroopan sosiaalirahasto plus
ISF	ISF, sisäisen turvallisuuden rahasto
JTF	JTF, oikeudenmukaisen siirtymän rahasto
LAG	LAG, paikallinen toimintaryhmä
MA	MA, hallintoviranomainen
MS	MS; jäsenvaltio
SCO	SCO, yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto
Pk-yritykset	Pienet ja keskisuuret yritykset

Johdanto

Tässä asiakirjassa annetaan teknisiä ohjeita kustannuksista, jotka ilmoitetaan asetuksen (EU) 2021/1060 ([1]), jäljempänä 'yhteisiä säännöksiä koskeva asetus', soveltamisalaan kuuluviin rahastoihin sovellettavien yksikkökustannusten, kertakorvausten ja kiinteämääräisen rahoituksen, jäljempänä 'yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot', perusteella. Ohjeiden tarkoituksena on jakaa hyviä käytäntöjä ja kannustaa jäsenvaltioita käyttämään niitä. Ohjeissa käsitellään vaihtoehtoja, joita yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen muodostama oikeudellinen kehys tarjoaa ohjelmakaudelle 2021–2027, sekä otetaan huomioon asetuksen (EU) 2021/1060 myötä lainsäädännössä tapahtuneet muutokset ohjelmakauteen 2014–2020 verrattuna, erityisesti mahdollisuus maksaa ohjelmalle myönnetty unionin rahoitusosuus yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen muodossa.

Asetuksen (EU) 2021/1060 tultua voimaan ohjeet kattavat jäsenvaltioiden tuensaajille yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen muodossa tai eri rahoitusmuotojen yhdistelmänä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdan b, c, d ja e alakohdan mukaisesti myöntämien avustusten maksamisen sekä ohjelmalle yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen muodossa tai eri rahoitusmuotojen yhdistelmänä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 51 artiklan c, d, e ja f alakohdan mukaisesti myönnetyn unionin rahoitusosuuden maksamisen.

Lisäksi näissä ohjeissa selvennetään myös muita, ohjelmakauteen 2021–2027 liittyviä tai sen kannalta merkityksellisiä seikkoja, joista jäsenvaltiot ja sidosryhmät ovat esittäneet kysymyksiä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1060, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 159).

LUKU 1: JOHDANTO YKSINKERTAISTETTUIHIN KUSTANNUSVAIHTOEHTOIHIN

1.1 Mitä yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ovat ja miksi niitä kannattaa käyttää?

Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ovat etukäteen määriteltyjä määriä tai prosenttiosuuksia, jotka edustavat parasta mahdollista arvioita toimen täytäntöönpanosta käytännössä aiheutuvista tosiasiallisista (todellisista) tukikelpoisista kustannuksista. Ne ovat toisin sanoen vaihtoehtoinen menetelmä toimen tukikelpoisten kustannusten korvaamiseksi. Perinteisessä menetelmässä tuensaajalle korvataan tälle tosiasiallisesti aiheutuneet maksetut kustannukset, jotka todistetaan laskuilla tai maksukuiteilla, jäljempänä 'todelliset kustannukset' (ks. yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdan a alakohta).

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta ei enää vaadita yhteisrahoitettujen menojen jokaisen euron jäljittämistä yksittäiseen tositteeseen. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö vähentää merkittävästi hallintoviranomaisille ja tuensaajille aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia ja keventää niiden hallinnollista rasitusta.

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö tarkoittaa, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahastojen hallinnointiin liittyvät henkilö- ja hallintoresurssit voidaan **keskittää toiminnan tavoitteiden saavuttamiseen**, koska tositteiden keräämiseen ja todentamiseen tarvitaan vähemmän resursseja.

Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot myös yksinkertaistavat hallintoprosessia, jolloin niillä **helpotetaan rahastojen hyödyntämistä** muun muassa **pienten tuensaajien** keskuudessa. Lisäksi tuensaajat ovat todenneet yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yksinkertaistavan ja nopeuttavan hankkeidensa elinkaareen kuuluvia prosesseja aina rahoitushakemuksesta menojen korvaamiseen (esimerkiksi rahoitushakemuksen laatiminen aiheuttaa vähemmän kustannuksia ja on nopeampaa, tositteita tarvitaan vähemmän, riski virheellisten tai puutteellisten asiakirjojen toimittamisesta on pienempi ja menojen korvaaminen tapahtuu ripeämmin).

Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot myös edistävät yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahastojen tuloksellisempaa ja asianmukaisempaa käyttöä (**alempi virhetaso**). Euroopan tilintarkastustuomioistuin on vuosien ajan suosittanut toistuvasti, että komissio kannustaisi yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöön ja laajentaisi niiden käyttöä, etenkin siksi, että ne ovat vähemmän alttiita virheille ([2]). Tämä näkemys toistettiin myös Euroopan tilintarkastustuomioistuimen aihekohtaisessa katsauksessa "Koheesiopolitiikan toteuttamisen yksinkertaistaminen vuoden 2020 jälkeen" ([3]), jossa suositeltiin lisäämään mahdollisuuksia käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja myös hallinnollisten kustannusten ja hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi.

1.2 Milloin kannattaa käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on tietyissä tapauksissa pakollista (ks. luku 1.4 jäljempänä). Sen lisäksi niiden käyttö on erittäin suositeltavaa erityisesti sellaisten toimien yhteydessä, jotka täyttävät jonkin seuraavista toteuttamiskelpoisuutta ja hyödyllisyyttä koskevista edellytyksistä:

— Toimen todellisia kustannuksia on vaikeaa tai vaivalloista todentaa (esimerkiksi paljon tositteita, jotka koskevat pieniä summia ja joilla on vain vähän tai ei mitään tiettyä vaikutusta toiminnan odotettuun tuotokseen, tai monimutkaiset jakoperusteet).

— Samankaltaisen toiminnan taloudellisesta ja määrällisestä toteutuksesta on helposti saatavilla luotettavia aiempia tietoja tai tilastotietoja, joiden pohjalta voidaan laatia luotettavia laskentamenetelmiä.

— Toimet kuuluvat vakiokehykseen; tällaisia ovat esimerkiksi toistuvat toimet, joiden ehdot eivät muutu ja joiden täytäntöönpano noudattaa vakiomuotoa.

— Yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin liittyviä menetelmiä on jo olemassa samantyyppisten toimien osalta kansallisesti rahoitetussa järjestelmässä tai jollakin EU:n politiikan alalla.

([2]) Ks. esimerkiksi Euroopan tilintarkastustuomioistuimen aihekohtainen katsaus "Koheesiopolitiikan toteuttamisen yksinkertaistaminen vuoden 2020 jälkeen", toukokuu 2018; Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus varainhoitovuodelta 2011, luku 6, kohta 30; Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus varainhoitovuodelta 2012, luku 6, kohta 42; Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus varainhoitovuodelta 2014, luku 6, kohta 79; Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus varainhoitovuodelta 2018, luku 6, kohta 24; Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus varainhoitovuodelta 2020, luku 5, kohta 23; Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus varainhoitovuodelta 2021, luku 5, kohta 23.

([3]) https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/BRP_Cohesion_simplification/Briefing_paper_Cohesion_simplification_FI.pdf.

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrittäminen vie aikaa ja resursseja, mikä on syytä ottaa huomioon uutta menetelmää suunniteltaessa. Jos yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen laatiminen vie suhteettomasti aikaa ja resursseja niiden tavoitteeseen eli yksinkertaistaviin vaikutuksiin nähden, muut korvausmenetelmät voivat olla asianmukaisempia.

1.3 **Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö kahdella tasolla**

Ohjelmakautta 2021–2027 koskevan oikeudellisen kehyksen mukaisesti yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja voidaan käyttää kahdella tasolla:

— komission jäsenvaltioiden ohjelmiin myöntämiä unionin rahoitusosuuksia maksettaessa (ylempi taso)

— jäsenvaltioiden tuensaajille myöntämiä avustuksia maksettaessa (alempi taso).

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö ylemmällä tasolla

Ohjelmalle myönnetty unionin rahoitusosuus voidaan korvata yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen muodossa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 51 artiklan c, d ja e alakohdan mukaisesti.

Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot on määritettävä

1. ohjelman hyväksymisestä tai muuttamisesta tehdyssä komission päätöksessä (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 3 kohta) tai
2. komission antamassa delegoidussa säädöksessä (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 4 kohta).

Ensin mainitussa tapauksessa jäsenvaltion olisi toimitettava komissiolle ohjelman tai sen muutospyynnön yhteydessä ehdotus, joka on laadittu yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteiden V ja VI lisäyksen 1 mukaisesti. **Kyseisen ohjelman tarkastusviranomaisen on arvioitava** [4] ennakkoon laskentamenetelmä ja määrät sekä järjestelyt, joilla varmistetaan tietojen tarkastaminen, laatu, kerääminen ja tallentaminen, ja **tämän arvioinnin tuloksen on oltava myönteinen**.

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö ylemmällä tasolla ei automaattisesti tarkoita, että niitä käytetään myös alemmalla tasolla. Vaikka unionin rahoitusosuus maksettaisiin ohjelmassa tai delegoidussa säädöksessä hyväksyttyjen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella, tuensaajalle maksettava korvaus voi olla missä tahansa tuen muodossa (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 3 kohta).

Jotta yksinkertaistaminen toteutuisi mahdollisimman laajasti, ylemmällä tasolla käytettyjä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja suositellaan kuitenkin käytettävän myös alemmalla tasolla eli maksettaessa avustuksia tuensaajille.

Jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ylemmällä tasolla. Ohjelmalle myönnettävä unionin rahoitusosuus voi perustua minkä tahansa muotoiseen tuensaajille maksettavaan tukeen (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 51 artiklan b alakohta).

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö alemmalla tasolla

Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja voidaan käyttää vain avustuksilla rahoitettujen toimien tapauksessa (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohta). Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ei voi käyttää rahoitusvälineiden tai palkintojen yhteydessä. Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, joita käytetään jäsenvaltioiden tuensaajille myöntämien avustusten maksamiseksi, ei sisällytetä ohjelmaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteessä V ja VI olevan lisäyksen 1 kautta, eikä niille tarvita komission hyväksyntää.

Alemmalla tasolla käytettyjen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta **tarkastusviranomaisen ennakkoarviointi** ei ole välttämätön mutta se on **erittäin suositeltava**.

Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ovat yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan mukaisia avustusmuotoja. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 58 artiklan 5 kohdan mukaisesti avustuksia koskevia säännöksiä, mukaan lukien yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevat säännökset, **ei sovelleta avustusten muodossa myönnettävään tukeen, joka on yhdistetty rahoitusvälinettä koskevaan toimeen**, vaan tällaiseen yhdistelmätukeen sovelletaan asianomaisen rahoitusvälineen sääntöjä. Jos kuitenkin avustus on yhdistetty rahoitusvälineeseen mutta kyseessä on **kaksi erillistä toimea**, yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja voidaan käyttää avustuksen muodossa myönnettävän tuen osalta. Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ei voida soveltaa, jos toimelle myönnetään tukea palkinnon muodossa.

[4] Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteen V (tai VI) lisäyksessä 1 olevan C jakson 5 kohdan mukaisesti.

Ylemmällä tasolla ja vain alemmalla tasolla käytettävien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen keskeiset yhtäläisyydet ja erot

	Ylemmällä tasolla käytettävät yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot	Vain alemmalla tasolla käytettävät yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot
Käytettyjen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tyyppi	Yksikkökustannukset, kiinteämääräinen rahoitus ja kertakorvaukset	
Komission rooli yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöönotossa	Komissio hyväksyy yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot 1) ohjelman hyväksymisestä tai muuttamisesta tehdyssä komission päätöksessä jäsenvaltion toimittaman ehdotuksen pohjalta, joka on laadittu käyttämällä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteiden V ja VI lisäyksessä 1 olevaa mallia (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 3 kohta); tai 2) delegoidulla säädöksellä (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 4 kohta).	Jäsenvaltioiden ei ole pakollista kuulla komissiota yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ja menetelmiä määrittäessään.
Tarkastusviranomaisen rooli yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöönotossa	Tarkastusviranomaisen on tehtävä ohjelman hyväksymisestä tai muuttamisesta tehdyllä komission päätöksellä käyttöönotettujen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta menetelmän ennakkoarviointi (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 3 kohta ja liitteen V (tai liitteen VI) lisäyksessä 1 olevan C jakson 5 kohta).	Tarkastusviranomaisen ei ole välttämätöntä tehdä menetelmistä ennakkoarviointia, mutta se on erittäin suositeltavaa.
Sallitut menetelmät	Oikeudenmukaiseen, tasapuoliseen ja todennettavissa olevaan menetelmään (esimerkiksi tilastotietoihin ja aiempiin tietoihin) perustuva laskelma. Kustannusarvio. Olemassa olevien EU:n tai kansallisten järjestelmien käyttö samantyyppisiin toimiin.	Oikeudenmukaiseen, tasapuoliseen ja todennettavissa olevaan menetelmään (esimerkiksi tilastotietoihin ja aiempiin tietoihin) perustuva laskelma. Kustannusarvio (jos toimen kokonaiskustannukset ovat enintään 200 000 euroa). Olemassa olevien EU:n tai kansallisten järjestelmien käyttö samantyyppisiin toimiin. Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa tai rahastokohtaisissa asetuksissa tai niiden pohjalta vahvistetut määrät ja menetelmät.
Taso, jolla korvaus maksetaan	Komissio suorittaa korvauksen jäsenvaltiolle ohjelman hyväksymisestä tai sen muuttamisesta tehdyllä komission päätöksellä hyväksytyn tai delegoidussa säädöksessä vahvistetun yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon perusteella (”ylempi taso”).	Jäsenvaltio suorittaa korvauksen tuensaajalle yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon muodossa, ja menot ilmoitetaan komissiolle (”alempi taso”).
Hallinnon varmennusten ja tarkastusten laajuus	Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteiden V ja VI lisäyksessä 1 vahvistettujen korvauksen suorittamisedellytysten täyttyminen.	Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrittämiseksi käytetty menetelmä ([1]) ja yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon toteutusmenetelmän soveltaminen.
Hallinnon varmennukset ja tarkastukset EIVÄT kata	Todelliset kustannukset (lukuun ottamatta todellisia kustannuksia, joita käytetään kiinteämääräisen rahoituksen laskennan perustana). Joko ohjelman hyväksymisestä/muuttamisesta tehdyllä komission päätöksellä tai delegoidulla säädöksellä hyväksytyn yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon määrittämiseksi käytetty menetelmä. Ks. myös luku 6.	Todelliset kustannukset (lukuun ottamatta kiinteämääräisen rahoituksen laskentaperusteena käytettyjä todellisia kustannuksia). Vakiosuuruisten kiinteiden prosenttiosuuksien määrittämiseen käytetty laskentamenetelmä (lukuun ottamatta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohtaa). Ks. myös luku 6.

([1]) Lisätietoja on tämän asiakirjan luvussa 6 (Hallinnon varmennukset ja tarkastukset).

1.4 **Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen vapaaehtoinen ja pakollinen käyttö**

Periaate: yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö vapaaehtoista

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö ylemmällä ja alemmalla tasolla on jäsenvaltioille vapaaehtoista lukuun ottamatta jäljempänä tässä luvussa kuvattuja, yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 2 kohdan mukaisia tapauksia. Ylemmällä tasolla, kun komissio on tehnyt päätöksen ohjelmassa käytettävien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen hyväksymisestä, jäsenvaltiolle maksettava unionin rahoitusosuus korvataan tässä muodossa eikä jäsenvaltio voi hakea sen maksamista yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 51 artiklan b alakohdan eli tuensaajalle maksetun tuen perusteella. Alemmalla tasolla hallintoviranomainen tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitea päättää, käytetäänkö ehdotuspyynnössä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, määrittämällä kustannuserät ja/tai toimityypit, joihin kyseisiä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja sovelletaan. Jotta varmistetaan avoimuuden ja tuensaajien yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden noudattaminen, sovellettavien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen soveltamisala eli kustannuserät ja toimityypit, joihin niitä voidaan käyttää, olisi täsmennettävä ja julkaistava (ehdotuspyynnössä, ohjelman säännöissä tai kansallisissa säännöissä).

Poikkeus: tapaukset, joissa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on pakollista

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti silloin, kun toimen kokonaiskustannukset ovat **enintään 200 000 euroa**, EAKR:n, ESR+:n, JTF:n, AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n rahoitusosuus tuensaajalle olisi myönnettävä yksikkökustannusten, kertakorvausten tai kiinteämääräisen rahoituksen muodossa, **lukuun ottamatta jäljempänä mainittuja poikkeuksia**. Tämän säännöksen tarkoituksena on rajoittaa tosiasiallisia kustannuksia koskevaa valvontaa, koska näiden toimien vähäisen arvon vuoksi tällainen valvonta ei olisi kustannustehokasta.

Interreg-ohjelmien pienhankerahastoista rahoitettavien pienhankkeiden (Interreg-asetuksen ([5]) 25 artiklan 6 kohta) osalta EAKR:stä osoitettava rahoitusosuus myönnetään yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen muodossa, jos **pienhankkeen toteuttavalle lopulliselle vastaanottajalle myönnetty julkinen rahoitusosuus on enintään 100 000 euroa**, paitsi toimissa, joiden tuki on valtiontukea.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon toimeen osoitetun tuen edellytykset vahvistavan asiakirjan allekirjoitusvaiheessa suunnitellut kustannukset ([6]). Toimen tai pienhankkeen toteuttamisesta tosiasiallisesti aiheutuvat kustannukset eivät ole merkityksellisiä, koska niitä ei enää oteta huomioon toimen tai pienhankkeen kustannuslaskenta- ja korvausmenetelmän yhteydessä.

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on pakollista **jäsenvaltioiden tuensaajille myöntämän tuen tasolla eli yhteisrahoitettavan toimen ja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 2 artiklassa tarkoitetun tuensaajan tasolla**. Interreg-ohjelmien pienhankerahastojen (ks. edellä) osalta **yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on pakollista pienhankerahastoa hallinnoivan tuensaajan lopullisille vastaanottajille myöntämän tuen tasolla**.

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on pakollista myös silloin, kun jäsenvaltio myöntää tuensaajalle avustuksen sellaisessa teknistä apua koskevassa toimessa, jonka kokonaiskustannukset ovat enintään 200 000 euroa. **Teknistä apua koskevat toimet eivät siis muodosta poikkeusta yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen pakollisesta käytöstä.** ([7])

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen pakollista käyttöä koskevaa vaatimusta ei sovelleta seuraaviin: ([8])

— **Toimet, joiden saama tuki on valtiontukea**. Vähämerkityksinen tuki ei ole valtiontukea, joten vain vähämerkityksistä tukea saavat toimet kuuluvat yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan eli yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on niissä pakollista. Jos kuitenkin sama toimi saa sekä valtiontukea että vähämerkityksistä tukea, yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö ei ole pakollista.

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1059, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan aluekehitysrahastosta ja ulkoisista rahoitusvälineistä tuettavaa Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitetta (Interreg) koskevista erityissäännöksistä (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 94).

([6]) Euroalueeseen kuulumattomien jäsenvaltioiden osalta tuen edellytykset vahvistavassa asiakirjassa määritetyt määrät olisi muunnettava euroiksi käyttämällä komission kuukausikohtaista valuuttakurssia (InforEuro) sen kuukauden osalta, jona asiakirja on allekirjoitettu.

([7]) Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on pakollista, kun suoritetaan unionin rahoitusosuus jäsenvaltiossa annettavaa teknistä apua varten yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 36 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

([8]) Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö ei ole näissä toimissa pakollista, mutta niitä voidaan silti käyttää myös niissä. Ks. myös luku 5.2, jossa käsitellään yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalaan kuuluvissa toimissa, jotka saavat valtiontukea.

— Hallintoviranomainen voi vapauttaa **jotkin tutkimuksen ja innovoinnin alan toimet** yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä vaatimuksesta edellyttäen, että seurantakomitea on antanut poikkeukselle ennakkohyväksyntänsä. Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ei täsmennetä edellytyksiä tälle poikkeukselle. Tämä tarkoittaa, että hallintoviranomainen ehdottaa halutessaan tällaista poikkeusta ja sen tehtävänä on varmistaa, että seurantakomitea hyväksyy sen.

Silloin kun yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on pakollista, pakollinen käyttö koskee **kaikkia toimen kustannuseriä** lukuun ottamatta kahta poikkeusta, jotka perustuvat yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 2 kohtaan:

1) Kustannuserät, joihin sovelletaan kiinteämääräistä rahoitusta, voidaan laskea todellisten kustannusten perusteella. Esimerkiksi jos käytetään välillisiä kustannuksia varten yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa säädettyä enintään 15 prosentin kiinteää prosenttiosuutta (jota sovelletaan tukikelpoisiin välittömiin henkilöstökustannuksiin), tukikelpoiset välittömät henkilöstökustannukset voidaan ilmoittaa todellisten kustannusten perusteella, kun taas muut välittömät kustannukset kuin välittömät henkilöstökustannukset katetaan yksinkertaistetuilla kustannusvaihtoehdoilla. Jos käytetään yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa säädettyä kiinteää prosenttiosuutta, joka voi olla enintään 7 prosenttia välillisistä kustannuksista, tukikelpoiset välittömät kustannukset voidaan ilmoittaa todellisten kustannusten perusteella.

2) Osallistujille maksetut korvaukset ja palkat voidaan korvata tosiasiallisesti aiheutuneiden kustannusten perusteella.

Nämä ovat ainoat poikkeukset.

Mahdollisia esimerkkejä yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen pakollista käyttöä koskevien vaatimusten noudattamisen varmistamisesta käyttämällä yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa vahvistettuja yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja

Käytettäessä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan a tai c alakohtaa	Käytettäessä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohtaa	Käytettäessä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 tai 2 kohtaa
Välilliset kustannukset = enintään 7 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista (laskentamenetelmää ei edellytetä) tai enintään 25 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista (edellytetään oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavissa olevan laskentamenetelmän käyttöä, tai voidaan käyttää kiinteää määrää, joka on vahvistettu samanlaista toimea varten asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti) Välittömät kustannukset = todelliset kustannukset ([1])	Välilliset kustannukset = enintään 15 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista (laskentamenetelmää ei edellytetä) Välittömät henkilöstökustannukset = todelliset kustannukset ([2]) Kaikki muut (mahdolliset) välittömät kustannukset = yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot	Välittömät henkilöstökustannukset = todelliset kustannukset ([3]) Jäljellä olevat kustannukset (paitsi osallistujille maksetut palkat ja korvaukset) = enintään 40 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista (laskentamenetelmää ei edellytetä) Mahdolliset osallistujille maksetut palkat ja korvaukset voidaan maksaa todellisten kustannusten perusteella (= tukikelpoiset lisäkustannukset)

([1]) Välittömät kustannukset voidaan korvata myös toisen yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon muodossa, esimerkiksi yksikkökustannuksina, jotka on laskettu yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan a–d alakohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti. Ks. lisätietoa eri yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhdistämisestä luvussa 2.5.
([2]) Välittömät henkilöstökustannukset voidaan korvata myös toisen yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon muodossa.
([3]) Välittömät henkilöstökustannukset voidaan korvata myös yksikkökustannusten tai kertakorvauksen muodossa (mutta ei kiinteämääräisenä rahoituksena – ks. luku 2.5).

LUKU 2: YKSINKERTAISTETTUJEN KUSTANNUSVAIHTOEHTOJEN TYYPIT

2.1 Yhteenveto yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen eri tyypeistä

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 51 artiklassa ja 53 artiklan 1 kohdassa esitetään kolme yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tyyppiä, jotka voidaan määritellä seuraavasti:

— **KIINTEÄMÄÄRÄINEN RAHOITUS**: Tietyt tukikelpoiset kustannuserät, jotka on selvästi yksilöity ennalta, lasketaan soveltamalla ennalta vahvistettua prosenttiosuutta yhteen tai useampaan **muuhun** tukikelpoiseen kustannuserään.

— **YKSIKKÖKUSTANNUKSET**: Kaikki tukikelpoiset kustannukset tai osa niistä lasketaan toimien, panosten, tuotosten tai tulosten määrän perusteella ennalta vahvistetuilla yksikkökustannuksilla kerrottuna.

— **KERTAKORVAUS**: Kaikki tukikelpoiset kustannukset tai osa niistä lasketaan ennalta vahvistettujen määrien perusteella, jotka maksetaan, jos ennalta määritetyt toimet ja/tai tuotokset on saatettu päätökseen.

Hallintoviranomainen voi käyttää yhtä yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tyyppiä tai yhdistää samassa toimessa erityyppisiä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, kunhan varmistetaan, että eri yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamien kustannusten välillä ei ole päällekkäisyyksiä, jotta vältetään kaksinkertainen rahoitus (ks. myös luku 2.5, jossa käsitellään eri yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhdistämistä).

2.2 **Kiinteämääräinen rahoitus**

Kiinteämääräistä rahoitusta voidaan käyttää molemmilla tasoilla: ylemmällä tasolla unionin rahoitusosuuden maksamisen yhteydessä (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 51 artiklan e alakohta) sekä alemmalla tasolla jäsenvaltioiden tuensaajille myöntämien avustusten maksamisen yhteydessä (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdan d alakohta).

Kiinteämääräinen rahoitus voidaan toteuttaa eri tavoin:

— vakiosuuruisina kiinteinä prosenttiosuuksina, jotka on vahvistettu yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa, rahastokohtaisissa asetuksissa tai tapauksen mukaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä ja joiden osalta hallintoviranomaisten ei tarvitse vahvistaa laskentamenetelmää sovellettavan osuuden määrittämiseksi

— kiinteinä prosenttiosuuksina, joita varten hallintoviranomaiset laativat menetelmän (myös laskentamenetelmän).

2.2.1. *Yleiset periaatteet*

Kustannuserän määrittäminen

Kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmässä on enintään kolme kustannuserätyyppiä:

— TYYPPI 1: tukikelpoiset kustannuserät, joihin kiinteää prosenttiosuutta sovelletaan tukikelpoisten kustannusten laskemiseksi (ns. ”peruskustannukset”)

— TYYPPI 2: tukikelpoiset kustannuserät, jotka katetaan kiinteällä määrällä

— TYYPPI 3: tapauksen mukaan muut tukikelpoiset kustannuserät (joihin ei sovelleta prosenttiosuutta ja joita ei kateta sillä).

Käytettäessä kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmää hallintoviranomaisen (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitean) on määritettävä kuhunkin tyyppiin kuuluvat kustannuserät: tietty menolaji on sisällytettävä selvästi yhteen – ja vain yhteen – näistä kolmesta tyypistä. Joissakin tapauksissa tyyppi voidaan määrittää sen vastakkaisuudella toiseen tyyppiin tai toisiin tyyppeihin nähden (esimerkiksi järjestelmässä, jossa on vain välittömiä (tyyppi 1) ja välillisiä (tyyppi 2) kustannuksia, kaikki muut tukikelpoiset kustannukset kuin välittömät kustannukset voidaan määrittää välillisiksi kustannuksiksi). Toimien valinnan aikana hallintoviranomaisen (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitean) olisi tarkistettava, että kiinteämääräisen prosenttiosuuden kattamat kustannusluokat ovat tarpeen kyseisen toimen toteuttamiseksi rahoitushakemuksessa esitettyjen toimien perusteella.

Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ei aseteta mitään rajoituksia sille, mihin tukikelpoisiin kustannuseriin voidaan soveltaa kiinteämääräistä rahoitusta. Kun kuitenkin otetaan huomioon, että kiinteämääräisen rahoituksen käytön päätavoitteena on yksinkertaistaminen, kiinteät määrät soveltuvat parhaiten käytettäviksi sellaisten kustannusten yhteydessä, jotka ovat suhteellisen pieniä ja joiden todentaminen on kallista (esimerkiksi kiinteä määrä henkilöstökustannusten tai välillisten kustannusten kattamiseksi).

Eri kustannuserien osalta on mahdollista käyttää eri kiinteitä prosenttiosuuksia, joita sovelletaan samaan perustaan ([9]). Esimerkiksi välillisten kustannusten laskemiseksi voidaan käyttää kiinteää prosenttiosuutta, jonka suuruus on 13 prosenttia välittömistä henkilöstökustannuksista. Myös toimeen liittyvät matka- ja majoituskustannukset voidaan laskea soveltamalla samaan perustaan (välittömiin henkilöstökustannuksiin) 15 prosentin kiinteää prosenttiosuutta.

([9]) Kaikki kiinteät prosenttiosuudet eivät kuitenkaan ole yhdistettävissä. Tällainen on yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohdassa säädetty kiinteä osuus, jota ei voida yhdistää yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklassa tai 55 artiklan 1 kohdassa säädettyihin kiinteisiin prosenttiosuuksiin (ks. luku 2.2.4). Ks. lisätietoa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhdistämisestä luvussa 2.5.

Kiinteä määrä voidaan laskea todellisten kustannusten tai yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella korvattavien kustannusten perusteella (katso luku 2.5).
Kaksinkertaisen rahoituksen välttämiseksi yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtomenetelmää suunniteltaessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota sen varmistamiseen, että peruskustannuksiin ei sisällytetä kustannusluokkia, jotka katetaan kiinteällä prosenttiosuudella.

Erityiset kiinteät prosenttiosuudet yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ja rahastokohtaisissa asetuksissa eriteltyjen kustannuserien laskemiseksi

Oikeudellisessa kehyksessä määritellään tietyt kiinteät prosenttiosuudet. Näitä kiinteitä osuuksia voidaan käyttää jäsenvaltioiden tuensaajille myöntämiä avustuksia maksettaessa (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan e alakohta).

Kiinteitä prosenttiosuuksia voidaan käyttää ilman, että hallintoviranomaista edellytetään vahvistamaan laskentamenetelmää sovellettavan prosenttiosuuden määrittämiseksi (vakiosuuruiset yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot), ainoastaan silloin, kun tämä on nimenomaisesti sallittu yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa. Näitä kiinteitä prosenttiosuuksia sovelletaan tiettyyn kustannuserään (peruskustannuksiin) muiden, kiinteällä prosenttiosuudella katettavien kustannuserien laskemiseksi. Hallintoviranomainen voi käyttää mitä tahansa prosenttiosuutta asianomaisessa artiklassa mainittuun prosenttiosuuteen asti, eikä sen tarvitse perustella, miksi valittu prosenttiosuus on asetuksessa määritettyä alhaisempi, kunhan määrällä katettavat kustannukset ovat kyseisen toimen kannalta tarpeellisia. Jos valitaan alhaisempi prosenttiosuus, laskelmia ei tarvitse suorittaa.

Hallintoviranomainen voi myös määrittää jonkin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdassa säädetyn menetelmän perusteella yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54–56 artiklassa vahvistettuja prosenttiosuuksia suuremman osuuden (lukuun ottamatta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan tapauksessa).

Päätettäessä sovellettavasta kiinteästä prosenttiosuudesta on noudatettava tuensaajien yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Tietyn ehdotuspyynnön puitteissa tuettavia samankaltaisessa tilanteessa olevia tuensaajia ei siis saa kohdella eri tavoin ilman perusteluja.

Vakiosuuruiset kiinteät prosenttiosuudet:

Artikla	Vakiosuuruiset kiinteät prosenttiosuudet
Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta	Enintään 7 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista välillisten kustannusten korvaamiseksi
Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta	Enintään 15 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista välillisten kustannusten korvaamiseksi
Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 1 kohta	Enintään 20 prosenttia [tukikelpoisista] välittömistä kustannuksista ([1]) välittömien henkilöstökustannusten korvaamiseksi
Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohta	Enintään 40 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista toimen jäljellä olevien kustannusten ([2]) korvaamiseksi
Interreg-asetuksen 39 artiklan 3 kohdan c alakohta	Enintään 20 prosenttia [tukikelpoisista] välittömistä kustannuksista välittömien henkilöstökustannusten korvaamiseksi
Interreg-asetuksen 41 artiklan 5 kohta	Enintään 15 prosenttia [tukikelpoisista] välittömistä henkilöstökustannuksista matka- ja majoituskustannusten korvaamiseksi
ESR+ -asetuksen 22 artiklan 1 kohdan b alakohta	1 prosentti a alakohdassa ([3]) tarkoitetuista kustannuksista sellaisten hankkivalle elimelle aiheutuneiden kustannusten, jotka liittyvät elintarvikkeiden ja/tai perushyödykkeiden kuljettamiseen varastoihin tai tuensaajille, ja varastointikustannusten kattamiseksi
ESR+ -asetuksen 22 artiklan 1 kohdan c alakohta	7 prosenttia a alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista tai 7 prosenttia asetuksen (EU) N:o 1308/2013 16 artiklan mukaisesti poistettujen elintarvikkeiden arvosta vähävaraisimmille tarkoitettujen elintarvikkeiden ja/tai perushyödykkeiden jakeluun osallistuville tuensaajille aiheutuneiden hallinto-, kuljetus-, varastointi- ja valmistuskustannukset kattamiseksi

Artikla	Vakiosuuruiset kiinteät prosenttiosuudet
ESR+ -asetuksen 22 artiklan 1 kohdan e alakohta	7 prosenttia a alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista vähävaraisimmille tarkoitettujen elintarvikkeiden ja/tai perushyödykkeiden toimittamiseen osallistuvien tuensaajien toteuttamien tai niiden puolesta toteutettujen ja tuensaajien ilmoittamien liitännäistoimenpiteiden kustannusten kattamiseksi

([1]) Edellyttäen, että toimen välittömiin kustannuksiin ei sisälly julkisia rakennusurakoita eikä tavara- tai palveluhankintoja koskevia sopimuksia, joiden arvo ylittää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU 4 artiklassa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU 15 artiklassa määritellyt kynnysarvot. Lisäksi AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n osalta kiinteää prosenttiosuutta sovelletaan ainoastaan sellaisiin toimen välittömiin kustannuksiin, joihin ei liity julkisia hankintoja.

([2]) Osallistujille maksettavat palkat ja korvaukset on katsottava tukikelpoisiksi lisäkustannuksiksi, jotka eivät sisälly kiinteään prosenttiosuuteen.

([3]) ESR+ -asetuksen 22 artiklan 1 kohdan a alakohta: elintarvikkeiden ja/tai perushyödykkeiden ostokustannukset, mukaan lukien kustannukset, jotka liittyvät elintarvikkeiden ja/tai perushyödykkeiden kuljettamiseen tuensaajille, jotka jakavat ne loppukäyttäjille.

Lisäksi **yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa** asetetaan välillisten kustannusten kiinteän prosenttiosuuden enimmäissuuruudeksi 25 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista; tällöin edellytyksenä on, että käytetään hallintoviranomaisen määrittämää yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaista oikeudenmukaista, tasapuolista ja todennettavissa olevaa laskentamenetelmää.

Edellä esitettyjen vaihtoehtojen käyttö edellyttää sitä, että hallintoviranomainen (tai asianomaisen Interreg-ohjelman seurantakomitea) **määrittelee kiinteämääräisen rahoituksen kattamat kustannuserät sekä kustannuserät, joihin kiinteää prosenttiosuutta sovelletaan,** eli välittömät ja välilliset kustannukset ja välittömät henkilöstökustannukset. Jäsenvaltioiden vastuulla on määritellä eri kustannuserät johdonmukaisesti, yksiselitteisesti ja syrjimättömästi sekä varmistaa, että vältetään kaksinkertaista rahoitusta.

Kustannuserät olisi määriteltävä selkeästi ohjelman säännöissä tai ehdotuspyynnöissä.

Yleisenä ohjeena kustannuserät voidaan määritellä seuraavasti:

— **Välittömät kustannukset** ovat kustannuksia, jotka **liittyvät suoraan toimen tai hankkeen toteuttamiseen** ja joilla voidaan osoittaa olevan suora yhteys tähän yksittäiseen toimeen tai hankkeeseen.

— **Välilliset kustannukset ovat kustannuksia, jotka ovat välttämättömiä toimen toteuttamiseksi ja** jotka **eivät liity tai joita ei voi liittää suoraan asianomaisen toimen toteuttamiseen**, tai liitännäiskustannuksia, jotka liittyvät kyseisen toimen toteuttamiseen mutta eivät suoraan edistä kyseisen toimen indikaattoreiden, tulosten tai tavoitteiden saavuttamista. Tällaisia kustannuksia voivat olla esimerkiksi hallintomenot/yleismenot, joiden osalta vastaavaa summaa on vaikea yhdistää tarkasti tiettyyn toimeen tai hankkeeseen (tyypilliset hallinto- tai henkilöstömenot, kuten hallintokulut, rekrytointimenot, kirjanpito- tai siivouskulut sekä esimerkiksi puhelimen, veden ja sähkön käytöstä aiheutuvat menot).

— **Henkilöstökustannukset** määritellään kansallisissa säännöissä, ja ne ovat normaalisti kustannuksia, jotka johtuvat työnantajan ja työntekijän välisestä sopimuksesta tai ulkoisen henkilöstön palvelusopimuksesta (edellyttäen, että nämä kustannukset ovat selvästi yksilöitävissä). Henkilöstökustannukset sisältävät tyypillisesti kaikki palkat, mukaan lukien työehtosopimusten mukaiset luontoisetuudet, jotka maksetaan henkilölle vastineeksi toimeen liittyvästä työstä. Niihin sisältyvät myös verot ja työntekijöiden sosiaaliturvamaksut (esimerkiksi eläkkeiden tapauksessa ensimmäinen ja toinen pilari; kolmas pilari vain, jos siitä on sovittu työehtosopimuksessa tai työsopimuksessa), mahdolliset tukikelpoiset vapaaehtoistyöntekijöiden maksut sekä työnantajan pakolliset ja vapaaehtoiset sosiaaliturvamaksut. Henkilöstökustannukset voivat olla **välittömiä** tai **välillisiä** kustannuksia. Tämä määräytyy tapauskohtaisen analyysin ja sen mukaan, millainen rooli henkilöstöllä on toimen suorittamisessa.

Henkilöstökustannusten määritelmään liittyvät erityispiirteet

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa ja 56 artiklan 1 kohdassa sekä Interreg-asetuksen 41 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja kiinteitä prosenttiosuuksia (tai muuta hallintoviranomaisen yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan nojalla vahvistamaa kiinteää prosenttiosuutta, jota sovelletaan välittömiin henkilöstökustannuksiin) sovellettaessa kansallisissa säännöissä määriteltyä korvauksen kokonaisarvoa voidaan pitää henkilöstökustannuksena. Tämä johtuu siitä, että se edustaa kyseiselle henkilölle hänen toimen yhteydessä suorittamastaan työstä tosiasiallisesti maksettavaa korvausta ja se olisi siksi otettava huomioon määritettäessä toimen muuntyyppisiä kustannuksia (jotka lasketaan soveltamalla kiinteää prosenttiosuutta välittömiin henkilöstökustannuksiin).

Tätä sovelletaan myös tapauksiin, joissa palkan korvaa tai rahoittaa (osittain) kolmas osapuoli (esimerkiksi kun välitöntä henkilöstöä on palkattu työhönottotuella, kiinteää prosenttiosuutta sovelletaan koko korvauksen arvoon, vaikka osan siitä olisi maksanut kolmas osapuoli). Jos ulkoisen henkilöstön henkilöstökustannukset perustuvat palvelusopimukseen, kyseisten henkilöstökustannusten on oltava selvästi yksilöitävissä. Jos tuensaaja esimerkiksi tekee sopimuksen, jolla hankitaan ulkoisen kouluttajan palveluja tuensaajan tiloissa järjestettävään koulutustilaisuuteen, laskussa on yksilöitävä kustannusten eri tyypit. Kouluttajan palkkaa pidetään ulkoiseen henkilöstöön liittyvänä välittömänä kustannuksena. Jos kouluttajan henkilöstökustannuksia ei voida yksilöidä muista kustannuseristä, kuten opetusmateriaaleista, erilliseksi eräksi, niitä ei voida käyttää kiinteiden prosenttiosuuksien, kuten yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohdassa vahvistetun kiinteän 40 prosentin prosenttiosuuden perustana.

Välittömien henkilöstökustannusten määritelmä ei riipu siitä, muodostuvatko henkilöstökustannukset **luontoissuorituksista**. Sen vuoksi luontoissuorituksista koostuva vapaaehtoistyön arvo voidaan sisällyttää kiinteiden määrien laskennassa perustana käytettävään määrään edellyttäen, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohtaa noudatetaan.

Matkakustannuksia ei työmatkoihin liittyviä kustannuksia lukuun ottamatta pidetä henkilöstökustannuksina, jos kansallisissa säännöissä todetaan, että ne ovat osa bruttotyövoimakustannuksia.
Myöskään **korvauksia tai palkkoja**, jotka on suoritettu EAKR:stä, ESR+:sta, JTF:stä, AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettuihin toimiin osallistuville, ei pidetä henkilöstökustannuksina (ks. yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 ja 2 kohta). Esimerkiksi toimessa, jonka tarkoituksena on rekrytoida uusia henkilöitä, uusien työntekijöiden palkkoja ei pidetä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklassa tarkoitettuina ”henkilöstökuluina”, koska nämä henkilöt eivät suorita mitään toimen toteuttamiseen liittyviä tehtäviä, vaan näitä kustannuksia pidetään osallistujille maksettavina palkkoina. Siksi niitä ei voida laskea yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohdassa määritellyn kiinteän prosenttiosuuden perustana käytettävään määrään.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklaa sovellettaessa **”korvaus”** on ymmärrettävä taloudelliseksi tueksi, joka myönnetään osallistujille tietyn toimen tavoitteeseen liittyviin mahdollisiin menoihin.
Esimerkiksi Euroopan sosiaalirahasto plussan (ESR+) puitteissa myönnettävällä koulutuskorvauksella tarkoitetaan koulutuskokonaisuuksiin osallistuville henkilöille annettavaa taloudellista tukea. Tällaisen korvauksen tarkoituksena on kattaa erilaisia koulutukseen liittyviä kustannuksia, kuten matka- ja oleskelukustannuksia. Korvauksella pyritään parantamaan koulutuksen saavutettavuutta.

2.2.2. *Kiinteät prosenttiosuudet välillisten kustannusten määrittämiseksi (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artikla)*

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisessä kohdassa määritetään, että jos toimen toteuttamisesta aiheutuu välillisiä kustannuksia, ne voidaan laskea mainitun artiklan ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa vahvistetun kiinteän prosenttiosuuden perusteella. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa esitetään välillisten kustannusten laskemiseksi prosenttiosuus, joka on **enintään 7 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista**. Saman kohdan b alakohdassa välillisten kustannusten laskemiseksi esitetään kiinteä prosenttiosuus, joka on **enintään 15 prosenttia välittömistä henkilöstökustannuksista**. Hallintoviranomainen voi käyttää suoraan kumpaa tahansa näistä kiinteistä prosenttiosuuksista tarvitsematta perustella kiinteän määrän laskentatapaa, kunhan asetuksessa vahvistettua enimmäismäärää noudatetaan.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklassa ei esitetä tyhjentävää luetteloa menetelmistä, joilla toimen välillisten kustannusten kattamiseksi tarkoitettu kiinteä prosenttiosuus määritetään, ja siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus käyttää välillisten kustannusten kattamiseksi kiinteää osuutta, joka on määritetty muilla menetelmillä (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan b–e alakohdassa tarkoitetuilla menetelmillä).

Silloin kun kiinteä prosenttiosuus välillisten kustannusten kattamiseksi määritetään yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla oikeudenmukaisella, tasapuolisella ja todennettavissa olevalla menetelmällä, kyseinen määrä voi kuitenkin olla yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan mukaisesti **enintään 25 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista**. Jos kiinteä prosenttiosuus määritetään jollakin muulla yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan b–e alakohdassa tarkoitetulla menetelmällä, osuuteen ei sovelleta ylärajaa.

2.2.3. *Kiinteä prosenttiosuus välittömien henkilöstökustannusten määrittämiseksi (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 1 kohta)*

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 1 mukaan toimen välittömät henkilöstökustannukset voidaan laskea kiinteänä prosenttiosuutena, joka voi olla **enintään 20 prosenttia** asianomaisen toimen **muista välittömistä kustannuksista kuin henkilöstökustannuksista** ilman, että jäsenvaltiota vaaditaan suorittamaan laskelma sovellettavan osuuden määrittämiseksi.

Jos kyseisen **toimen välittömiin kustannuksiin kuitenkin sisältyy julkisia rakennusurakoita tai tavara- tai palveluhankintoja koskevia sopimuksia**, joiden arvo ylittää julkisia hankintoja koskevissa EU:n direktiiveissä, erityisesti direktiivin 2014/24/EU ([10]) 4 artiklassa ja direktiivin 2014/25/EU ([11]) 15 artiklassa, määritellyt kynnysarvot, yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 1 kohdassa säädettyä vakiosuuruista prosenttiosuutta ei voida soveltaa vaan kiinteä määrä välittömien henkilöstökustannusten kattamiseksi on määritettävä jonkin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan a–e alakohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa toimeen ei voida soveltaa kiinteää prosenttiosuutta, jonka suuruus on enintään 20 prosenttia, ilman vaatimusta laskelman suorittamisesta. Tämä koskee kaikkia rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhankintoja koskevia sopimuksia, joiden arvo ylittää kyseiset kynnysarvot ja jotka kuuluvat mainittujen direktiivien soveltamisalaan, mukaan lukien direktiivin 2014/25/EU tapauksessa muiden hankintayksiköiden kuin hankintaviranomaisten tekemät sopimukset. Määritettäessä, ylittyvätkö direktiivien kynnysarvot, otetaan huomioon koko julkisen hankintamenettelyn arvo eikä pelkästään yksittäisiä eriä, joihin hankinta on mahdollisesti jaettu ([12]).

AMIF:n, BMVI:n ja ISF:n osalta kaikki kustannukset, jotka liittyvät julkisiin hankintoihin (alihankintaan liittyvät / ulkoistetut kustannukset) on jätettävä kiinteän määrän laskennassa perustana käytettävän määrän ulkopuolelle (ks. yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 1 kohdan toinen alakohta).

Interreg-ohjelmissa henkilöstökustannukset voidaan Interreg-asetuksen 39 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti korvata kiinteänä osuutena, joka voi olla enintään 20 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista, ilman rajoituksia, joilla rajattaisiin **julkisiin hankintoihin liittyvät kustannukset välittömien kustannusten ulkopuolelle**.

Kiinteän prosenttiosuuden perusteella määritetyt välittömät henkilöstökustannukset voivat muodostaa perustan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaisen kiinteän prosenttiosuuden soveltamiselle (kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 15 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, välillisten kustannusten laskemiseksi). Sitä vastoin kiinteän prosenttiosuuden perusteella laskettuja välittömiä henkilöstökustannuksia ei voida käyttää perustana yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohdan mukaiselle kiinteälle prosenttiosuudelle (kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 40 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, toimen jäljellä olevien tukikelpoisten kustannusten laskemiseksi) (ks. yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 3 kohta).

2.2.4. *Kiinteä prosenttiosuus kaikkien muiden toimen kustannusten kuin välittömien henkilöstökustannusten määrittämiseksi (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artikla)*

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohta mahdollistaa välittömien henkilöstökustannusten käyttämisen toimen kaikkien muiden jäljellä olevien tukikelpoisten kustannusten laskemiseen soveltaen kiinteää prosenttiosuutta, joka on **enintään 40 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista**. Toimet, joissa käytetään tätä kiinteää prosenttiosuutta, voivat sisältää vain seuraavia:

— välittömät henkilöstökustannukset (kiinteän määrän määrittämiseksi käytettävät peruskustannukset)
— kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 40 prosenttia, toimen jäljellä olevien kustannusten kattamiseksi
— osallistujille maksetut palkat ja korvaukset.

EAKR:n, ESR+:n, JTF:n, AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n osalta osallistujille maksetut palkat ja korvaukset eivät kuulu tämän kiinteän prosenttiosuuden kattamiin kustannuksiin (mutta ne voivat olla korvattavissa toisessa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa muodossa). Lisätietoa korvausten ja palkkojen määrittelystä on luvussa 2.2.1.

Tämä kiinteä prosenttiosuus soveltuu parhaiten toimiin, joissa välittömät henkilöstökustannukset muodostavat merkittävän osuuden budjetista. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohdassa säädetty kiinteä prosenttiosuus soveltuukin parhaiten käytettäväksi työvoimavaltaisissa hankkeissa, t&k-hankkeissa ja (mittakaavaltaan) pienissä hankkeissa, joissa syntyy suuri määrä arvoltaan vähäisiä kustannuksia, jotka ovat muita kuin henkilöstökustannuksia, sekä pienissä innovaatiohankkeissa, (ammatti) koulutukseen liittyvissä hankkeissa sekä pehmeisiin taitoihin keskittyvissä hankkeissa.

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).
([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).
([12]) Direktiivin 2014/24/EU 4 artiklassa viitataan ”hankintoihin, joiden ennakoitu arvo ilman arvonlisäveroa on yhtä suuri tai suurempi” kuin direktiivissä vahvistetut kynnysarvot. Sama säännös sisältyy direktiivin 2014/25/EU 15 artiklaan.

Hallintoviranomainen voi soveltaa tätä kiinteää osuutta sellaisiin toimien tyyppeihin, joissa erotetaan selvästi toisistaan seuraavat kustannuserät: välittömät henkilöstökustannukset, muut välittömät kustannukset ja välilliset kustannukset. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohdassa määritellyn kiinteän prosenttiosuuden olisi katettava sekä muut välittömät kustannukset että välilliset kustannukset eikä ainoastaan välillisiä kustannuksia.

Jos toimi sisältää ainoastaan välillisiä kustannuksia ja suoria henkilöstökustannuksia, hallintoviranomaisen ei pitäisi käyttää yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiinteää prosenttiosuutta, mutta se voi käyttää yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan b alakohdassa määriteltyä kiinteää prosenttiosuutta.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohdan mukaista kiinteää prosenttiosuutta ei voida yhdistää välillisten kustannusten kiinteään prosenttiosuuteen (esim. yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan vaihtoehdot), koska sama kustannuserä (eli välilliset kustannukset) katettaisiin kahdesti.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 3 kohdan mukaisesti edellä tarkoitettua enintään 40 prosentin kiinteää prosenttiosuutta ei voi käyttää toimessa, jossa välittömät kokonaishenkilöstökustannukset lasketaan kiinteän prosenttiosuuden (esimerkiksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 1 kohdan mukaisen kiinteän prosenttiosuuden) perusteella. Sitä vastoin tätä kiinteää prosenttiosuutta voidaan soveltaa suoriin henkilöstökustannuksiin, jotka itsessään on tarkoitettu yksinkertaistetuksi kustannusvaihtoehdoksi, kunhan tämä yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto ei ole kiinteä prosenttiosuus (ks. luku 2.5).

Esimerkki 1

Hallintoviranomainen haluaa kattaa kaikki toimen jäljellä olevat tukikelpoiset kustannukset soveltamalla kiinteää prosenttiosuutta toimen 150 000 euron tukikelpoisiin välittömiin henkilöstökustannuksiin. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti hallintoviranomainen päättää soveltaa 35 prosentin kiinteää prosenttiosuutta. Tämä tarkoittaa, että toimen tukikelpoiset kustannukset ovat yhteensä 150 000 + (150 000 x 0,35) = 202 500 euroa.

Esimerkki 2

Kurssin arvioidut kustannukset ovat seuraavat:

Välittömät kustannukset yhteensä	**52 000 euroa**
Välittömät henkilöstökustannukset	30 000 euroa
Tilavuokrat	3 000 euroa
Matkakustannukset	4 000 euroa
Ateriat	1 000 euroa
Tiedottaminen/Mainonta	4 000 euroa
Julkisen työvoimapalvelun koulutettaville maksamat korvaukset	10 000 euroa

Välilliset kustannukset yhteensä	**5 000 euroa**
Välilliset henkilöstökustannukset	4 000 euroa
Sähkö, puhelin	1 000 euroa

Tukikelpoiset kustannukset yhteensä	**57 000 euroa**

Hallintoviranomainen voi päättää soveltaa hankkeeseen yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohtaa, ja se määrittää 40 prosentin kiinteän prosenttiosuuden toimen jäljellä olevien kustannusten korvaamiseksi. Tässä tapauksessa toimelle myönnettävän tuen edellytykset vahvistavassa asiakirjassa esitettäisiin seuraavat enimmäismäärät:

Välittömät henkilöstökustannukset: 30 000 euroa

Muut kustannukset: 30 000 x 40 % = 12 000 euroa

Koska julkisen työvoimapalvelun koulutettaville maksamat korvaukset voidaan ilmoittaa välittömien henkilöstökustannusten ja kiinteän määrän lisäksi, tukikelpoiset kustannukset olisivat yhteensä:

Tukikelpoiset kustannukset yhteensä:

30 000 (välittömät henkilöstökustannukset) + 12 000 (muut kustannukset) + 10 000 (julkisen työvoimapalvelun koulutettaville maksamat korvaukset) = 52 000 euroa

Toteutettaessa toimia, joissa käytetään yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohdassa säädettyä kiinteää prosenttiosuutta, on tärkeää suunnitella välittömät henkilöstökustannukset huolellisesti alusta alkaen ja seurata tiiviisti ja jatkuvasti tähän kustannuserään sisältyviä menoja. Tämän 40 prosentin kiinteän prosenttiosuuden luonteen vuoksi välittömien henkilöstökustannusten jääminen odotettua pienemmiksi merkitsee automaattisesti sitä, että muista kustannuksista maksettava korvaussumma jää pienemmäksi.

Esimerkki

Toimen alkuperäisessä budjetissa varattiin 350 000 euroa välittömiin henkilöstökustannuksiin ja 140 000 euroa (40 % x 350 000 euroa) jäljellä oleviin kustannuksiin. Ohjelman täytäntöönpanon aikana ilmoitettiin kuitenkin vain 230 000 euroa välittömiä henkilöstökustannuksia. Tämä tarkoittaa, että muita jäljellä olevia kustannuksia korvataan vain 92 000 euroa (40 % x 230 000 euroa).

2.2.5. *Kiinteä prosenttiosuus matka- ja majoituskustannusten kattamiseksi (Interreg-asetuksen 41 artiklan 5 kohta)*

Interreg-asetuksen 41 artiklan 5 kohdassa säädetään toimen matka- ja majoituskustannusten kattamiseksi tarkoitetusta kiinteästä prosenttiosuudesta, joka voi olla **enintään 15 prosenttia välittömistä henkilöstökustannuksista** ilman, että jäsenvaltiota vaaditaan suorittamaan laskelma sovellettavan osuuden määrittämiseksi. Tätä kiinteää prosenttiosuutta on tarkoitus käyttää suoraan Interreg-toimissa.

2.2.6. *Teknisen avun kiinteämääräisen rahoituksen erityistapaus (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 36 artiklan 5 kohta)*

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 36 artiklan 3 kohdan mukaan tekniseen apuun tarkoitettu unionin rahoitusosuus on suoritettava joko korvaamalla tuensaajille osoitettu tuki yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen sovellettavien sääntöjen mukaisesti (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 51 artiklan b alakohta) tai kiinteämääräisenä rahoituksena (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 51 artiklan e alakohta) (kiinteämääräisen rahoituksen käyttö on tietyissä tilanteissa pakollista – ks. lisätietoja jäljempänä tässä luvussa).

Soveltamisala

Kiinteämääräisen rahoituksen käytöstä päättää jäsenvaltio. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 36 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tämä valinta koskee kaikkia jäsenvaltiossa toteutettavia ohjelmia koko ohjelmakauden ajan, eikä sitä voida jälkeenpäin muuttaa. Jäsenvaltion olisi ilmoitettava teknistä apua varten valitsemansa unionin rahoitusosuuden muoto komissiolle kumppanuussopimuksessa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteen II mukaisesti.

AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien ja Interreg-ohjelmien osalta unionin rahoitusosuus teknistä apua varten voidaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 36 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti suorittaa ainoastaan kiinteämääräisenä rahoituksena.

Teknistä apua varten tarkoitetun unionin rahoitusosuuden kiinteät prosenttiosuudet vahvistetaan kunkin rahaston osalta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 36 artiklan 5 kohdassa ja Interreg-ohjelmien osalta Interreg-asetuksen 27 artiklassa.

Jäsenvaltiot vastaavat itse siitä, miten ne käyttävät teknistä apua varten tarkoitetut kiinteät määrät – kiinteän prosenttiosuuden perusteella korvattujen määrien kattamia kustannuksia ei tarkasteta EU:n tasolla.

Maksatushakemukset

Jos jäsenvaltio käyttää tai jos Interreg-ohjelmassa käytetään teknistä apua varten kiinteämääräistä rahoitusta, yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 36 artiklan 5 kohdan b alakohdassa kunkin rahaston osalta säädettyä ja Interreg-asetuksen 27 artiklan 3 kohdassa säädettyä kiinteää prosenttiosuutta sovelletaan automaattisesti kuhunkin komissiolle toimitettuun maksatushakemukseen sisältyvien tukikelpoisten kustannusten kokonaismäärään tai tapauksen mukaan julkisten menojen kokonaismäärään. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteessä XXIII olevan, toimintalinjan mukaan jaetut menot sisältävän taulukon sarakkeessa D (AMIF:n, BMVI:n ja ISF:n osalta sarakkeessa C) määritetty teknisen avun kiinteä määrä lasketaan SFC2021-järjestelmässä automaattisesti maksatushakemuksessa annettujen tietojen perusteella.

Teknistä apua varten tarkoitettua kiinteää prosenttiosuutta vastaavaa määrää ei ilmoiteta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteen XXIII lisäyksessä 2 eikä AMIF:n, BMVI:n tai ISF:n osalta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteen XXIII lisäyksessä 3 (tiedot menoista, jotka liittyvät sellaisiin erityistavoitteisiin, joiden mahdollistavat edellytykset eivät täyty).

2.2.7. *Yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen tuen erityispiirteet*

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 34 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen rahastoista myönnettävä tuki kattaa strategian ja sen toiminnan edistämisen hallinnoinnin, seurannan ja arvioinnin kustannukset, mukaan lukien sidosryhmien välisen yhteydenpidon helpottaminen. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 34 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan nämä kustannukset saavat olla enintään 25 prosenttia strategian julkisen rahoitusosuuden kokonaismäärästä.

Seuraavassa esimerkissä havainnollistetaan, miten nämä kustannukset voidaan korvata muihin toteuttamiskustannuksiin sovellettavan kiinteän prosenttiosuuden perusteella:

Esimerkki

Hallintoviranomainen on arvioinut aiempien kokemusten perusteella tietyn paikallisen toimintaryhmän toimintakustannusten ja toiminnan edistämisen tyypillisen osuuden verrattuna CLLD-strategian mukaisten paikallistoimien toteutuksesta ja paikallisen toimintaryhmän yhteistyötoimien valmistelusta ja toteutuksesta aiheutuneisiin menoihin. Vaikka yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rahastoista annettava tuki toimintakustannuksiin ja toiminnan edistämiseen voi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti olla enintään 25 prosenttia kaikista CLLD-strategiassa aiheutuneista julkisista menoista, kokemusten mukaan prosenttimäärä on useimmissa tapauksissa itse asiassa alhaisempi.

Hallintoviranomainen vahvistaa 17 prosentin kiinteän prosenttimäärän (oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavan menetelmän perusteella yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 53 artiklan 3 kohdan a alakohdan) toteuttamiskustannuksista, jotka ovat aiheutuneet CLLD-strategian mukaisten toimien toteutuksesta ja paikallisen toimintaryhmän yhteistyötoimien valmistelusta ja toteutuksesta, seuraavien kustannusten kattamiseksi:

— toimintakustannukset (strategian hallinnoinnin, seurannan ja arvioinnin kustannukset, ks. yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 34 artiklan 1 kohdan c alakohta)

— kustannukset, jotka liittyvät CLLD-strategian toiminnan edistämiseen (jotta helpotetaan sidosryhmien välistä vaihtoa tietojen saamiseksi ja strategian edistämiseksi ja potentiaalisten tuensaajien tukemiseksi toimien kehittämisessä ja hakemusten valmistelussa, ks. yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 34 artiklan 1 kohdan c alakohta).

Jos paikalliselle toimintaryhmälle osoitettu budjetti CLLD-strategian mukaisten toimien toteutukseen ja yhteistyötoimien valmisteluun ja toteutukseen on 1,5 miljoonaa euroa (tyyppi 1), enimmäisbudjetti toimintakustannuksiin ja toiminnan edistämiseen on näin ollen 1,5 miljoonaa euroa x 17 % = 255 000 euroa (tyyppi 2). Paikalliselle toimintaryhmälle osoitettu kokonaisbudjetti on siis 1,755 miljoonaa euroa.

Toteutusvaiheessa tämä tarkoittaa sitä, että kun tuensaaja hakee korvausta hankkeessa aiheutuneista menoista, paikallinen toimintaryhmä voi hakea 17:ää prosenttia kyseisestä summasta toiminta- ja toiminnan edistämiskustannuksiinsa.

Jos hankkeessa aiheutuneet menot ovat esimerkiksi 1 000 euroa (tyyppi 1), paikallinen toimintaryhmä voi ilmoittaa hallintoviranomaiselle toiminta- ja toiminnan edistämiskustannuksikseen 1 000 euroa x 17 % = 170 euroa (tyyppi 2).

Paikallisen toimintaryhmän ei tarvitse toimittaa tositteita kiinteämääräisesti ilmoitetuista toiminta- ja toiminnan edistämiskustannuksistaan, mutta menetelmän, jolla 17 prosenttiin on päädytty, on oltava todennettavissa.

Huom. Kiinteämääräisen rahoituksen määritysmenetelmällä määritetyn prosenttiosuuden ei välttämättä tarvitse olla 25 prosenttia. Riippumatta siitä, mitä menetelmää kiinteän prosenttiosuuden määrittämiseen käytetään, toiminta- ja toiminnan edistämiskustannusten enimmäismäärää koskevia säännöksiä (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 34 artiklan 2 kohdan toinen alakohta) on kuitenkin noudatettava.

2.3 **Yksikkökustannukset**

Yksikkökustannuksia voidaan käyttää molemmilla tasoilla: ylemmällä tasolla unionin rahoitusosuuden maksamisen yhteydessä (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 51 artiklan c alakohta) sekä alemmalla tasolla jäsenvaltioiden tuensaajille myöntämien avustusten maksamisen yhteydessä (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdan b alakohta).

2.3.1 *Yleiset periaatteet*

Yksikkökustannusten tapauksessa toimen kaikki tukikelpoiset kustannukset tai osa niistä lasketaan toimien, panosten, tuotosten tai tulosten määrän perusteella ennalta vahvistetuilla yksikkökustannuksilla kerrottuna. Tätä mahdollisuutta voidaan soveltaa kaikentyyppisiin toimiin, hankkeisiin tai hankkeiden osiin, kun toimiin ja niihin liittyviin yksikkökustannuksiin liittyvät määrät on mahdollista määrittää. **Yksikkökustannuksia sovelletaan tyypillisesti helposti yksilöitäviin määriin.**

Yksikkökustannukset voivat perustua

— prosesseihin, jolloin ne voivat liittyä panoksiin (esimerkiksi kouluttajan tuntikohtaiset yksikkökustannukset) tai tuotoksiin (esimerkiksi tuntikohtaiset yksikkökustannukset koulutettavaa kohti)

— tuloksiin tai tuotoksiin (esimerkiksi yksikkökustannukset kutakin todistuksen saanutta henkilöä kohti).

Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja käytetään toimissa prosessien yksinkertaistamiseksi kaikkien mukana olevien sidosryhmien kannalta. Sen vuoksi hallintoviranomaisten olisi käytettävä sellaisia panoksia, tuotoksia ja tuloksia, jotka yksinkertaistavat prosesseja ja jotka on esimerkiksi helppo kirjata ja jäljittää. Hallintoviranomaisten olisi myös kiinnitettävä erityistä huomiota jäljitysketjuun, kun se valitsee prosesseihin ja tuotoksiin perustuvien yksikkökustannusten välillä.

Esimerkki 1 (ESR+):

a) Prosesseihin perustuvat: Tietotekniikan täydennyskoulutusta annetaan 1 000 tuntia 20 koulutettavalle; tukikelpoiset kustannukset voidaan laskea kertomalla kustannukset koulutustuntia kohti koulutettavien lukumäärällä. Hallintoviranomainen on määrittänyt kustannukset tuntia kohti etukäteen oikeudenmukaisella, tasapuolisella ja todennettavissa olevalla menetelmällä, ja ne esitetään asiakirjassa, jossa vahvistetaan toimelle myönnettävän tuen edellytykset.

Jos oletetaan, että hallintoviranomainen on vahvistanut koulutuskustannuksiksi 7 euroa / tunti / koulutettava, hankkeelle myönnettävä suurin tuki olisi 1 000 tuntia x 20 koulutettavaa x 7 euroa / tunti / koulutettava eli 140 000 euroa.

Toiminnan päättyessä lopulliset tukikelpoiset kustannukset vahvistetaan kunkin koulutettavan suorittamien tuntien todellisen lukumäärän perusteella (tähän voi sisältyä joitakin perusteltuja poissaoloja) ottaen huomioon koulutettavien todellinen osallistuminen ja toteutuneet kurssit. Koulutettavien läsnäolo on myös kirjattava tarkasti osallistumisluetteloihin. Jos lopulta koulutukseen osallistujia on vain 18, joista kuusi on suorittanut 900 tuntia, viisi 950 tuntia, viisi 980 tuntia ja loput kaksi 1 000 tuntia, kokonaistunnit x koulutettavat on yhteensä

900 x 6 + 950 x 5 + 980 x 5 + 1 000 x 2 = 17 050 tuntia koulutusta.

Tukikelpoiset menot ovat 17 050 tuntia koulutusta x 7 euroa = 119 350 euroa.

b) Tuloksiin perustuvat: Tietotekniikan 1 000 tunnin täydennyskoulutus koostuu viidestä 200 tunnin moduulista. Tämän 25 osallistujalle suunnatun tietotekniikkakoulutuksen kokonaiskustannukset määritetään yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisen oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavissa olevan menetelmän avulla. Yhteensä 140 000 euron kustannukset jaetaan sitten koulutuksen hyväksytysti suorittavien osallistujien lukumäärällä. Kun otetaan huomioon, että tähän mennessä 20 prosenttia osallistujista (eli tässä tapauksessa viisi osallistujaa) ei ole saanut koulutusta suoritettua hyväksytysti, yksikkökustannukset osallistujaa ja hyväksytysti suoritettua moduulia kohti olisivat 140 000 euroa / 20 osallistujaa / 5 moduulia = 1 400 euroa (yksikkökustannukset osallistujaa ja hyväksytysti suoritettua moduulia kohti).

Jäljitysketjuun tulisi sisältyä asiakirja, joka osoittaa osallistujan tukikelpoisuuden, sekä kunkin tukikelpoisen osallistujan osalta todistus hyväksytysti suoritetusta moduulista tai kurssista. Tuntilistoja ei tarvita.

Esimerkki 2 (EAKR – tuotoksiin perustuvat):

Tuensaaja, paikallinen kauppakamari, järjestää neuvontapalvelua alueen pk-yrityksille. Palvelun tarjoavat paikallisen kauppakamarin neuvojat. Kauppakamarin ”neuvontaosaston” aiempien laskujen perusteella neuvonnan hinnaksi arvioidaan 350 euroa/päivä. Tuki lasketaan seuraavan kaavan perusteella: päivien lukumäärä x 350 euroa. Neuvonnasta on myös laadittava tarkat ajankäyttötaulukot, joissa annetaan yksityiskohtaiset tiedot neuvontatoimista ja neuvojien läsnäolosta.

Esimerkki 3 (ESR+ – tuloksiin perustuvat):
Kuusi kuukautta kestävää työnhakuohjelmaa, joka tässä tapauksessa muodostaa ”toimen”, voidaan tukea yksikkökustannusten perusteella (esimerkiksi 2 000 euroa/hlö) niiden toimen 20 osallistujan osalta, jotka saavat työpaikan ja pysyvät siinä ennalta sovitun, esimerkiksi kuuden kuukauden ajan. Yksikkökustannukset menestynyttä osallistujaa kohti ovat 2 000 euroa, ja niitä määritettäessä on otettu huomioon kaikkien osallistujien kustannukset. Näin ollen määrä kattaa myös niiden osallistujien kustannukset, jotka eivät suorittaneet koulutusta onnistuneesti.
Toimelle myönnettävä enimmäistuki lasketaan seuraavasti: 20 henkeä x 2 000 euroa / työmarkkinoille sijoittuminen = 40 000 euroa.
Lopulliset tukikelpoiset kustannukset lasketaan toimen todellisen tuotoksen perusteella: jos vain 17 henkeä sijoittuu työmarkkinoille ja pysyy työpaikassa vaaditun ajan, lopulliset tukikelpoiset kustannukset, joiden perusteella tuensaajalle maksetaan tuki, ovat 17 x 2 000 euroa = 34 000 euroa.
Jäljitysketjuun tulisi sisältyä asiakirjoja, jotka osoittavat, että osallistuja sijoittui työmarkkinoille ja pysyi työpaikassaan vaaditun ajan.

Esimerkki 4 (EMKVR – prosesseihin perustuvat):
Alusten päivittäiset käyttöasteet lasketaan aiempien käyttötietojen perusteella (keskiarvot menneiltä vuosilta). Hankkeeseen varattujen päivien määrä osoitetaan sitten aluspäiväkirjojen avulla.

Esimerkki 5 (AMIF): Samaan toimeen kuuluvien eri hankkeiden rahoitus – kahden eri yksikkökustannuksen käyttö
Hallintoviranomainen myöntää turvapaikanhakijoita avustavalle julkiselle virastolle 1 600 000 euron avustuksen toimea varten, joka sisältää kahdentyyppistä toimintaa: 1) ensivaiheen vastaanottotuen tarjoamista kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltioon saapumisen jälkeen (enintään 1 000 000 euroa) sekä 2) kielikoulutuksen tarjoamista turvapaikanhakijoille (enintään 600 000 euroa).
Hallintoviranomainen on (aiempien tietojen perusteella) määrittänyt ensivaiheen vastaanottotuen yksikkökustannukseksi 50 euroa / päivä / henkilö, joka kattaa kolmannen maan kansalaiselle vastaanottavassa maassa alkuvaiheessa annetun avun kustannukset yhdeltä päivältä. Tämä yksikkökustannus kattaa kaikki vastaanottotuen sisältämät kustannukset (esimerkiksi majoituksen, elintarvikkeiden ja muiden tarvikkeiden jakelun, lääkärintarkastuksen, tulkkauksen, ilman huoltajaa saapuneiden alaikäisten edunvalvonnan ja tiedon jakamisen ja neuvonnan). Avustuksen enimmäismäärä lasketaan seuraavasti: 1 päivä x 50 euroa x 20 000 kolmannen maan kansalaista = 1 000 000 euroa.
Tämän yksikkökustannuksen jäljitysketjun pakolliset osat ovat allekirjoitettu ja päivätty luettelo tuetuista kolmansien maiden kansalaisista ja heidän oleskelunsa kesto (päivinä), virallinen (jos saatavilla) ja/tai yksilöllinen henkilötodistus (mikä tahansa henkilöllisyyden vahvistava asiakirja) sekä todiste annetusta tuesta (esimerkiksi allekirjoitettu ja päivätty luettelo annetuista elintarvikkeista ja muista tarvikkeista, allekirjoitettu ja päivätty luettelo neuvontaan osallistumisesta tai valtuutetun terveydenhuollon ammattilaisen allekirjoittama ja päivätty asiakirja).
Tukikelpoiset kustannukset lasketaan seuraavien perusteella: niiden päivien lukumäärä, joina ensivaiheen vastaanottotukea on tosiasiallisesti annettu, ja tuettujen kolmannen maan kansalaisten lukumäärä. Jos tukea annetaan esimerkiksi 1 000:lle kolmannen maan kansalaiselle, joista 500:lle tukea annetaan 20 päivän ajan ja 500:lle 10 päivän ajan, tukipäivien kokonaismäärä kaikkien henkilöiden osalta on 500 x 20 + 500 x 10 = 15 000 tukipäivää kaikkien henkilöiden osalta. Tukikelpoiset kustannukset ovat 15 000 x 50 euroa = 750 000 euroa.
Kielikoulutuksen osalta hallintoviranomainen on (aiempien tietojen perusteella) määrittänyt yksikkökustannukseksi 10 euroa / tunti / henkilö, joka kattaa yhden oppitunnin kustannukset (oppitunnin pituus on 60 minuuttia) yhtä koulutettavaa/turvapaikanhakijaa kohti. Kurssin aikana koulutettavat/turvapaikanhakijat saavat enintään 60 tuntia kielikoulutusta asianmukaisen kokoisissa ryhmissä (enintään 15 koulutettavaa / ryhmä). Yksikkökustannus kattaa kaikki kielikoulutuksen kustannukset (esimerkiksi henkilöstökustannukset, koulutustilojen vuokrakustannukset ja koulutusmateriaalit). Hankkeeseen myönnettävän avustuksen enimmäismäärä lasketaan seuraavasti: 60 tuntia x 1 000 koulutettavaa x 10 euroa tunti/koulutettava = 600 000 euroa.

Kustannusten jäljitysketjuun on sisällyttävä todiste koulutettavien toteutuneesta läsnäolosta kurssilla (tuntimääränä ilmoitettuna) ja kurssin kestosta tai yksi tai useampi asiakirja, josta nämä tiedot käyvät ilmi, asiakirjat, jotka vahvistavat koulutettavien/turvapaikanhakijoiden henkilöllisyyden, sekä asiakirjat, joissa vahvistetaan kielikurssin ajoitus ja sisältö, ryhmän koko (enintään 15 koulutettavaa) ja oppitunnin vakiopituus (60 minuuttia).

Tukikelpoiset kustannukset lasketaan kullekin turvapaikanhakijalle/koulutettavalle tosiasiallisesti annettujen oppituntien määrän perusteella. Jos koulutukseen osallistui esimerkiksi vain 900 turvapaikanhakijaa/koulutettavaa, joista 750 osallistui 60 oppitunnille, 50 osallistui 55 oppitunnille ja 100 osallistui 50 oppitunnille, oppituntien kokonaismäärä kerrottuna koulutettavien määrällä lasketaan seuraavasti: 750 x 60 + 50 x 55 + 100 x 50 = yhteensä 52 750 tuntia koulutusta kaikkein koulutettavien osalta. Tukikelpoiset kustannukset ovat 52 750 x 10 euroa = 527 500 euroa.

Koska kyseessä on kaksi samaan toimeen kuuluvaa mutta erillistä hanketta/toimintaa, joilla on toimessa omat erilliset kustannuksensa, kaksinkertaisen rahoituksen riskiä ei ole, sillä hankkeiden/toimintojen kustannukset on selkeästi erotettu toisistaan.

2.3.2 *Tuntitaksan mukaan lasketut henkilöstökustannukset (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2–4 kohta)*

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdassa säädetään kahdesta erillisestä menetelmästä välittömien henkilöstökustannusten laskemiseksi ([13]). Molempia näitä vaihtoehtoja voidaan käyttää tuntitaksan laskemiseksi välittömien henkilöstökustannusten määrittämistä varten.

Menetelmät ovat seuraavat:

— tuntitaksan laskeminen jakamalla vuotuiset bruttotyövoimakustannukset 1 720 tunnilla (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdan a alakohta)

— tuntitaksan laskeminen jakamalla kuukausittaiset bruttotyövoimakustannukset keskimääräisellä kuukausittaisella työajalla (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdan b alakohta).

Hallintoviranomainen päättää käytettävästä menetelmästä. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdan b alakohdassa esitettyä vaihtoehtoa voidaan käyttää silloinkin, kun tiedot vuotuisista bruttotyövoimakustannuksista ovat saatavilla. Lasketut välittömät henkilöstökustannukset liittyvät toimen toteuttamiseen. Toimen toteuttamisen on katsottava kattavan toimen kaikki vaiheet.

Esimerkki

Tietyntyyppisissä pk-yrityksille suunnatuissa projekteissa tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin alalla keskeisessä asemassa ovat usein henkilöstökulut. Yksikkökustannusten soveltaminen on tervetullut yksinkertaistamisvaihtoehto näille pk-yrityksille. Toiminnan yksikkökustannukset ilmoitetaan tässä tapauksessa tuntitaksana, jota sovelletaan henkilöstön tosiasiallisiin työtunteihin. Se on määritelty ennalta toimelle myönnettävän tuen edellytykset vahvistavassa asiakirjassa, jossa rahoitustuen enimmäismääräksi vahvistetaan sallittujen työtuntien enimmäismäärä kerrottuna yksikkökustannuksilla (asiaankuuluvan henkilöstön lasketut kustannukset).

Vakioyksikkökustannuksilla pyritään kattamaan mahdollisimman hyvällä likiarvolla todelliset kustannukset ja ottamaan huomioon alueiden ja toimialojen erot, ja ne määritellään tuntikohtaisina henkilöstökustannuksina seuraavan kaavan mukaisesti (*yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdan a alakohdan perusteella*):

Tuntikohtaiset henkilöstökustannukset = viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat vuotuiset bruttokustannukset (ks. tarkemmat tiedot siitä, mitä kustannuksia voidaan ottaa huomioon, luvussa 2.2.1) jaettuna 1 720 tunnilla.

Esimerkiksi: Tuntitaksa = 60 000 euroa / 1 720 tuntia = 34,88 euroa/tunti.

Rahoitustuki toimelle lasketaan kertomalla tuntitaksa todellisten ja todennettujen työtuntien määrällä. Tämä edellyttää, että pk-yritykset säilyttävät kaikki tositteet tunneista, jotka henkilöstö on työskennellyt hankkeessa (esimerkiksi tietotekniseen järjestelmään tallennetut työajanseurantatiedot), ja hallintoviranomaisten on säilytettävä kaikki asiakirjat, jotka ovat tuntikohtaisten henkilöstökustannusten perusteena. Jos todennetut työtunnit vähenevät, periaatteessa myös maksettavaa loppusummaa vähennetään.

([13]) Välittömät henkilöstökustannukset voidaan määrittää myös muilla yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa vahvistetuilla menetelmillä: esimerkiksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja jonkin 53 artiklan 3 kohdassa esitetyn menetelmän perusteella voidaan määrittää yksikkökustannukset, joiden nimittäjä on eri kuin 1 720 tuntia.

Vaihtoehtoinen esimerkki: *Muutoin sama kuin edellä, mutta tuntikohtaiset henkilöstökustannukset lasketaan seuraavasti:*

Tuntikohtaiset henkilöstökustannukset = viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat vuotuiset bruttokustannukset (ks. tarkemmat tiedot siitä, mitä kustannuksia voidaan ottaa huomioon, luvussa 2.2.1) jaettuna keskimääräisillä lakisääteisillä työtunneilla (vuosilomat huomioon otettuna).

Esimerkiksi: tuntitaksa = 60 000 euroa / (1 980 tuntia – 190 tuntia vuosilomaa) = 60 000 / 1 790 = 33,52 euroa/tunti.

Tuntitaksan laskeminen jakamalla viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat vuotuiset bruttotyövoimakustannukset 1 720 tunnilla (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdan a alakohta)

Ensimmäinen, yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdan a alakohdassa esitetty vaihtoehto on määrittää välittömät henkilöstökustannukset laskemalla tuntitaksa seuraavasti:

$$\text{Tuntikohtaiset henkilöstökustannukset} = \frac{\text{viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat vuotuiset bruttotyövoimakustannukset}}{1\,720}$$

Nimittäjä eli **1 720 tuntia on vuotuinen vakiotyöaika, jota voidaan käyttää suoraan, eikä jäsenvaltiota vaadita suorittamaan mitään laskelmia**. Luku on saatu kertomalla jäsenvaltioiden keskimääräinen viikoittainen työaika 52 viikolla ja vähentämällä tulosta palkallinen vuosiloma ja keskimääräiset yleiset vapaapäivät. Luku vastaa yhtä kokoaikavastaavuutta, ja sitä voidaan käyttää kaikissa tilanteissa, joissa työntekijä työskentelee kokopäiväisesti. Kokoaikavastaavuus lasketaan samalla tavalla myös silloin, kun viikkotuntimäärä on kansallisen lainsäädännön tai sovellettavan työehtosopimuksen mukaisesti alle 40.

Osa-aikaisten työntekijöiden osalta käytetään 1 720 tunnista laskettua osa-aikaisuutta vastaavaa määräosuutta. Esimerkiksi laskettaessa tuntitaksaa työntekijälle, jonka työaika on vain 50 prosenttia (0,5 kokoaikavastaavuutta tuensaajan osalta), nimittäjä olisi 860 tuntia
(1 720 x (50/100) = 860). Tässä yhteydessä olisi käytettävä työsopimuksessa tai nimityspäätöksessä säädettyä työaikaa.

Osoittaja on kuitenkin perusteltava. Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa viitataan viimeisimpiin asiakirjoihin perustuviin vuotuisiin bruttotyövoimakustannuksiin. Siinä **ei kuitenkaan määritellä bruttotyövoimakustannuksia**. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 63 artiklan 1 kohdan mukaan tukikelpoisuutta koskevissa kansallisissa säännöissä on määritettävä, mitä vuotuiset bruttotyövoimakustannukset kattavat, ottaen huomioon tavanomaiset laskentakäytännöt (ks. luku 3.2.1). Sovellettavissa säännöissä voidaan esimerkiksi määrittää, että työmatkaliikenteestä aiheutuvat kustannukset ovat osa bruttotyövoimakustannuksia.

Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa viitataan tuntitaksan laskemiseen käyttäen **viimeisimpiä** asiakirjoihin perustuvia vuotuisia bruttotyövoimakustannuksia. Tämä tarkoittaa, että käytettyjen tietojen on oltava viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja. Näin ollen laskentamenetelmä, joka perustuu tuensaajan aiempiin tietoihin, ei yleensä ole tarkoituksenmukainen. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdassa käytetty ilmaisu ”viimeisimmät” tarkoittaa, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käytetyt tiedot ovat tuoreimpia mahdollisia, jolloin niistä käyvät ilmi todelliset välittömät henkilöstökustannukset.

Vuotuisten bruttotyövoimakustannusten **ei tarvitse liittyä kalenteri- tai varainhoitovuoteen** (ne voivat olla esimerkiksi lokakuun 2022 ja syyskuun 2023 välisiä tietoja). Tärkeintä on se, että bruttotyövoimakustannukset kattavat koko 12 kuukauden ajanjakson. Ajanjaksona voi olla (toimen tai ohjelman) raportointikauden päättymistä tai toimeen myönnettävän tuen edellytykset vahvistavaa asiakirjaa edeltäneet 12 kuukautta tai edeltävän kalenterivuoden 12 kuukautta. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 4 kohdassa todetaan, että jos täyttä 12 kuukauden ajanjaksoa koskevia tietoja ei ole saatavilla, ne voidaan johtaa

— saatavilla olevista asiakirjoihin perustuvista bruttotyövoimakustannuksista (esimerkiksi jos työntekijästä olisi tietoja neljältä kuukaudelta, hallintoviranomainen voisi käyttää niitä ja ekstrapoloida ne vuotuiseksi bruttotyövoimakustannukseksi ottaen tarvittaessa huomioon myös lakisääteiset lomapalkat ja niin sanotut 13. kuukauden palkat)

— työsuhdeasiakirjasta (työsopimuksesta tai nimityspäätöksestä).

Vuotuiset bruttotyövoimakustannukset voivat perustua asianomaisen henkilön todellisiin työvoimakustannuksiin. Jos henkilö ei ole työskennellyt koko kuukautta (esimerkiksi jos sopimus tulee voimaan muuna ajankohtana kuin kuukauden alussa eivätkä saatavilla olevat tiedot siten kata koko kuukautta), voidaan käyttää ekstrapoloituja arvoja, jotta saadaan 12 kuukauden jakson todellisia kustannuksia edustava luotettava arvio.

Vuotuiset bruttotyövoimakustannukset voivat perustua myös suuremman työntekijäaggregaatin, esimerkiksi saman palkkaluokan työntekijöiden tai joidenkin samanlaisten, palkkatasoon korreloivien mittareiden mukaisiin keskimääräisiin työvoimakustannuksiin.

Viimeisimmät vuotuiset bruttotyövoimakustannukset on dokumentoitava esimerkiksi kirjanpidon tai palkkakuittien avulla tai viittaamalla julkisesti saatavilla oleviin sopimuksiin tai asiakirjoihin. Asiakirjojen on oltava tarkastettavissa.

Tietyissä tilanteissa tuntitaksa voidaan määrittää myös hankkeen alkamisen jälkeen. Se voidaan määrittää esimerkiksi silloin, kun työntekijä tulee mukaan hankkeeseen (työsopimuksen allekirjoittaminen tai työntekijän työtehtävien muuttaminen) tai kun tuensaaja ilmoittaa kustannuksensa hallintoviranomaiselle. Jälkimmäisessä tapauksessa toimeen myönnetyn tuen edellytykset vahvistavassa asiakirjassa on kuitenkin täsmennettävä myös sovellettava menetelmä.

Tuntitaksan laskeminen jakamalla kuukausittaiset bruttotyövoimakustannukset keskimääräisellä kuukausittaisella työajalla (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdan b alakohta)

Laskettaessa tuntitaksa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan välittömien henkilöstökustannusten määrittämistä varten jäsenvaltio määrittää keskimääräisen kuukausittaisen työajan työsuhdeasiakirjassa tarkoitettujen sovellettavien kansallisten sääntöjen mukaisesti.

Tukikelpoisten henkilöstökustannusten määrittäminen lasketun tuntitaksan perusteella

Tehtyjen työtuntien määrä on määritettävä asianomaisen ohjelman tukikelpoisuussääntöjen mukaisesti. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 3 kohdan mukaisesti henkeä kohti ilmoitettujen työtuntien yhteenlaskettu määrä ei saa tiettynä vuonna tai tietyssä kuussa olla suurempi kuin kyseisen tuntitaksan laskennassa käytetty tuntimäärä.

Tämä tarkoittaa, että jos nimittäjänä on käytetty 1 720:tä, ilmoitetut tunnit eivät saa ylittää 1 720:tä. Tämä luku on enimmäistuntimäärä, joka toimessa työskenteleviltä voidaan ilmoittaa 12 kuukauden ajalta. Jos nimittäjänä käytetään 1 720:een suhteutettua määräosuutta, sovelletaan samaa periaatetta (esimerkiksi henkilöstöön, jonka työaika on osa-aikaisen työsopimuksen mukaan 50 prosenttia, sovellettaisiin 860 tunnin nimittäjää, joten kyseisen henkilöstön osalta ilmoitettavissa oleva enimmäistuntimäärä vuoden ajalta on 860). Useisiin toimiin osoitetun henkilöstön osalta enimmäisrajaa sovelletaan suhteutettuna kuhunkin toimeen eikä kokonaistuntimäärä saa ylittää enimmäistuntimäärää, joka voidaan ilmoittaa tietyn henkilöstön osalta 12 kuukauden ajalta.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdan b alakohdan tapauksessa asianomaisen henkilön keskimääräiseksi kuukausityöajaksi ilmoitetun tuntimäärän ei välttämättä tarvitse vastata tosiasiallisesti tehtyjen työtuntien määrää; tältä osin on otettava huomioon työsuhdeasiakirjassa vahvistettu sovellettavien kansallisten sääntöjen mukainen keskimääräinen kuukausityöaika. Tukikelpoisten henkilöstökustannusten laskennan yhteydessä ilmoitettu tuntimäärä ei saa kuitenkaan olla suurempi kuin asianomaisen tuntitaksan laskennassa käytetty kuukausittainen tuntimäärä, kuten yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 3 kohdassa säädetään.

Jos tuntitaksa lasketaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan, tukikelpoisten henkilöstökustannusten laskennassa ja niitä ilmoitettaessa olisi käytettävä ainoastaan tosiasiallisesti tehtyjen työtuntien määrää, koska vakionimittäjänä käytetystä luvusta

1 720 on jo vähennetty vuosiloma ja yleiset vapaapäivät. Sairausloma voidaan ilmoittaa henkilöstökustannuksina, jos tuensaaja vastaa niihin liittyvistä kustannuksista (eli ne aiheutuvat tuensaajalle). Jos kustannuksista vastaa kolmas osapuoli (esimerkiksi pitkäaikainen sairausloma, jonka kustannukset kattaa sosiaaliturvajärjestelmä) tai jos kyseessä on palkaton loma tai poissaolo (esimerkiksi perusteeton poissaolo), josta ei aiheudu tuensaajalle kustannuksia, **vastaavia tunteja tai työpäiviä ei oteta huomioon määritettäessä tukikelpoisia henkilöstökustannuksia, jotka voidaan ilmoittaa**. Tämä johtuu siitä, että näissä tapauksissa tuensaajalle ei aiheudu kustannuksia. Jos sairauslomalla (tai muunlaisella lomalla) olevan henkilön sijaisesta aiheutuu henkilöstökustannuksia, nämä henkilöstökustannukset ovat kuitenkin tukikelpoisia (eli vastaavat tehdyt työtunnit lasketaan tukikelpoisten henkilöstökustannusten laskemista varten).

Käytettäessä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohdan a tai b alakohtaa tuntitaksaksi saatu summa katsotaan yksikkökustannukseksi. Näitä yksikkökustannuksia voidaan käyttää henkilöstökustannusten korvaamisen yhteydessä ja myös laskettaessa välittömiä henkilöstökustannuksia, joita käytetään peruskustannuksina kiinteän prosenttiosuuden soveltamiseksi (esimerkiksi soveltamalla yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukaista 15 prosentin kiinteää prosenttiosuutta) tai laskettaessa kaikkia jäljellä olevia tukikelpoisia kustannuksia soveltamalla yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 1 kohdan mukaista 40 prosentin kiinteää prosenttiosuutta). Kun kyseessä on hanke, joka pannaan täytäntöön usean vuoden aikana, hallintoviranomainen voi päättää **päivittää välittömien henkilöstökustannusten tuntitaksan**, kun uusia tietoja on saatavilla, tai käyttää samoja kustannuksia koko täytäntöönpanokauden. Jos toteutuskausi on erityisen pitkä, hyvä käytäntö on määrittää menetelmässä henkilöstökustannusten tuntitaksan mukauttamismenetelmä eli välivaiheita sille, milloin ja miten tuntitaksaa tarkistetaan (mukauttamismenetelmä).

Henkilöstö, joka työskentelee toimessa osa-aikaisesti kiinteän työaikaosuuden kuukaudessa (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 5 kohta)

Jos työntekijä työskentelee tehtävässä osa-aikaisesti mutta hänen työaikansa on tietty kiinteä työaikaosuus kuukaudessa, yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 5 kohdan mukaan tällaisessa tapauksessa ei ole velvollisuutta ottaa käyttöön erillistä työajan seurantajärjestelmää. Työnantajan on kuitenkin laadittava asiakirja, jossa esitetään toimeen käytetyn kuukausittaisen työajan **kiinteä prosenttiosuus**. Tätä kiinteää prosenttiosuutta voidaan käyttää tukikelpoisten välittömien henkilöstökustannusten laskemiseen. Prosenttiosuus voidaan määrittää myös työsopimuksessa. Jos henkilö esimerkiksi työskentelee hankkeessa 60 prosenttia työajastaan, kyseisen henkilön tukikelpoiset välittömät henkilöstökustannukset voidaan laskea kertomalla (joko todellisten kustannusten tai laskettujen yksikkökustannusten perusteella lasketut) bruttotyövoimakustannukset 60 prosentilla.

Esimerkki

Hankkeen eri työntekijäryhmille, esimerkiksi projektipäällikölle, keskeisistä toiminnoista vastaaville työntekijöille ja hallintohenkilöstölle, voidaan määrittää eri yksikkökustannukset. Näiden erojen olisi perustuttava objektiivisiin näkökohtiin, jotta varmistetaan, että yksikkökustannukset vastaavat todellisia kustannuksia luotettavalla tavalla.

Kunkin työntekijäryhmän osalta voidaan määritellä koulutustasoon tai työkokemukseen liittyviä edellytyksiä. Esimerkiksi yhden ryhmän edellytyksenä voi olla maisterintutkinto (ryhmä 1), toisen ryhmän edellytyksenä kandidaatintutkinto (ryhmä 2) ja kolmannen ryhmän edellytyksenä soveltuva tutkinto (ryhmä 3). Tällaisessa tapauksessa yksikkökustannusten korvaamisen edellytyksenä tietyn ryhmän osalta on oltava kyseistä ryhmää koskevan edellytyksen täyttyminen (esimerkiksi ryhmän 1 yksikkökustannusten korvaaminen edellyttäisi maisterintutkintotodistuksen sisällyttämistä jäljitysketjuun).

2.4 **Kertakorvaukset**

Kertakorvauksia voidaan käyttää molemmilla tasoilla: ylemmällä tasolla unionin rahoitusosuuden maksamisen yhteydessä (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 51 artiklan d alakohta) sekä alemmalla tasolla jäsenvaltioiden tuensaajille myöntämien avustusten maksamisen yhteydessä (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdan c alakohta).

2.4.1. *Yleiset periaatteet*

Kertakorvausten osalta kaikki toimen tai hankkeen tukikelpoiset kustannukset tai osa niistä lasketaan ennalta vahvistetun ja asianmukaisesti perustellun määrän perusteella ja ne korvataan, jos ennalta määritetyt toimet tai tuotokset saatetaan päätökseen.

Kertakorvaukset voivat soveltua tapauksiin, joissa yksikkökustannukset eivät ole hyvä ratkaisu sen takia, että käytettävissä ei ole helposti yksilöitäviä määriä (esimerkiksi toimintavälineiden tuottaminen tai avoimen yhteisötapahtuman tai seminaarin järjestäminen).

Joissakin tapauksissa hallintoviranomaiset saattavat luopua kertakorvausten käytöstä siksi, että yleensä suorite katsotaan joko saavutetuksi tai ei saavutetuksi eli maksu suoritetaan joko kokonaan tai sitä ei suoriteta lainkaan riippuen siitä, onko suorite saavutettu kokonaan. **Tätä voidaan lieventää käyttämällä vaiheittaisia maksuja, jotka suoritetaan saavutettaessa tietyt ennalta määritellyt välitavoitteet**.

Esimerkki 1: EAKR

Ryhmä pienyrityksiä haluaa osallistua yhdessä messuille paikallistuotteiden edistämiseksi.

Hallintoviranomainen päättää käyttää kertakorvausta julkisen tuen laskentaperusteena. Tätä varten yritysten ryhmää pyydetään esittämään kustannusarvio, joka sisältää messupaikan vuokrauksen, pystyttämisen ja hoitamisen. Kustannusarvion perusteella kertakorvaukseksi vahvistetaan 20 000 euroa. Kertakorvaus maksetaan tuensaajalle, kun tämä on esittänyt todisteen osallistumisesta messuille. Kustannusarviota koskeva arviointi ja kaikkien siihen sisältyvien kustannusten laskentaan tai perusteluihin liittyvät tositteet olisi säilytettävä tilintarkastusta varten.

Esimerkki 2: ESR+

Lastenhoitopalveluista vastaava kansalaisjärjestö hakee tukea uuden toiminnan käynnistämiseksi. Se sisällyttää hakemukseensa kertakorvauksen ja esittää yksityiskohtaisen kustannusarvion toiminnan käynnistämisestä ja hoitamisesta vuoden ajan. Ensimmäisen vuoden jälkeen toimintaa ylläpidettäisiin itsenäisesti. Kertakorvaus kattaisi esimerkiksi menot, jotka liittyvät yhden lastenhoidosta vastaavan henkilön vuoden palkkaan, uusien laitteiden arvonvähennyksen, uuteen toimintaan liittyvät markkinointikulut, hallintoon liittyvät välilliset kustannukset, kirjanpitokustannukset sekä vesi-, sähkö-, lämmitys- ja vuokrakustannukset.

Hallintoviranomainen myöntää yksityiskohtaisen kustannusarvion perusteella 47 500 euron kertakorvauksen, joka kattaa kaikki nämä kustannukset. Toimen päätyttyä summa maksetaan kansalaisjärjestölle tuotoksen perusteella, jos sovittu hoitolasten lisäys (10) on toteutunut. Sen vuoksi toimintaan liittyviä todellisia kustannuksia ei ole tarpeen todentaa.

Tämä tarkoittaa kuitenkin sitä, että jos hoidettavia lapsia oli vain 9, tukikelpoiset kustannukset ovat nolla eikä kertakorvausta makseta. Tilanteen helpottamiseksi toimeen myönnettävän tuen edellytykset vahvistavassa asiakirjassa voitaisiin todeta, että jos hoidettavia lapsia on 5, maksetaan puolet kokonaismäärästä (23 750 euroa).

Esimerkki 3: ESR+

Kansalaisjärjestö aikoo järjestää paikallisen seminaarin ja kehittää toimintavälineitä, jotka liittyvät romaniyhteisön sosioekonomisiin edellytyksiin jonkin jäsenvaltion tietyllä alueella. Toimeen myönnetyn tuen edellytykset vahvistava asiakirja sisältää yksityiskohtaisen kustannusarvion ja avustuksen tavoitteet, jotka ovat 1) seminaarin järjestäminen ja 2) sellaisten toimintavälineiden kehittäminen, joilla saadaan alueen työnantajat tietoisiksi romanien kohtaamista vaikeuksista.

Toimen luonteen vuoksi (toimen kustannuksia ei ole helppo esittää määrällisesti yksikkökustannusten avulla) hallintoviranomainen päättää käyttää kertakorvausjärjestelyä.

Kertakorvauksen määrän laskemiseksi hallintoviranomainen edellyttää yksityiskohtaista kustannusarviota kustakin toimesta. Yksityiskohtaisesta kustannusarviosta käytyjen neuvottelujen jälkeen kertakorvaukseksi vahvistetaan 45 000 euroa, joka on jaettu kahdelle hankkeelle, eli 25 000 euroa seminaariin ja 20 000 euroa toimintavälineisiin.

Jos toimeen myönnetyn tuen edellytykset vahvistavan asiakirjan ehtoja noudatetaan (seminaarin järjestäminen, toimintavälineiden kehittäminen), tukikelpoisten kustannusten katsotaan olevan 45 000 euroa. Seminaarin järjestämisestä ja lopullisten toimintavälineiden tuottamisesta vaaditaan tositteet.

Jos vain toinen hankkeista (esimerkiksi seminaari) toteutuu, tukea maksettaisiin vain kyseisestä osasta (25 000 euroa) riippuen siitä, mitä toimeen myönnetyn tuen edellytykset vahvistavassa asiakirjassa on sovittu.

Esimerkki 4: EMKVR

Tuki tuottajaorganisaatioiden tuotanto- ja markkinointisuunnitelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon.

Kertakorvaus (maksetaan suunnitelman täytäntöönpanoa koskevan vuosikertomuksen hyväksymisen jälkeen) perustuu aiempiin tietoihin (tuottajaorganisaatioiden aiemmat ilmoitukset tuntimääristä ja muista kustannuksista). Suunnitelman valmistelu ja täytäntöönpano voidaan jakaa eri toimiin, jotta voidaan määrittää keskimääräinen kustannus, joka sitten kerrotaan sovellettavalla tuki-intensiteetillä.

2.5 **Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhdistäminen**

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdassa annetaan hallintoviranomaiselle mahdollisuus valita viidestä vaihtoehdosta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen mukaisten avustusten hallinnoimiseksi. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaan ensimmäisiä neljää vaihtoehtoa voidaan yhdistellä samassa toimessa (ei koske kustannuksiin perustumatonta rahoitusta). Tällöin sovelletaan kuitenkin seuraavia edellytyksiä, jotta **vältetään saman kustannuserän rahoittaminen kahteen kertaan**:

1) kullakin vaihtoehdolla on katettava eri tukikelpoinen kustannuserä; tai

2) niitä on käytettävä saman toimen eri hankkeissa; tai

3) niitä on käytettävä toimen peräkkäisissä vaiheissa.

Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja voidaan käyttää samassa toimessa yhdessä todellisina kustannuksina ilmoitettavien kustannusten tai toisen yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon mukaan korvattavien kustannusten kanssa.

Kiinteän prosenttiosuuden perusteella laskettua määrää voidaan myös käyttää toisen kiinteän määrän perustana: välillisten kustannusten korvaamiseksi tarkoitettua enintään 15 prosentin kiinteää prosenttiosuutta voidaan soveltaa välittömiin henkilöstökustannuksiin, jotka on laskettu kiinteänä määränä, joka on enintään 20 prosenttia välittömistä kustannuksista (muista kuin välittömistä henkilöstökustannuksista).

Esimerkki 1: Samaan toimeen kuuluvien eri hankkeiden rahoitus (ESR+)

Esimerkkinä on toimi, johon sisältyy nuorille työttömille tarkoitettu koulutushanke ja alueen potentiaalisille työnantajille tarkoitettu seminaari:

Koulutukseen liittyvät kustannukset voidaan maksaa yksikkökustannusten perusteella (esimerkiksi 1 000 euroa/koulutuspäivä). Seminaari maksetaan kertakorvausten perusteella.

Koska kyseessä on kaksi samaan toimeen kuuluvaa mutta erillistä hanketta, kaksinkertaisen rahoituksen riskiä ei ole, sillä hankkeiden kustannukset on erotettu selkeästi toisistaan.

Esimerkki 2: Toimen peräkkäiset vaiheet (ESR+)

Esimerkkinä on jo käynnistetty toimi, jota hallinnoidaan todellisten kustannusten perusteella ja jota hallintoviranomainen haluaa jatkossa hallinnoida yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella. Toimen kaksi vaihetta on määriteltävä selkeästi. Ensimmäinen vaihe voidaan laskea todellisten kustannusten perusteella tiettyyn päivään asti. Toinen vaihe voidaan tulevien menojen osalta laskea yksikkökustannusten perusteella edellyttäen, että ne eivät kata mitään aiemmin tuettua menoa.

Jos tätä mahdollisuutta sovelletaan, sitä olisi sovellettava kaikkiin samassa tilanteessa oleviin tuensaajiin (avoimuus ja yhdenvertainen kohtelu). Tästä voi aiheutua hallinnollista rasitusta, koska on muutettava toimeen myönnetyn tuen edellytykset vahvistavaa asiakirjaa, ellei mahdollisuutta ollut ennakoitu. Jäsenvaltioiden viranomaisten on laadittava tarkka kuvaus toimen kustakin vaiheesta. Toimi olisi jaettava vähintään kahteen erilliseen ja yksilöitävissä olevaan rahoitusvaiheeseen ja ihannetapauksessa konkreettiseen tai kehitysvaiheeseen, jotka vastaavat kyseistä vaihetta. Tämä on tärkeää, jotta varmistetaan avoin toteutus ja seuranta ja helpotetaan valvontaa.

Esimerkki 3: Tukikelpoisten kustannusten eri lajit (ESR+)

Esimerkiksi koulutustilaisuus, jossa yhdistellään seuraavia:

— yksikkökustannukset kouluttajien palkkojen osalta (esimerkiksi 450 euroa/pv)

— todelliset kustannukset: tilojen vuokra = 800 euroa/kk vuokrasopimuksen mukaisesti 12 kuukauden ajan

— välillisten kustannusten osalta kiinteä prosenttiosuus, esimerkiksi 10 prosenttia välittömistä kustannuksista.

Koulutuksen lopussa, jos 200 päivää koulutusta on perusteltu, avustus maksetaan seuraavasti:

Välittömät kustannukset (tyyppi 1 ([14])*):*

kouluttajien palkat 200 päivää x 450 euroa = 90 000 euroa

koulutustila: 12 kk x 800 euroa = 9 600 euroa

välittömien kustannusten välisumma: 99 600 euroa

Välilliset kustannukset (tyyppi 2): 10 % välittömistä kustannuksista = 10 % x 99 600 euroa = 9 960 euroa

Tukikelpoiset menot: (90 000 euroa + 9 600 euroa) + 9 960 euroa = 109 560 euroa

Tässä tapauksessa mukana on eri kustannuseriä: kouluttajien palkkoja, tilavuokria ja välillisiä kustannuksia. Sen todentamiseksi, ettei rahoitusta ole myönnetty kaksinkertaisena, viranomaisten on kuitenkin varmistettava, että yksikkökustannukset eivät liity tilojen vuokrakustannuksiin tai välillisiin kustannuksiin (esimerkiksi hallintohenkilöstön tai kirjanpitäjän palkkaan). Sama koskee vastavuoroisesti välillisten kustannusten määritelmää: niiden ei pidä liittyä yksikkökustannusten kattamiin kustannuksiin tai tilojen vuokrasta aiheutuneisiin todellisiin kustannuksiin.

Jos on päällekkäisyyden vaara tai on mahdotonta osoittaa, että päällekkäisyyksiä ei ole, hallintoviranomaisen on valittava asianmukaisempi vaihtoehto, jotta vältetään mahdollinen kaksinkertainen rahoitus (tai sen riski).

Esimerkkejä yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhdistelmistä, jotka **Eivät ole sallittuja** yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen mukaan

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artikla ja 55 artiklan 1 kohta	Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 ja 56 artikla
Toimen jäljellä olevien kustannusten kattamiseen tarkoitettua kiinteää prosenttiosuutta, joka on enintään 40 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artikla), ei voida soveltaa henkilöstökustannuksiin, jotka on laskettu kiinteän prosenttiosuuden perusteella, joka on enintään 20 prosenttia muista välittömistä kustannuksista kuin henkilöstökustannuksista (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 1 kohta). Perustelu: Tämä ei ole mahdollista yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artiklan 3 kohdan vuoksi: samaa kustannuserää (henkilöstökustannuksia) ei voi käyttää perustana kiinteän prosenttiosuuden laskemiselle toimen kaikkien jäljellä olevien kustannusten kattamista varten, samalla kun kyseinen kustannuserä itse lasketaan kiinteänä prosenttiosuutena sellaisten kustannusten perusteella, jotka ovat osa toimen jäljellä olevia kustannuksia (suorat kustannukset).	kiinteää prosenttiosuutta, joka on enintään 7 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista / enintään 15 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista / enintään 25 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista, välillisten kustannusten laskemista varten (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artikla) ei voi käyttää yhdessä toimen jäljellä olevien tukikelpoisten kustannusten kattamiseen tarkoitetun kiinteän prosenttiosuuden kanssa, joka on enintään 40 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 56 artikla). Perustelu: Sama kustannuserä (välilliset kustannukset) katettaisiin kahdesti.

Esimerkkejä yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhdistelmistä

Jäljempänä olevassa taulukossa esitetään yleiskatsaus yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhdistelmistä, jotka pääsääntöisesti ovat tai eivät ole mahdollisia. Jokainen tapaus on kuitenkin analysoitava erikseen.

Hallintoviranomaisten on määriteltävä kyseessä olevat kustannuserät (välittömät/välilliset kustannukset) selkeästi ja varmistettava, että katettuja kustannuksia ei rahoiteta kaksinkertaisesti.

(K - Kyllä/mahdollinen, E - Ei / ei mahdollinen)

Yhdistelmät	Enintään 20 % – henkilöstökustannukset	Enintään 7 % – välilliset kustannukset	Enintään 15 % – välilliset kustannukset	Enintään 15 % – matkakulut	Henkilöstön tuntitaksa (*)	Enintään 40 % – jäljellä olevat kustannukset
Enintään 20 % – henkilöstökustannukset		K	K	K	E	E

([14]) Ks. selostus eri kustannuseristä luvussa 2.2.1.

Yhdistelmät	Enintään 20 % – henkilöstökustannukset	Enintään 7 % – välilliset kustannukset	Enintään 15 % – välilliset kustannukset	Enintään 15 % – matkakulut	Henkilöstön tuntitaksa (*)	Enintään 40 % – jäljellä olevat kustannukset
Enintään 7 % – välilliset kustannukset	K		E	K	K	E
Enintään 15 % – välilliset kustannukset	K	E		K	K	E
Enintään 15 % – matkakulut	K	K	K		K	E
Henkilöstön tuntitaksa (*)	E	K	K	K		K
Enintään 40 % – jäljellä olevat kustannukset	E	E	E	E	K	

(*) Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 55 artiklan 2 kohta (1 720 tunnin menetelmä tai tuntitaksa, joka saadaan jakamalla viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat kuukausittaiset bruttotyövoimakustannukset toimeen käytetyllä keskimääräisellä kuukausittaisella työajalla).

LUKU 3: YKSINKERTAISTETTUJEN KUSTANNUSVAIHTOEHTOJEN MÄÄRITTÄMINEN

3.1 Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot on määritettävä etukäteen

Unionin rahoitusosuuden maksaminen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella edellyttää, että nämä kustannusvaihtoehdot on hyväksytty ohjelman tai sen muutoksen hyväksymisestä tehdyllä komission päätöksellä tai komission delegoidussa säädöksessä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Myös yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot, joiden perusteella jäsenvaltiot maksavat tuensaajille myöntämiä avustuksia, on määriteltävä etukäteen. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 73 artiklan 3 kohdan ja Interreg-ohjelmien osalta Interreg-asetuksen 22 artiklan 6 kohdan mukaisesti hallintoviranomaisen on varmistettava, että tuensaajalle tai Interreg-toimen johtavalle kumppanille toimitetaan asiakirja, jossa määritetään kullekin toimelle annettavan tuen edellytykset. Tässä asiakirjassa on tärkeää ilmoittaa tuensaajille täsmälliset vaatimukset, joiden mukaisesti ilmoitetut kustannukset tai erityiset tuotokset tai tulokset on näytettävä toteen.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 73 artiklan 3 kohdan ja Interreg-ohjelmien osalta Interreg-asetuksen 22 artiklan 6 kohdan mukaisesti toimen kustannusten määrittämisessä sovellettava menetelmä ja tuen maksamista koskevat edellytykset on sisällytettävä **viimeistään toimeen myönnettävän tuen edellytykset vahvistavaan asiakirjaan**. Kyseinen menetelmä ja edellytykset voidaan sisällyttää ohjelman sääntöihin tai ehdotuspyyntöihin.

Jotta varmistetaan avoimuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen, **mahdollisille tuensaajille osoitetuissa ehdotuspyynnöissä olisi mainittava, että kustannusten korvaamiseksi käytetään yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja**. **Jos ehdotuspyyntöä ei ole käynnistetty, yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö olisi mainittava kyseisiä toimia koskevissa ohjelman säännöissä tai kansallisissa säännöissä.**

Lisäksi olisi vältettävä takautuvaa soveltamista toimiin, jotka on jo valittu ja joita toteutetaan parhaillaan todellisten kustannusten perusteella, koska silloin ei voida välttämättä taata tuensaajien yhdenvertaista kohtelua. Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja voidaan käyttää toimissa, jotka on valittu niiden käyttöönoton jälkeen. Tuen osalta on kuitenkin noudatettava yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 63 artiklan 6 kohtaa, jonka mukaan toimia ei saa valita rahastojen tuen kohteiksi, jos ne on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ennen kuin ohjelmaan liittyvä rahoitushakemus on jätetty. Tällaisissa toimissa voidaan käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, jotka kattavat myös tuensaajille ennen toimien valintaa aiheutuneita tukikelpoisia kustannuksia, ja joissakin tapauksissa niiden käyttö on pakollista (ks. luku 1.4.). Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käytön kannalta ei ole merkitystä, olivatko kustannukset aiheutuneet tuensaajalle jo ennen ehdotuspyynnön käynnistämistä, kunhan korvauksen perustana olevat toimet toteutetaan tukikelpoisuusaikana (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 63 artiklan 2 kohta) eivätkä kyseiset kustannukset ole sisältyneet komissiolle aiemmin ilmoitettuihin kustannuksiin.

Kun yksikkökustannukset, kiinteä prosenttiosuus tai (kertakorvausten tapauksessa) määrä on vahvistettu, niitä ei pidä muuttaa toimen toteutuksen aikana tai sen jälkeen kustannusten kohoamisen tai käytettävissä olevan budjetin alikäytön kompensoimiseksi. Jos toteutuskausi on erityisen pitkä, hyvä käytäntö on määrittää etukäteen mukauttamismenetelmä, jossa täsmennetään, milloin ja miten yksikkökustannuksia, kiinteää prosenttiosuutta tai määrää voidaan tarkistaa (ks. lisätietoa mukauttamismenetelmistä tämän ohjeasiakirjan luvussa 3.4.) ([15]). Jos yksikkökustannuksia, kiinteää prosenttiosuutta tai määrää muutetaan muutoin kuin mukauttamismenetelmän mukaisesti, muutos katsotaan uudeksi yksinkertaistetuksi kustannusvaihtoehdoksi.. Monivuotisissa toimissa on kuitenkin poikkeuksellisissa tilanteissa mahdollista päättää toimen tilit ja suorittaa maksut toimeen sisältyvien toimintojen todellisten kustannusten perusteella, kun toinen ensimmäinen vaihe on toteutettu, ja ottaa sen jälkeen käyttöön kiinteämääräinen rahoitus, yksikkökustannukset tai kertakorvaukset toimen jäljellä olevaa osaa tai kautta varten. Tällöin kausi, jolta ilmoitetaan todelliset kustannukset, on erotettava selvästi kaudesta, jolta kustannukset ilmoitetaan yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella, jotta vältetään hankkeen kustannusten ilmoittaminen kahdesti.

3.2 **Menetelmät**

Menetelmät yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen vahvistamiseksi esitetään yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdassa ja 94 artiklan 2 kohdassa. Menetelmät yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrittämiseksi ovat yleisesti ottaen samat alemmalla ja ylemmällä tasolla (lukuun ottamatta joitakin poikkeuksia, jotka mainitaan tässä luvussa erikseen).

3.2.1 *Oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettavissa oleva laskentamenetelmä*

Määrät, osuudet ja yksikkökustannukset voidaan vahvistaa oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavissa olevan laskentamenetelmän perusteella yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja 94 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Yleiset periaatteet

Oikeudenmukaisuus:

Laskelmien on oltava kohtuulliset, eli niiden on perustuttava todellisuuteen eikä liioitteluun tai ääritapauksiin. Jos esimerkiksi tietyt yksikkökustannukset ovat aiemmin asettuneet 1 ja 2 euron välille, komission yksiköt eivät odota, että yksikkökustannuksiksi ilmoitetaan 7 euroa. Tältä kannalta tarkasteltuna menetelmä, jolla yksikkökustannukset, kiinteä prosenttiosuus tai kertakorvaukset vahvistetaan, on äärimmäisen tärkeä. Hallintoviranomaisen (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitean) on pystyttävä selittämään ja perustelemaan päätöksensä. Oikeudenmukaisella laskentamenetelmällä, jossa on otettu huomioon erityiset olosuhteet tai -tarpeet, voidaan perustella erot osuuksissa tai määrissä. Esimerkiksi hankkeen toteuttaminen syrjäisellä alueella saattaa maksaa enemmän kuin keskeisellä alueella suurempien kuljetuskustannusten vuoksi.

Tasapuolisuus:

Tasapuolisuuden taustalla oleva keskeinen ajatus on, että joitakin tuensaajia tai toimia ei suosita toisten kustannuksella. Yksikkökustannusten, kertakorvauksen tai kiinteän prosenttiosuuden laskemisessa on varmistettava samanlaisten tuensaajien ja/tai samanlaisten toimien yhdenvertainen kohtelu. Määrien tai osuuksien mahdollisten erojen olisi perustuttava objektiivisiin perusteluihin eli tuensaajien tai toimien objektiivisiin piirteisiin.

Todennettavuus:

Kiinteiden prosenttiosuuksien, yksikkökustannusten ja kertakorvausten määrittämisen olisi perustuttava todennettaviin asiakirjoihin ([16]). Hallintoviranomaisen on pystyttävä osoittamaan, millä perusteella yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto on vahvistettu. On erittäin tärkeää varmistaa, että noudatetaan moitteettoman varainhoidon periaatetta.

Yksinkertaistetusta kustannusvaihtoehtomenetelmästä päättävän elimen on dokumentoitava vähintään seuraavat:

— laskentamenetelmän kuvaus, mukaan lukien laskelmien keskeiset vaiheet

([15]) Jos tukea ei myönnetä ehdotuspyynnön kautta, tiedot olisi mainittava tukimenetelmää koskevassa yleisessä asiakirjassa.
([16]) Riippumatta siitä, milloin menetelmä vahvistettiin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan a alakohdan tai 94 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, menetelmän on oltava tarkastettavissa, kun se on käytössä.

— analyysissa ja laskelmissa käytetyt tietolähteet, mukaan lukien tietojen merkityksellisyyden arviointi suunniteltujen toimien kannalta ja tietojen laadun arviointi

— itse laskelmat, joilla määritetään yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon arvo.

Tietolähteet

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrittämisessä käytettyjen tietojen on oltava merkityksellisiä asianomaisen yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon kannalta. Laskelmia varten käytetyt tietolähteet – mukaan lukien tietojen merkityksellisyyden arviointi suunniteltujen toimien kannalta ja tietojen laadun arviointi – olisi mainittava ja dokumentoitava.

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen laskemista varten ei ole määritetty ennalta pakollisia vähimmäistason tietoja, vaan käytettävät tiedot riippuvat perusjoukosta. Jos tiedot ovat hyvin epäyhtenäisiä, tietojen määrän on oltava suuri. Jos taas tiedot ovat yhtenäisiä ja edustavat perusjoukkoa, tietojen määrä voi olla pienempi.

Tietoja voidaan poimia eri lähteistä. Tietojen luotettavuus riippuu käytetystä tietolähteestä: esimerkiksi kansallisilta tilastotoimistoilta tai Eurostatista peräisin olevia tietoja pidetään luotettavina. Jotkin tietolähteet voivat edellyttää yksityiskohtaisempia tarkastuksia tietojen luotettavuuden varmistamiseksi. Joissakin tapauksissa tarkastusviranomainen voi päättää ammatillisen harkintansa perusteella, onko tarpeen tehdä lisätarkastuksia otannan perusteella (ottaen huomioon kaikki tarkastusviranomaisen saatavilla olevat tiedot esimerkiksi tietojen tyypistä, tietojen kokoamisesta ja sisäisistä menettelyistä, joilla eri toimijat hyväksyvät saatavilla olevat tiedot). Tarkastusviranomaisen ei ole välttämätöntä arvioida ennakkoon menetelmää, jota käytetään yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen vahvistamiseksi alemmalla tasolla, joskin ennakkoarviointi on suositeltava.

Jos luotettavista lähteistä (esimerkiksi julkaistuista raporteista ja virallisista verkkotietokannoista) peräisin olevia tietoja ei käytetä sellaisinaan (lähdetietokannasta automaattisesti poimittuina tietoina) vaan niistä kootaan yhtenäinen kokonaisuus, on hyvä käytäntö verrata (otoksen perusteella) koottuja lukuja virallisissa raporteissa esitettyihin lukuihin. Koska tämä ei kuitenkaan aina ole käytännössä helppoa, tarkastusviranomainen voi päättää ammatillisen harkintansa perusteella, onko otannan perusteella tarpeen tehdä lisätarkastuksia. Harkinnassa otetaan huomioon kaikki tarkastusviranomaisen saatavilla olevat tiedot esimerkiksi tietojen tyypistä, tietojen kokoamisesta ja saatavilla olevat tiedot koonneen elimen sisäisistä menettelyistä, ja menetelmästä on tehtävä ennakkoarviointi.

Tilastotietojen, todennettujen aiempien tietojen tai tavanomaisten kustannuslaskentakäytäntöjen käyttö

Hallintoviranomaiset voivat vahvistaa yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot (eri lähteistä peräisin olevien) tilastotietojen, (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rahastoista rahoitettuja hankkeita tai toimia koskevien) **todennettujen** aiempien tietojen ([17]) tai tavanomaisten kustannuslaskentakäytäntöjen perusteella.

Jos hallintoviranomainen päättää käyttää tilastotietoja tai todennettuja aiempien tietoja, sen on kuvattava seuraavat:

— Katetut kustannuserät.

— Käytetty laskentamenetelmä.

— Hankittavien sarjojen pituus: **tiedot on hankittava edustavan ajanjakson ajalta**, jotta voidaan tunnistaa mahdolliset poikkeusolosuhteet, jotka olisivat vaikuttaneet tosiasiallisiin kustannuksiin tiettynä vuotena, sekä kustannusten määrien suuntaukset. Tätä viitekautta olisi käytettävä vuotuisten vaihteluiden huomioon ottamiseksi. Esimerkiksi kolmen vuoden ajanjaksoa voitaisiin pitää edustavana. Jos hallintoviranomainen voi kuitenkin osoittaa, että tietojen käyttö lyhyemmältä kuin kolmen vuoden ajalta on perusteltua, se voidaan hyväksyä. Jos on esimerkiksi perustettu uusi ohjelma ja saatavilla on tietoja vain kahdelta vuodelta, tämä ajanjakso voisi riittää. Jos kolmen vuoden tietoja ei ole olemassa, voidaan tapauksen erityispiirteistä riippuen hyväksyä kahden vuoden tiedot. Asia on kuitenkin arvioitava tapauskohtaisesti.

([17]) Suunniteltua budjettia (esimerkiksi aiemmassa ehdotuspyynnössä käytettyä) ei voi käyttää tietolähteenä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja 94 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaista laskentamenetelmää varten, koska aiempien tietojen on oltava todennettuja.
Sitä vastoin toimen suunniteltua budjettia voidaan käyttää yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrittämisessä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kustannusarvion perusteella, kun on kyse alle 200 000 euron arvoisesta toimesta, yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

— Sovellettava viitemäärä, esimerkiksi keskimääräiset kustannukset viitekaudella tai viime vuosina rekisteröidyt kustannukset.

— Mahdolliset mukautukset, joita tarvitaan viitemäärän päivittämiseksi. Oikaisua voidaan soveltaa edellisten vuosien kustannusten päivittämiseen käypiin hintoihin.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohdan mukaan hallintoviranomainen voi käyttää myös yksittäisten tuensaajien tietoja yksittäisiin tuensaajiin sovellettavien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen vahvistamiseksi. Kun otetaan huomioon vaatimukset, jotka liittyvät tuensaajakohtaisiin tietoihin, nämä menetelmät ovat yksinkertaistettuja esimerkiksi sellaisten tuensaajien osalta, jotka toteuttavat useita hankkeita ohjelmakauden aikana.

Yksittäisten tuensaajien todennetut aiemmat tiedot

Menetelmä perustuu tuensaajan aiempien kirjanpitotietojen keräämiseen tosiasiallisista kustannuksista, jotka ovat aiheutuneet määritellyn yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon kattamien tukikelpoisten kustannusten lajien osalta. Tarpeen mukaan tiedot kattavat vain tuensaajan sen kustannuspaikan tai osaston, joka liittyy toimeen. Tämä edellyttää sitä, että tuensaajan tasolla on käytössä analyyttinen kirjanpitojärjestelmä. Se merkitsee myös sitä, että kaikki tukikelvottomat menot suodatetaan pois yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perustana olevista laskelmista.

Yksittäisten tuensaajien tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt

Tavanomaiset kirjanpitokäytännöt ovat käytäntöjä, joita tuensaaja käyttää pitääkseen kirjaa normaalista toiminnastaan ja rahoituksestaan (myös niistä, jotka eivät liity EU:n tukeen). Menetelmien on oltava kansallisten kirjanpitosääntöjen ja -normien mukaisia. Käyttöaika ei ole ratkaiseva. Kirjanpitomenetelmä ei ole ”tavanomainen”, jos se on räätälöity tiettyyn (esimerkiksi EU:n tukea saavaan) toimeen tai toimien sarjaan ja poikkeaa muissa tapauksissa käytetyistä kirjanpitomenetelmistä.

On tärkeää erottaa toisistaan tosiasialliset kustannukset ja yksittäisten tuensaajien tavanomaisten kustannuslaskentakäytäntöjen mukaisesti määritetyt kustannukset.

Tosiasialliset kustannukset tarkoittavat mahdollisimman tarkasti laskettuja kustannuksia (tuensaajalle aiheutuneet tosiasialliset ja maksetut kustannukset) toimen kestoaikana. Esimerkiksi tuntikohtaisten henkilöstökustannusten osalta vakiotuntien käyttö nimittäjänä on hyväksytty (ks. esimerkiksi 1 720 tunnin menetelmä luvussa 2.3.2), mutta tosiasiallisten kustannusten laskemista varten osoittajana käytetään tukikelpoisia kokonaishenkilöstökustannuksia kunkin toimeen osoitetun henkilön osalta.

Tuntikohtaiset kustannukset, jotka perustuvat tuensaajan kustannuslaskentakäytäntöihin, voidaan laskea laajemman työntekijäaggregaatin palkkakustannusten keskiarvon perusteella. Tämä keskiarvo on yleensä palkkaluokka tai jokin vastaava mittari, joka korreloi bruttotyövoimakustannuksiin, mutta vertailukohtana voi olla myös (toimeen liittyvä) kustannuspaikka tai osasto, jolloin bruttotyövoimakustannukset voivat vaihdella huomattavastikin aggregoidun työntekijäryhmän sisällä.

Jotta varmistetaan tuensaajien yhdenvertainen kohtelu ja se, että tuki ei kata tukikelvottomia kustannuksia, toimeen myönnetyn tuen edellytykset vahvistavassa asiakirjassa, jossa annetaan tuensaajille lupa käyttää kustannuslaskentakäytäntöjään, on tämän vuoksi asetettava tietyt vähimmäisehdot. Näiden vähimmäisehtojen tarkoituksena on varmistaa, että kustannuslaskentakäytännöt johtavat teoriassa ja käytännössä oikeudenmukaiseen ja tasapuoliseen järjestelmään. Tämä merkitsee sitä, että tuensaajan tasolla on oltava käytössä analyyttinen kirjanpitojärjestelmä. Se merkitsee myös sitä, että kaikki tukikelvottomat menot suodatetaan pois laskelmista.

Yksittäisten tuensaajien tietojen käyttöä koskevat yhteiset vaatimukset

Hallintoviranomaisen on tarkastettava yksittäisten tuensaajien tiedot tapauskohtaisesti. Tämä on tehtävä viimeistään toimitettaessa tuensaajalle asiakirja, jossa vahvistetaan toimeen myönnettävän tuen edellytykset. Tuensaajan sisäiseltä hallinnolta saatujen vakuutusten ja hallintoviranomaisen valvontajärjestelmien perusteella saattaa olla tarpeen, että ulkopuolinen tarkastaja tai julkisten elinten tapauksessa toimivaltainen ja riippumaton tilinpitäjä varmentaa tuensaajan tiedot, jotta varmistetaan hallintoviranomaisen käyttämien viitetietojen luotettavuus. Aiempien tietojen varmentaminen voidaan tehdä osana lakisääteistä tai sopimukseen perustuvaa tilintarkastusta. Tällä tavalla tehtävä varmentaminen edellyttää sitä, että ulkopuolisella tarkastajalla tai riippumattomalla tilinpitäjällä on vankat tiedot yhteisiä säännöksiä koskevasta asetuksesta ja rahastokohtaisista asetuksista esimerkiksi jäljitysketjun, perustana olevien kustannusten tukikelpoisuuden ja sovellettavan lainsäädännön osalta. Siksi tarkastusviranomainen voidaan pyytää tukemaan tätä prosessia.

Jos esimerkiksi aiempien kirjanpitotietojen virhe- tai sääntöjenvastaisuuden riskiä pidetään vähäisenä, laskentamenetelmä voi perustua tietoihin, joita tarkastaja ei ole varmentanut ennalta. Hallintoviranomaisen on pystyttävä osoittamaan objektiivisesti, että riski on alhainen, ja miksi se katsoo, että tuensaajan kirjanpitojärjestelmä on luotettava, kattava ja tarkka.

Muiden objektiivisten tietojen tai asiantuntija-arvion käyttö

Muita objektiivisia tietoja ovat esimerkiksi

— erilaiset (markkina)tutkimukset (asianmukaisesta dokumentoinnista on huolehdittava)

— tiedot vastaavista töistä maksetuista korvauksista.

Asiantuntija-arvioiden olisi perustuttava erityisiin kriteereihin ja/tai esimerkiksi tiettyä aihealuetta, sovellusta tai tuotealaa, tieteenalaa tai toimialaa koskevaan asiantuntemukseen. Asiantuntija-arviot on dokumentoitava ja yksilöitävä kunkin tapauksen erityisolosuhteiden mukaisesti. Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ei määritellä asiantuntija-arviota. Hallintoviranomaisten tehtävänä on täsmentää vaatimukset, joiden täyttyessä arviota voidaan pitää asiantuntija-arviona, ja varmistaa, että eturistiriitoja ei esiinny. Hallintoviranomaisen on osoitettava valittujen asiantuntijoiden asiantuntemus kyseisellä alalla sekä heidän riippumattomuutensa.

Kynnysarvoja, enimmäismääriä ja muita kansallisissa säännöissä vahvistettuja enimmäisarvoja voidaan pitää muuna objektiivisena tietona. Hallintoviranomainen voi kuitenkin soveltaa niitä vain, jos se **osoittaa, että tällaiset arvot edustavat käypää arvoa ja ovat luotettava arvio**.

Aiempien tietojen käyttö edellisiltä ohjelmakausilta

Todennettujen aiempien tietojen käyttö edellisiltä ohjelmakausilta (esimerkiksi ohjelmakausilta 2007–2013 ja 2014–2020) voidaan hyväksyä, jos osoitetaan, että määrät ovat edelleen merkityksellisiä. Tämä tarkoittaa sitä, että ohjelmasta vastaavien viranomaisten olisi varmistettava, että nämä tiedot ovat edelleen luotettava arvio todellisista kustannuksista, ja oikaistava niitä tarvittaessa.

3.2.2 *Kustannusarvio*

Kuten yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 94 artiklan 2 kohdan b alakohdassa todetaan, yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrittämisessä voidaan käyttää myös kustannusarviota.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti **alemmalla tasolla** (jäsenvaltio – tuensaaja) käytettävien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta tämä koskee vain toimia, joiden **kokonaiskustannukset ovat enintään 200 000 euroa**, ja tällöinkin kustannusarvio on vahvistettava tapauskohtaisesti ja sen on oltava toimen valitsevan elimen ennakkoon hyväksymä. Toimen kokonaiskustannuksiin kuuluvat kaikki toimen toteuttamiseen tarvittavat kustannukset, jotka on täsmennetty toimeen myönnetyn tuen edellytykset vahvistavassa asiakirjassa. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti **ylemmällä tasolla** (komissio – jäsenvaltio) käytettävien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrittämiseen **ei sovelleta tällaisia rajoitteita**.

Interreg-ohjelmista rahoitettavien pienhankkeiden osalta **pienhankerahastoa** hallinnoiva tuensaaja voi Interreg-asetuksen 25 artiklan 6 kohdan mukaan käyttää tapauskohtaisesti talousarvioluonnosta vahvistaakseen yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot, joiden perusteella lopullisille tuensaajille maksetaan korvaukset, edellyttäen, että **pienhankkeen julkinen rahoitusosuus on enintään 100 000 euroa**.

Kustannusarvion käytön mahdollistaminen voi helpottaa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen pakollista käyttöä pienissä toimissa (ks. myös yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 2 kohta). Tämän menetelmän ansiosta joitakin yksinkertaistettuja kustannuksia voidaan laskea, jos toimi on hyvin erityinen.

Alemmalla tasolla käytettävän kustannusarvion tapauksessa hallintoviranomaisen (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitean) on ensin määritettävä **laskentamenetelmää koskevat periaatteet**, jotka on esitettävä ehdotuspyynnössä tai sen ohessa.

Tässä yhteydessä on erittäin suositeltavaa, että hallintoviranomaiset (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitea) vahvistavat parametrit tai kustannusten enimmäistasot, joihin vähintään suurimpia budjetoituja kustannuksia verrataan. Hallintoviranomainen voi myös asettaa vähimmäisviitearvot odotettujen tuotosten tai tulosten laadulle. Jos tällaisia parametrejä, vähimmäisviitearvoja tai kustannusten enimmäistasoja ei ole, hallintoviranomaisten (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitean) voi olla vaikea varmistaa yhdenvertainen kohtelu ja moitteettoman varainhoidon noudattaminen.

Seuraavaksi **rahoituksen hakijat laativat** ohjelman sääntöjen mukaisesti **tosiseikkoihin perustuvan yksityiskohtaisen budjetin ja toimittavat sen yhdessä asiakirjojen kanssa, joissa perustellaan kaikki budjettiin sisältyvät kustannukset**. Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot (mukaan lukien kertakorvausten välitavoitteet) olisi määriteltävä tiiviissä yhteistyössä hakijoiden (tai toimien valinnan jälkeen tuensaajien) kanssa, jotta nämä ovat tietoisia toimitettavista asiakirjoista ja tarvittavista tiedoista ja todisteista, joita vaaditaan maksujen suorittamiseksi.

Tämän jälkeen **hallintoviranomainen arvioi kustannusarviot**. Budjetin arvioinnissa on suositeltavaa, joskaan ei välttämätöntä, että hallintoviranomainen vertaa mahdollisen tuensaajan esittämää tarkkaa kustannusarviota vastaaviin toimiin. Jos sama tuensaaja saa tukea useaan kertaan, on suositeltavaa verrata tarkkaa kustannusarviota aiemmin tuettuihin toimiin.

Lopuksi hallintoviranomainen (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitea) **muuntaa kustannusarvion yksinkertaistetuiksi kustannusvaihtoehdoiksi** (kiinteiksi osuuksiksi, kertakorvauksiksi ja yksikkökustannuksiksi) ennen toimien valintaa tai sen jälkeen (mutta ennen kuin se julkaisee tukiedellytykset vahvistavan asiakirjan, jossa yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto on esitettävä). Määritellyt yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot (ja mahdolliset kertakorvausten välitavoitteet) olisi sisällytettävä asiakirjaan, jossa vahvistetaan toimeen myönnettävän tuen edellytykset. Hallintoviranomainen/seurantakomitea ei voi siirtää kustannusarvion arviointia ja muuntamista yksinkertaistetuiksi kustannusvaihtoehdoiksi tuensaajille. Interreg-ohjelmien pienhankerahastojen puitteissa valittavien pienhankkeiden osalta kustannusarvion arvioi pienhankerahastoa hallinnoiva tuensaaja.

Hallintoviranomaisen (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitean) olisi **osoitettava arvioineensa kustannusarvion ja arkistoitava arviointinsa sekä kaikkien kustannusarvioon sisältyvien kustannusten laskentaan tai perusteluihin liittyvät tositteet**. Kustannusarvio ei ole osa hallintoviranomaisen ja tuensaajan välillä laadittavaa asiakirjaa, jossa vahvistetaan toimeen myönnettävän tuen edellytykset. Toimen tai hankkeen hallinnon varmennukset perustuvat pelkästään sovellettuun yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tyyppiin eikä itse budjettiin.

Kustannusarvio, johon yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot perustuvat, voi koskea koko toimea tai hanketta tai vain osaa siitä. Esimerkiksi viidestä eri toiminnasta koostuvassa toimessa

— toimintojen 1 ja 2 kustannukset voitaisiin korvata todellisten kustannusten tai toisen yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon perusteella

— toimintojen 3, 4 ja 5 kustannukset voitaisiin korvata kustannusarvion perusteella vahvistettuina yksikkökustannuksina.

Lisäksi kustannusarvion asiaankuuluvien kustannuserien määrittämiseen voidaan soveltaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54–56 artiklassa vahvistettuja kiinteitä prosenttiosuuksia.

Edellä selostettuja periaatteita sovelletaan myös **ylemmällä tasolla** käytettäviin kustannusarvioihin.

Esimerkki 1

Pienen valmistelutöistä koostuvan hankkeen (esimerkiksi happamien sulfaattimaiden ympäristövaikutusten vähentäminen) kattamat toiminnot korvataan kertakorvauksena, jonka kokonaisarvo on alle 100 000 euroa.

Ehdotuspyynnössä välittävä toimielin 1) ilmoittaa kertakorvausten käytöstä ja määrittelee selkeästi tärkeimmät tehtävät määritellyn tuotoksen aikaansaamiseksi sekä välitavoitteet ja toimien aikataulun ja 2) vahvistaa yksityiskohtaiset kriteerit, joihin tärkeimpiä budjetoituja kustannuksia verrataan.

Tuensaaja esittää hakemuksessaan kustannusarvionsa ja toimittaa asiakirjat, joissa perustellaan kaikki kustannusarvioon sisältyvät kustannukset. Tuensaaja esittää jokaisesta budjettikohdasta yksityiskohtaiset tiedot kunkin hankkeeseen sisältyvän tehtävän osalta. Välittävä toimielin arvioi tietoja 1) kustannusten tukikelpoisuuden ja 2) kustannusten perustelujen kannalta. Välittävä toimielin pyytää tarvittaessa lisätietoja (esimerkiksi voidakseen vertailla hanketta tarkemmin muihin vastaaviin hankkeisiin).

Kustannusarvio on seuraavanlainen:

Yhteenveto kustannuksista	**Yhteensä euroina**
1. Palkkakustannukset yhteensä	58 440

2.	Ulkoistetut palvelut	1 000
3.	Investoinnit koneisiin ja laitteisiin	0
4.	Muut välittömät kustannukset	0
5.	Välilliset kustannukset	14 026
Yhteensä		**73 466**

Analysoituaan kustannusarvion välittävä toimielin hyväksyy arvioidut kustannukset ja vahvistaa kertakorvauksen suuruudeksi 73 466 euroa, joka maksetaan tuensaajalle, kun hanke on toteutettu.

Hankkeen toteutusvaiheessa ei tarvitse perustella todellisia kustannuksia. Avustukset maksetaan ennakkoon vahvistetun kertakorvauksen perusteella, kun tuotos on saavutettu.

Esimerkki 2

Tuensaaja aikoo järjestää seminaarin 50 osallistujalle esitelläkseen uusia täytäntöönpanovälineitä.

Työntekijät käyttävät aikaa tapahtuman suunnitteluun ja järjestämiseen, sitä varten vuokrataan tilat, jotkin puhujat tulevat ulkomailta, ja tapahtuman pöytäkirja on julkaistava. Tapahtumasta syntyy myös välillisiä kustannuksia, jotka liittyvät esimerkiksi työntekijöihin (esimerkiksi kirjanpitokustannukset, tapahtuman johtaja), sähkö- ja puhelinlaskuihin sekä tietotekniseen tukeen.

Kustannusarvio on seuraavanlainen: ([18])

Välittömät kustannukset yhteensä	**45 000**
Välittömät henkilöstökustannukset	30 000
Tilavuokrat	4 000
Matkakustannukset	5 000
Ateriat	1 000
Tiedottaminen/Mainonta	5 000

Välilliset kustannukset yhteensä	**7 000**
Välilliset henkilöstökustannukset	4 000
Sähkö, puhelin	3 000

Talousarvioluonnoksesta keskustellaan ja sovitaan hallintoviranomaisen ja tuensaajan kesken. Yksinkertaistettuun kustannusvaihtoehtoon liittyvät laskelmat perustuvat hallintoviranomaiselle toimitettuihin ja sen todentamiin tietoihin.

Hallintoviranomainen voi päättää laskea avustuksen käyttämällä yksikkökustannuksia seminaarin osallistujien lukumäärän perusteella: yksikkökustannukset = 52 000 euroa / 50 = 1 040 euroa / osallistuja.

Hallintoviranomaisen ja tuensaajan välisessä asiakirjassa, jossa vahvistetaan toimeen myönnettävän tuen edellytykset, on täsmennettävä, minkä perusteella yksikkökustannukset määritetään (osallistujamäärä), osallistujien enimmäismäärä (vähimmäismäärä), jäljitysketju sekä seminaarin yksikkökustannukset (1 040 euroa).

Toimeen myönnettävän tuen edellytykset vahvistavassa asiakirjassa on viitattava yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan b alakohtaan.

Liitteessä 1 on lisäesimerkkejä siitä, miten talousarvioesitykseen perustuvat yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot laaditaan.

([18]) Tämä kustannusarvio esitetään vain esimerkinomaisesti. Sitä ei pidä pitää riittävän yksityiskohtaisena kustannusarviona.

3.2.3 *Unionin toimintapolitiikkojen aloilla sovellettavien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö*

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja 94 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaan hallintoviranomainen voi käyttää vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta, joita sovelletaan unionin toimintapolitiikkojen aloilla **samantyyppisiin toimiin**. Menetelmän päätavoitteena on yhdenmukaistaa säännöt unionin eri politiikanalojen välillä. Tarkoituksena on selkeyttää, että jos jollakin EU:n politiikanalalla on jo kehitetty yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja tietyntyyppiselle toimelle, jäsenvaltion ei tarvitse toistaa menettelyä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahastojen yhteydessä, vaan se voi käyttää uudelleen samaa menetelmää ja sen tuloksia.

Kaikkia unionin eri politiikanaloilla sovellettavia menetelmiä voidaan käyttää muissa samankaltaisissa toimissa edellyttäen, että asianomainen **unionin politiikka on voimassa** menetelmää määritettäessä. Unionin eri politiikanaloilla sovellettavia menetelmiä voidaan käyttää ilman lisälaskelmia.

Valittua menetelmää on käytettävä **kaikilta osin** (esimerkiksi välittömien/välillisten kustannusten määritelmä, tukikelpoiset kustannukset, soveltamisala ja päivitykset) sen sijaan, että käytettäisiin pelkästään sen tulosta (tiettyä prosenttiosuutta). Yleisenä periaatteena huomioon olisi otettava kaikki menetelmän osatekijät, jotka voivat vaikuttaa yksikkökustannuksiin, kertakorvaukseen tai kiinteisiin prosenttiosuuksiin. Kutakin tapausta on aina tarkasteltava yksilöllisesti.

Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ei määritellä, mitä tarkoitetaan toimien ”samankaltaisuudella”. Hallintoviranomaisen tehtävänä on arvioida kussakin tapauksessa, onko kyseessä ”**samankaltainen**” toimi.

Jos asianomaista toiselle unionin politiikanalalle kuuluvaa menetelmää muutetaan ohjelmakauden aikana, samaa muutosta on sovellettava myös toimiin, jotka valitaan muutoksen jälkeen käynnistetyissä ehdotuspyynnöissä.

Jos asianomaiseen toiselle unionin politiikanalalle kuuluvaan menetelmään, jota on käytetty menetelmän määrittämiseksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti, tehdään muutoksia, nämä muutokset on otettava huomioon yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteiden V ja VI lisäyksessä 1 esittämällä ohjelman muuttamista koskeva pyyntö, joka on hyväksyttävä komission päätöksellä.

Esimerkkejä unionin politiikoissa käytettävistä yksinkertaistetuista kustannusvaihtoehdoista:

— **Erasmus+:** Ohjelmassa käytetään kertakorvauksia ja yksikkökustannuksia (esimerkiksi matkan pituuden mukaan määräytyvät sekä kielitukeen, valmistelutapaamisiin, kurssimaksuihin ja intensiiviohjelmien järjestämiseen liittyvät määrät).

— **Kansalaisten, tasa-arvon, perusoikeuksien ja arvojen ohjelma:** Komission päätöksessä, jolla hyväksytään kertakorvausten käyttö kansalaisten, tasa-arvon, perusoikeuksien ja arvojen ohjelmassa (2021–2027), määritellään osallistujakohtaiset kertakorvaukset fyysisiä tapahtumia varten.

— **Horisontti Eurooppa:** Komission päätöksissä säädetään kolmentyyppisistä yksinkertaistetuista kustannusvaihtoehdoista (kiinteämääräinen rahoitus, yksikkökustannukset ja kertakorvaukset), joita voidaan käyttää Horisontti Eurooppa -puiteohjelmassa. Esimerkiksi pk-yritysten omistajat voivat käyttää yksikkökustannuksia, joita voidaan käyttää myös henkilöstön liikkuvuuden yhteydessä, ja Marie Skłodowska-Curie -toimissa voidaan käyttää yksikkökustannuksia ja kertakorvauksia.

— **Euroopan solidaarisuusjoukot:** Päätös kertakorvausten, yksikkökustannusten (esimerkiksi matkakustannukset, organisatorinen tuki, projektinhallintaan liittyvä tuki, henkilöstökustannukset, kielituki ja valmennuskustannukset) ja kiinteämääräisen rahoituksen käytön hyväksymisestä vapaaehtoistoiminnan, harjoittelupaikkojen, työpaikkojen ja solidaarisuushankkeiden osalta.

3.2.4 *Jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä sovellettavien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö*

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan d alakohdan ja 94 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaan hallintoviranomainen voi käyttää vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta, joita sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä **samantyyppisiin toimiin**. Kansallisissa tukijärjestelmissä käytettäviä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja (esimerkiksi stipendit ja päivärahat) voidaan käyttää ilman lisälaskelmia, kunhan **asianomainen kansallinen järjestelmä on menetelmän suunnitteluhetkellä voimassa**.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan toisen kohdan mukaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti eli oikeudenmukaisella, tasapuolisella ja todennettavissa olevalla menetelmällä laskettuja kiinteitä määriä välillisten kustannusten kattamiseksi voidaan käyttää vastaavissa ohjelmakaudella 2021–2027 rahoitetuissa toimissa. Näitä kiinteitä määriä voidaan käyttää yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohtaa sovellettaessa eli perusteena välillisten kustannusten korvaamiseen käytettävälle prosenttiosuudelle, joka voi olla enintään 25 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista. Näin ollen näihin kiinteisiin määriin sovelletaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa vahvistettua 25 prosentin enimmäismäärää.

Kaikkia sovellettavia kansallisia menetelmiä **voidaan käyttää yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rahastoista tuetuissa samankaltaisissa toimissa** (käsitettä ”samankaltainen” käsitellään luvussa 3.2.3). Esimerkiksi kokonaan kansallisin tai alueellisin varoin rahoitettua oppisopimuskoulutusta tukevaa toimea voidaan pitää kansallisena järjestelmänä. Valittua menetelmää on **käytettävä uudelleen kaikilta osin** sen sijaan, että käytettäisiin pelkästään sen tulosta. Myös alueellisia tai muita paikallisia laskentamenetelmiä voidaan käyttää, mutta niitä on tavallisesti sovellettava **maantieteelliseen alueeseen, jolla ne ovat käytössä, tai pienempään alueeseen** (esim. jos menetelmää sovelletaan vain yhdellä alueella, kyseinen alue voi käyttää sitä uudelleen muttei mikään muu tämän jäsenvaltion alue, jolla kyseistä menetelmää ei sovelleta). Jos olosuhteet ovat kuitenkin riittävän samankaltaiset, muita käytössä olevia menetelmiä voidaan käyttää esimerkkinä tai mallina (ks. luku 3.2.7).

Jos menetelmää muutetaan ohjelmakauden aikana, samaa muutosta on sovellettava myös toimiin, jotka valitaan muutoksen jälkeen käynnistetyissä ehdotuspyynnöissä.

Jos kansalliseen menetelmään, jota on käytetty menetelmän määrittämiseksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti, tehdään muutoksia, nämä muutokset on otettava huomioon yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteiden V ja VI lisäyksessä 1 esittämällä ohjelman muuttamista koskeva pyyntö, joka on hyväksyttävä komission päätöksellä.

3.2.5 *Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä tai niiden pohjalta vahvistettujen kiinteiden määrien ja erityisten menetelmien käyttö*

Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ja rahastokohtaisissa asetuksissa määritellään useita vakiosuuruisia kiinteitä prosenttiosuuksia. Yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa ja Interreg-asetuksessa säädettyjä kiinteitä määriä käsitellään edellä luvussa 2.2. Tarkoituksena on taata oikeusvarmuus ja vähentää alkuvaiheen työmäärää ja tarvetta käytettävissä oleville tiedoille, joita tarvittaisiin kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmän vahvistamiseksi, sillä sovellettavien prosenttiosuuksien määrittämiseksi ei vaadita laskelmien tekemistä. Tällaiset menetelmät eivät kuitenkaan sovi kaikentyyppisiin toimiin.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja liitteiden V ja VI lisäyksessä 1 tarkoitettuja ylemmällä tasolla sovellettavia yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, jotka on vahvistettu ohjelman tai sen muutoksen hyväksymisestä tehdyllä komission päätöksellä, voidaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan e alakohdan nojalla käyttää alemmalla tasolla kyseisessä ohjelmassa. Yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa voidaan kuitenkin käyttää vain, jos se on tarkoitettu tuensaajien kustannukset kattamiseen tietyntyyppisessä (tai samantyyppisessä) toimessa, muuten se ei ole luotettava vastine todellisille kustannuksille. Lisäksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 3 kohdan nojalla vahvistetut yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ovat ohjelmakohtaisia, eikä niitä voida automaattisesti käyttää muiden tai muissa jäsenvaltioissa toteutettavien ohjelmien yhteydessä. Ohjelmista vastaavat viranomaiset voivat kuitenkin käyttää niitä esimerkkinä kehittäessään omia ohjelmakohtaisia järjestelmiään, jotka on esitettävä komissiolle hyväksyntää varten.

Rahastokohtaisissa asetuksissa voidaan vahvistaa lisää menetelmiä (ks. tältä osin luvussa 2.2.1 oleva taulukko).

Kolmannet osapuolet, joille toimen tuensaajat suorittavat maksuja, eivät kuulu yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53–56 artiklan soveltamisalaan. Tämä tarkoittaa, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen tai rahastokohtaisten asetusten säännöksiä ei sellaisinaan sovelleta tuensaajien kolmansille osapuolille antamaan tukeen (ellei tätä ole erikseen mainittu). Interreg-ohjelmien pienhankerahastojen tapauksessa tuensaaja, joka jakaa tuen edelleen lopullisille tuensaajille, voi määrittää menetelmän yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen soveltamiseksi yhteisiä säännöksiä koskevaan asetukseen tai Interreg-asetukseen sisältyvien yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevien sääntöjen pohjalta.

3.2.6 *Aiemmilla ohjelmakausilla käytettävissä olleiden yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö*

Aiemmilla ohjelmakausilla vahvistettuja menetelmiä on mahdollista käyttää, jos aiemmalla ohjelmakaudella sovelletut ehdot (esimerkiksi toimien tyypin ja katettujen kustannuserien osalta) ovat edelleen merkityksellisiä ja voimassa ohjelmakaudella 2021–2027 ja alkuperäiset tiedot ovat tarkastettavissa. Tässä tapauksessa hallintoviranomaisen (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitean) olisi varmistettava, että menetelmä on mukautettu uuteen, ohjelmakauteen 2021–2027 sovellettavaan lainsäädäntöön. Jos tällaista menetelmää ehdotetaan ylemmällä tasolla, tarkastusviranomaisen on arvioitava se nykyhetkessä (jos menetelmä on tarkastettu aiemmalla ohjelmakaudella, voidaan luottaa aiempaan tarkastustyöhön edellyttäen, että saatavilla on asianmukainen jäljitysketju).

3.2.7 *Samassa jäsenvaltiossa määritettyjen tai muissa jäsenvaltioissa käytössä olevien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen uudelleenkäyttö/toistaminen*

Jäsenvaltiossa voi olla käytössä erilaisia yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin liittyviä menetelmiä, joita voidaan käyttää vain tietyissä tai kaikissa kansallisissa/alueellisissa ohjelmissa ylemmällä ja/tai alemmalla tasolla. Nämä menetelmät voivat toimia esimerkkinä muiden ohjelmien hallintoviranomaisille tai muille jäsenvaltioille, jotka aikovat perustaa samankaltaisia järjestelmiä. Koska yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ovat kuitenkin ohjelma- (tai jopa ehdotuspyyntö)kohtaisia, niitä ja niissä sovellettavia määriä tai osuuksia ei voida automaattisesti käyttää muissa ohjelmissa tai jäsenvaltioissa. Hallintoviranomaisten on arvioitava menetelmä ja tarvittaessa mukautettava sitä oman ohjelmansa erityispiirteisiin (esimerkiksi toimien tyyppi ja katetut kustannuserät). Myös tietolähteet, laskelmat ja määrät on mukautettava siihen ohjelmaan, jossa yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa aiotaan käyttää.

Nämä näkökohdat koskevat yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen laatimista sekä ylemmällä että alemmalla tasolla. Ylemmällä tasolla tarkastusviranomaisen on arvioitava uusi yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto ennen kuin se toimitetaan komissiolle. Kun alemmalla tasolla käytetään uutta yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa, on erittäin suositeltavaa pyytää tarkastusviranomaiselta ennakkoarviointia.

3.3 Menettelyvaiheet yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon hyväksymiseksi ohjelmassa (ylempi taso)

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 1 kohdan mukaan yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot, joiden perusteella ohjelmaan osoitettu unionin rahoitusosuus maksetaan, voivat perustua ohjelman tai sen muutoksen hyväksymisestä tehdyssä komission päätöksessä vahvistettuihin määriin ja osuuksiin. Jäsenvaltiot voivat käyttää myös komission antamassa delegoidussa säädöksessä vahvistettuja yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja (ks. luku 4.4).

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltion on toimitettava ohjelman tai sen muutospyynnön yhteydessä komissiolle ehdotus, joka on laadittu käyttämällä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteissä V ja VI olevaa lisäystä 1. Tällöin siis sovelletaan ohjelman hyväksymis- tai muutosmenettelyä.

Yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon soveltaminen ylemmällä tasolla edellyttää lisäyksen 1 toimittamista riippumatta siitä, missä muodossa hallintoviranomainen maksaa korvauksen tuensaajalle. Jos yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa sovelletaan vain alemmalla tasolla tai kun sovelletaan delegoituun säädökseen perustuvia yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, lisäystä 1 ei tarvitse toimittaa. Viimeksi mainitussa tapauksessa määrät ja mukauttamismenetelmät määritellään delegoidussa säädöksessä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 4 kohdan mukaisesti (ks. luku 4.4.).

Ennen ohjelman tai muutospyynnön toimittamista suositellaan käymään **epävirallista keskustelua komission kanssa** muodollisen hyväksymismenettelyn helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteissä V ja VI olevan lisäyksen 1 toimittamisen yhteydessä jäsenvaltion tai Interreg-ohjelman on ilmoitettava yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen laskennassa käytettyjen tietojen lähde ja annettava yksityiskohtaiset tiedot siitä, mistä tuotetut, kerätyt ja kirjatut tiedot ovat peräisin, minne ne on tallennettu ja miten ne on validoitu sekä tietojen mahdolliset koontipäivät. Tarkastusviranomainen arvioi osana tarkastukseen kuuluvaa arviointiaan, ovatko käytetyt tiedot luotettavia ja merkityksellisiä, ennen yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteessä V tai VI olevan lisäyksen 1 toimittamista komissiolle.

Tarkastusviranomaisen **on arvioitava ennakkoon jäsenvaltioiden ehdotukset ja tämän arvioinnin tuloksen on oltava myönteinen**, jotta lisäys 1 voidaan toimittaa komission hyväksyttäväksi.

Ohjelman hyväksymisestä tai muuttamisesta tehdyssä päätöksessä vahvistetaan ne toimien tyypit, jotka voidaan kattaa lisäykseen 1 sisältyviin yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin perustuvilla maksuilla, yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määritelmät ja niiden kattamat määrät sekä menetelmät määrien tarkistamiseksi.

Ohjelmassa hyväksyttyjen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on pakollista, eikä unionin rahoitusosuutta voida enää korvata asianomaisissa toimien tyypeissä muussa muodossa (esimerkiksi tosiasiallisesti aiheutuneiden kustannusten perusteella).

Liitteessä 2 annetaan lisäohjeita ja esimerkkejä lisäyksen 1 täyttämisestä.

3.4 **Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen mukauttaminen ajan kuluessa (mukauttamismenetelmä)**

Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja määriteltäessä voidaan määrittää myös menetelmä yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamien määrien mukauttamiseksi. Määrien mukauttaminen ei ole pakollista, mutta se on **erittäin suositeltavaa**, erityisesti kun on kyse pitkällä aikavälillä käytettävistä yksinkertaistetuista kustannusvaihtoehdoista, jotta voidaan ottaa huomioon inflaatio ja muutokset taloudessa (esimerkiksi energiakustannuksissa ja palkkatasoissa) ja jotta varmistetaan, että asianomainen yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto on luotettava arvio todellisista kustannuksista. Lisäksi jos mukauttamismenetelmä (ylemmällä tasolla käytettyjen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tapauksessa) on sisällytetty toimitettuun yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteissä V ja VI olevaan lisäykseen 1, mukauttamista ei pidetä yksinkertaistettuun kustannusvaihtoehtoon liittyvän menetelmän muuttamisena eikä se siten edellytä ohjelman muuttamista.

Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja määriteltäessä olisi annettava riittävät tiedot suunnitellusta mukauttamismenetelmästä (esimerkiksi käytettävä indeksi, mukauttamisen ajankohta ja tiheys ja mukauttamisen laskukaava).

Hyvä käytäntö on käyttää mukauttamisessa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tärkeimpiin kustannuseriin liittyvää indeksiä, mutta jäsenvaltiot voivat vapaasti käyttää myös muita mukauttamismenetelmiä, kunhan ne dokumentoidaan ja perustellaan asianmukaisesti.

Hallintoviranomainen (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitea) voi päättää olla määrittämättä mukauttamismenetelmää, jos se katsoo, ettei yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja tarvitse tarkistaa niiden soveltamisaikana.

LUKU 4: YKSINKERTAISTETTUJEN KUSTANNUSVAIHTOEHTOJEN SOVELTAMINEN

4.1. **Ylemmällä tasolla vahvistetuissa yksinkertaistetuissa kustannusvaihtoehdoissa käytettävä valuutta**

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 87 artiklan mukaan kaikki ohjelmissa ja kertomuksissa esitetyt määrät ja jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittamat määrät on esitettävä euroina. Tätä säännöstä sovelletaan myös yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteissä V ja VI olevaan lisäykseen 1, koska lisäys on osa ohjelmaa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että

— liitteiden V ja VI lisäyksessä 1 esitetyt yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen mukaiset määrät on esitettävä euroina

— ohjelman hyväksymisestä tai sen muuttamisesta tehdyssä päätöksessä määrät on esitettävä euroina

— myös maksatushakemuksiin sisällytettävät yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella maksettavat on esitettävä euroina.

Kansallisella tasolla tehtävän valuutan muuntamisen tuloksesta riippumatta komissiolle toimitettavassa maksatushakemuksessa esitetty määrä ei saa poiketa komission päätöksessä hyväksytystä yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon mukaisesta määrästä.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden valuutta ei ole euro, nämä vaatimukset saattavat lisätä riskiä siitä, että maksatushakemuksiin sisällytettävät määrät poikkeavat hallintoviranomaisten tuensaajille kansallisen valuutan määräisinä korvaamista määristä, euron ja kansallisen valuutan välisten valuuttakurssien vaihtelujen vuoksi.

Jäsenvaltiot voivat lieventää tätä tilannetta esimerkiksi sisällyttämällä liitteissä V ja VI olevaan lisäykseen 1

— kiinteän valuuttakurssin (esimerkiksi valuuttakurssiennusteen perusteella)

— mukauttamismenetelmän, jolla estetään se, että komission euroina maksamat määrät poikkeavat hallintoviranomaisten tuensaajille maksamista määristä (esimerkiksi lisäyksessä 1 käytetyn valuuttakurssin tarkistaminen, jos InforEuro-sivulla julkaistu kurssi nousee tai laskee tietyn ajanjakson aikana tietyn ennalta määritetyn määrän alkuperäiseltä tasoltaan, jolla se oli, kun lisäys 1 toimitettiin komissiolle).

4.2. **Ohjelmassa hyväksyttyjen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen soveltamisen ajoitus**

Komissio aloittaa yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin perustuvien maksujen suorittamisen jäsenvaltioille, kun nämä kustannusvaihtoehdot on hyväksytty ohjelmassa komission päätöksellä, jolla ohjelma tai sen muutos hyväksytään. Hallintoviranomainen voi sisällyttää sovitut määrät komissiolle toimitettaviin maksatushakemuksiin vasta tuosta hetkestä alkaen.

On kuitenkin mahdollista, että yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja toteutetaan tuensaajien tasolla jo ennen kuin komissio on hyväksynyt yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteissä V ja VI olevassa lisäyksessä I esitetyn menetelmän. Ennen yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 3 kohdan mukaisen päätöksen antamista hallintoviranomainen voi ilmoittaa komissiolle tuensaajille korvaamiaan kustannuksia vastaavat määrät (alempi taso). Tämä tarkoittaa, että hallintoviranomaiset voivat sisällyttää yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamien toimien kustannukset maksatushakemuksen sarakkeeseen B (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liite XXIII) yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 91 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti (ks. lisätietoja maksatushakemuksista luvussa 4.3.). Sarakkeessa B ilmoitettuja kustannuksia ei kuitenkaan pitäisi sisällyttää uudelleen maksatushakemuksen sarakkeeseen C.

Jotta vältettäisiin mahdolliset erot samojen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen menetelmien välillä, kun ne hyväksytään kahdella tasolla, jäsenvaltioita suositellaan mahdollisuuksien mukaan toimittamaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan mukaiset yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ja hakemaan niille komission hyväksyntä ylemmällä tasolla ennen kyseisten kustannusvaihtoehtojen käyttöä alemmalla tasolla.

Kun ohjelmaa tai sen muuttamista koskeva päätös on hyväksytty, komissio aloittaa ohjelmaan osoitetun unionin rahoitusosuuden maksamisen päätöksessä vahvistettujen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella. Hallintoviranomainen sisällyttää nämä määrät maksatushakemuksen sarakkeeseen C (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liite XXIII) yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 91 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti (ks. myös luku 4.3.).

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan mukainen komission päätös yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen hyväksymisestä ei vaikuta menojen tukikelpoisuuteen, toisin sanoen tässä päätöksessä ei vahvisteta uusia tukikelpoisia menoja. Menojen tukikelpoisuutta koskevat säännöt vahvistetaan kansallisissa säännöissä ja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 63 artiklassa. Komission päätös vaikuttaa ainoastaan maksujen suorittamistapaan komission ja jäsenvaltion välillä.

4.3 **Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen ilmoittaminen maksatushakemuksissa**

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 91 artiklan 3 kohdan mukaan maksatushakemukset on toimitettava noudattaen yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitettä XXIII ja niissä on eriteltävä toimintalinja (erityistavoite ja toimityyppi AMIF-, BMVI- ja ISF-ohjelmien osalta) ja tapauksen mukaan alueluokka.

Ylemmällä tasolla käytettävien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamat määrät, sellaisina kuin ne on hyväksytty yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla komission päätöksellä tai yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä, on ilmoitettava **yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteessä XXIII olevassa sarakkeessa C**.

Jäsenvaltion **alemmalla tasolla** vahvistamat yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamat määrät, jotka jäsenvaltio korvaa tuensaajille ja joita **ylemmällä tasolla käytetyt yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot eivät kata**, sisällytetään **yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteessä XXIII olevaan sarakkeeseen B**. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 91 artiklan 4 kohdan c alakohdassa säädetään, että kun on kyse yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen muodossa maksettavista avustuksista, maksatushakemukseen on sisällytettävä sovellettavin perustein (eli yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella) lasketut kustannukset.

Samojen kustannusten kaksinkertaisen rahoituksen välttämiseksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 91 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tuensaajille maksettavia määriä (unionin rahoitusosuuden maksaminen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen muodossa), jotka ilmoitetaan sarakkeessa C, ei saa sisällyttää sarakkeeseen B. Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ilmoitetaan eri tavalla maksatushakemuksissa ja tilityksissä. Tarkemmin sanottuna tilityksen sarakkeeseen A sisällytetään kaikki ilmoitetut korvattavat tukikelpoiset menot (todelliset kustannukset, kustannuksiin perustumaton rahoitus ja kaikki yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot riippumatta siitä, sovelletaanko niihin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklaa).

Komission päätöksellä hyväksytyt määrät ovat sitovia, joten jäsenvaltioiden on ilmoitettava määrät komissiolle sellaisina kuin ne on hyväksytty eli ne eivät voi sisällyttää maksatushakemuksiin määriä, jotka poikkeavat ohjelman hyväksymisestä (tai sen muuttamisesta) tehdyssä päätöksessä vahvistetuista määristä. Määrien muuttaminen muulla kuin ohjelman hyväksymisestä (tai sen muuttamisesta) tehdyn päätöksen mukaisen mukauttamismenetelmän sallimalla tavalla edellyttäisi päätöksen muuttamista.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 93 artiklan 5 kohdan mukaan rahastoista tietylle toimintalinjalle viimeisen tilivuoden loppumaksuna myönnettävä tuki ei saa ylittää seuraavia määriä:
— maksatushakemuksissa ilmoitettu julkinen rahoitusosuus
— rahastoista tuensaajille maksettu tai maksettava tuki
— jäsenvaltion pyytämä määrä.

4.4. **Komission delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö**

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 4 kohdan mukaan komissio voi antaa delegoidun säädöksen, jossa määritellään unionin tason yksikkökustannukset, kertakorvaukset ja kiinteämääräinen rahoitus sekä niiden määrät ja mukauttamismenetelmät yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 2 kohdassa säädettyjen laskentamenetelmien mukaisesti.

Delegoidun säädöksen hyväksymisen jälkeen jäsenvaltiot voivat pyytää ohjelmaan osoitetun unionin rahoitusosuuden maksamista säädöksessä vahvistettujen määrien ja prosenttiosuuksien mukaisesti (tarvittaessa mukautettuina delegoidussa säädöksessä hyväksyttyjen mukauttamismenetelmien mukaisesti). Nämä määrät on ilmoitettava **yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteessä XXIII olevassa sarakkeessa C**. Toimea toteutettaessa on tärkeää noudattaa delegoidun säädöksen sääntöjä muun muassa tukikelpoisten toimien ja jäljitysketjun osalta. Jäsenvaltiot voivat toimittaa maksatushakemuksensa, joissa ilmoitetaan delegoidussa säädöksessä vahvistetut määrät, ilman komission ennakkohyväksyntää.

LUKU 5: HORISONTAALISET PERIAATTEET

5.1 **Julkiset hankinnat ja yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö**

Ohjelmakaudesta 2021–2027 alkaen yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja voidaan käyttää myös toimissa tai toimeen kuuluvissa hankkeissa, jotka tuensaaja toteuttaa yksinomaan julkisten hankintojen kautta.

Komissio pitää julkisten hankintasopimusten soveltamisalaan kuuluvina toimina toimia, jotka pannaan täytäntöön julkisia hankintoja koskevilla sopimuksilla direktiivin 2009/81/EY, direktiivin 2014/24/EU ja direktiivin 2014/25/EU mukaisesti tai tekemällä kansallisten sääntöjen perusteella julkisia hankintoja koskevia sopimuksia, jotka alittavat kyseisessä direktiivissä annetut kynnysarvot.

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on pakollista myös sellaisissa alle 200 000 euron arvoisissa toimissa, jotka toteutetaan yksinomaan julkisten hankintojen kautta. Hallintoviranomaisten (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitean) on varmistettava yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevien sääntöjen ja julkisia hankintasopimuksia koskevien unionin ja kansallisten sääntöjen yhteensopivuus.

Se, toteutetaanko toimi kokonaan julkisten hankintojen kautta, ei saisi vaikuttaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdassa ja 94 artiklan 2 kohdassa vahvistettuihin laskentamenetelmiin, jotka ovat samat kaikentyyppisissä toimissa riippumatta siitä, toteutetaanko toimi kokonaan julkisten hankintojen kautta. Hallintoviranomaisten olisi laadittava menetelmä, joka perustuu riittäviin luotettaviin tietoihin, ja kehitettävä mukauttamismenetelmiä, joilla varmistetaan, että yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamat määrät vastaavat jatkuvasti todellisia kustannuksia toimien toteutusaikana. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamia määriä ei voida mukauttaa niiden hintojen mukaisiksi, joihin kulloisenkin toimen puitteissa toteutetuissa julkisissa hankintamenettelyissä päädytään. Lisäksi hallintoviranomaisten on määritettävä yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ja mahdolliset mukauttamismenetelmät etukäteen, ja ne olisi sisällytettävä toimeen myönnettävän tuen edellytykset vahvistavaan asiakirjaan.

5.2 **Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhteensopivuus valtiontukisääntöjen kanssa**

On korostettava, että perussopimuksessa määrätyt valtiontukisäännöt ovat yleisesti sovellettavia. Jos yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen muodossa alemmalla tasolla myönnetty rahoitus on SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukea, on noudatettava näitä sääntöjä.

Näin ollen hallintoviranomaisten (tai Interreg-toimien tapauksessa seurantakomiteoiden) on varmistettava, että kustannuserät, joille on vahvistettu yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, ovat tukikelpoisia sekä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahastojen sääntöjen että valtiontukisääntöjen nojalla. Lisäksi niiden on varmistettava, että valtiontukisäännöissä vahvistettuja tuen enimmäisintensiteettejä noudatetaan ja että tuella on kannustava vaikutus. Kun kyseessä on yleistä taloudellista etua koskevista palveluista maksettava korvaus, joka on valtiontukea, korvauksen määrää on noudatettava.

EU:n valtiontukisäännöissä edellytetään, että kaikki uudet tukitoimenpiteet ilmoitetaan ennakkoon komissiolle. Jäsenvaltioiden on odotettava komission päätöstä, ennen kuin ne voivat panna toimenpiteen täytäntöön. Ryhmäpoikkeusasetuksissa eli yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa (EU) N:o 651/2014 ([19]) ja muun muassa kalastusalan ryhmäpoikkeusasetuksessa (EU) 2022/2473 ([20]) säädetään poikkeuksista, jotka koskevat jäsenvaltioiden velvollisuutta ilmoittaa komissiolle tukiohjelmista ja tapauskohtaisesta tuesta, jotka täyttävät kyseisissä asetuksissa vahvistetut edellytykset. Vastaavasti päätöksessä, joka koskee korvauksena yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä julkisista palveluista myönnettävää valtiontukea ([21]), jäljempänä 'yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskeva päätös', vahvistetaan edellytykset, joiden täyttyessä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävä valtiontuki on vapautettu ennakkoilmoitusta koskevasta velvoitteesta. Valtiontukea suunniteltaessa olisi otettava huomioon myös muita asiakirjoja, kuten komission alakohtaiset suuntaviivat ([22]), sillä niissä vahvistetaan edellytykset sille, että ilmoitetun valtiontuen voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille.

EU:n valtiontukisääntöjä ei kuitenkaan sovelleta kaikkiin viranomaisten myöntämiin tukiin. Ensinnäkin olisi arvioitava, onko toimelle myönnetty tuki SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Lisätietoja valtiontuen käsitteestä on asiaa käsittelevässä komission tiedonannossa ([23]), jossa selvennetään komission käsitystä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdasta, siten kuin Euroopan unionin yleinen tuomioistuin on sen tulkinnut. Myös vähämerkityksistä tukea koskevien asetusten ([24]) säännökset olisi otettava huomioon. Vähämerkityksinen tuki ei ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Jos siis yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rahastoista rahoitettu toimi kuuluu asiaankuuluvan vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen soveltamisalaan, näiden rahastojen rahoitusosuus ei ole valtiontukea. Näin ollen vähämerkityksisen tuen tapauksessa ei tarvitse arvioida valtiontukisääntöjen vaan ainoastaan niiden sääntöjen noudattamista, jotka liittyvät yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluviin rahastoihin ja edellytyksiin, joiden täyttyessä tukea voidaan pitää vähämerkityksisenä tukena.

Myöskään yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista maksettava korvaus ei ole aina valtiontukea, jolloin se ei kuulu valtiontukisääntöjen soveltamisalaan. Komission tiedonannossa, jossa käsitellään yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävää korvausta koskevia sääntöjä ([25]), selitetään, missä olosuhteissa korvaus ei ole valtiontukea.

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhteensopivuutta valtiontukisääntöjen kanssa koskevat yleiset periaatteet jäsenvaltioiden tuensaajille myöntämien avustusten maksamisen yhteydessä

Kun käytetään yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, menetelmiä laadittaessa sekä tapauksesta riippuen toimien valintavaiheessa / toteutusvaiheessa on otettava huomioon valtiontukisäännöt ja vähämerkityksistä tukea koskevat säännöt.

([19]) Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1).

([20]) Komission asetus (EU) 2022/2473, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville yrityksille myönnettävien tukien tiettyjen muotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 327, 21.12.2022, s. 82).

([21]) Komission päätös 2012/21/EU, annettu 20 päivänä joulukuuta 2011, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen (EUVL L 7, 11.1.2012, s. 3).

([22]) Ks. esimerkiksi suuntaviivat ilmastotoimiin, ympäristönsuojeluun ja energia-alalle myönnettävälle valtiontuelle (2022/C 80/01).

([23]) Komission tiedonanto Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuen käsitteestä (EUVL C 262, 19.7.2016, s. 1).

([24]) Komission asetus (EU) 2023/2831, annettu 13 päivänä joulukuuta 2023, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj); komission asetus (EU) N:o 717/2014, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastus- ja vesiviljelyalalla (EUVL L 190, 28.6.2014, s. 45); komission asetus (EU) 2023/2832, annettu 13 päivänä joulukuuta 2023, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L, 2023/2832, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj).

([25]) Komission tiedonanto Euroopan unionin valtiontukisääntöjen soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnettävään korvaukseen (EUVL C 8, 11.1.2012, s. 4).

Varmistettaessa, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluviin rahastoihin liittyvät toimet ovat yhdenmukaisia yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen, muiden ryhmäpoikkeusasetusten, yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan päätöksen ja asiaa koskevien komission suuntaviivojen kanssa, on otettava huomioon seuraavat seikat:

– **Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamien kustannusten tukikelpoisuus yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen ja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluviin rahastoihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti**

Ensinnäkin kun hallintoviranomainen haluaa myöntää tukea, joka katsotaan valtiontueksi, olisi tarkistettava tuen myöntämisen edellytykset yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisen tukimuodon tai poikkeussäännöksen perusteella.

Sen jälkeen hallintoviranomaisen olisi varmistettava, että **toimen suunnitellut kustannukset ovat tämän tukimuodon puitteissa tukikelpoisia sekä yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen asiaa koskevien poikkeussäännösten että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahastojen sääntöjen perusteella**.

Tältä osin yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaiset tukikelpoiset kustannukset voidaan yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan nojalla laskea yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa vahvistettujen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen mukaisesti. Tämä edellyttää, että toimi rahoitetaan ainakin osittain unionin rahastosta, joka mahdollistaa näiden yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käytön, ja että kustannuserä on asianomaisen yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen sisältämän poikkeuksen mukaisesti tukikelpoinen.

Tämä tarkoittaa sitä, että jos yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto on vahvistettu yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen tai rahastokohtaisten asetusten mukaisesti, yksinkertaistettuun kustannusvaihtoehtoon perustuvaa määrää käytetään valtiontukisääntöjen noudattamisen valvontaan. **Tämä edellyttää, että kustannuserä on sellaisenaan tukikelpoinen valtiontukisääntöjen nojalla ja että tuki täyttää kaikki yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen edellytykset**.

Jos käytetään yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, niiden perusteella lasketut kustannuserät olisi yksilöitävä menetelmässä, jolla yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamat määrät on saatu. Jos käytetään yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa tai muissa rahastokohtaisissa säännöissä määriteltyjä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, hallintoviranomaisen olisi varmistettava tämä julkaistessaan ehdotuspyyntöjä toimista, joihin voidaan soveltaa valtiontukisääntöjä, määrittämällä ne kustannuserät, jotka rahoitetaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rahastoista kyseisen toimen osalta ja jotka ovat myös yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisia. Lisäksi toimeen myönnettävän tuen edellytykset vahvistavassa asiakirjassa olisi täsmennettävä, mitkä kustannuserät katsotaan tukikelpoisiksi kyseisen toimen osalta.

Julkaistessaan ehdotuspyyntöjä toimista, joihin voidaan soveltaa valtiontukisääntöjä, hallintoviranomaisten on ilmoitettava tuen hakijoille kustannuserät, jotka rahoitetaan kyseisen toimen osalta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rahastoista, jolloin hallintoviranomaiset voivat samalla tarkistaa, että kyseiset toimet ovat yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen säännösten mukaisia eli että kustannuserät on määritelty asianmukaisesti ja että ne ovat asiaankuuluvan yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen säännösten mukaisia. Jotkut kustannuserät voidaan korvata yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rahastoista, mutta ne eivät ole tukikelpoisia yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen säännösten nojalla.

Liitteessä 3 on esimerkki yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhteensopivuudesta valtiontukisääntöjen kanssa.

– **Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamien kustannusten tukikelpoisuus yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan päätöksen ja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluviin rahastoihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti**

Toimen olisi kuuluttava yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan komission päätöksen (2012/21/EU) sekä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen ja rahastokohtaisten asetusten tuen soveltamisalaa koskevien säännösten soveltamisalaan.

– **Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisen tuen enimmäisintensiteetin tai tuen enimmäismäärän taikka yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan päätöksen mukaisen korvauksen noudattamisen varmistaminen**

Jos yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53–56 artiklan tai rahastokohtaisten asetusten asiaa koskevien säännösten mukaisesti on vahvistettu yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto, tätä määrää käytetään valtiontukisääntöjen noudattamisen valvontaan.

Hallintoviranomaisten on käytettävä kohtuullista ja varovaista hypoteesia sen varmistamiseksi, että yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamat määrät edustavat luotettavaa arviota todellisista kustannuksista. Näin yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamia määriä voidaan käyttää sen osoittamiseen, että yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaista tuen enimmäisintensiteettiä, tuen enimmäismääriä tai ilmoituskynnyksiä tai yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan päätöksen mukaista korvauksen tasoa noudatetaan. Menetelmä on tarkastettava sen varmistamiseksi, että se on sovellettavien yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahastojen ja valtiontukea koskevien sääntöjen mukainen.

Liitteessä 3 on tästä esimerkki.

– **Kannustavan vaikutuksen varmistaminen**

Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 6 artiklan mukaan useimpien tukimuotojen osalta kyseistä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jolla on kannustava vaikutus. Tuella katsotaan olevan kannustava vaikutus, jos tuensaaja on jättänyt ennen hanketta tai toimintaa koskevien töiden aloittamista asianomaiselle jäsenvaltiolle kirjallisen tukihakemuksen, joka sisältää yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa vaaditut tiedot (suurille yrityksille myönnettävään tapauskohtaiseen tukeen sovelletaan lisäksi yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 6 artiklan 3 kohdassa säädettyjä lisäedellytyksiä).

Jos tuki on valtiontukea, hallintoviranomaisten on varmistettava etukäteen, että tuella on kannustava vaikutus, riippumatta siitä, käytetäänkö yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja. Hallintoviranomaisten on varmistettava, että tuensaajat eivät ole tehneet minkäänlaisia sopimusjärjestelyjä, jotka osoittaisivat niiden olevan valmiita harjoittamaan toimintaa myös ilman tukea. Tämä ennakkotarkastus voidaan tehdä siten, että vaaditaan tuen hakijan oma ilmoitus siitä, että se ei ollut tehnyt sitovaa oikeudellista sitoumusta (yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa määritelty töiden aloittaminen) ennen hakemuksen jättämistä. Omaa ilmoitusta voidaan pitää hyväksyttävänä tapana osoittaa tuen kannustava vaikutus edellyttäen, että käytössä on tehokas valvontajärjestelmä, jonka avulla näitä omia ilmoituksia voidaan tarkastaa satunnaisesti.

Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen erityissäännökset ja yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö

Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 25 artiklan 3 kohdan e alakohdassa säädetään suuruudeltaan enintään 20 prosentin kiinteästä osuudesta, jota voidaan soveltaa tutkimus- ja kehityshankkeissa muiden yleiskustannusten ja toimintakustannusten laskemiseksi, mukaan lukien suoraan hankkeesta aiheutuvat materiaalien, tarvikkeiden ja vastaavien tuotteiden kustannukset. Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 25 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisen kiinteän prosenttiosuuden soveltaminen on vaihtoehto yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa ohjelmissa vahvistettaville tai muiden sellaisten unionin rahastojen yksinkertaistetuille kustannusvaihtoehdoille, joissa on mahdollista käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, eikä se rajoita niiden soveltamista. Mainittua kiinteää prosenttiosuutta sovelletaan kaikkiin yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 25 artiklan 3 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin tukikelpoisiin tutkimus- ja kehittämishankkeiden kustannuksiin. Jäsenvaltio voi käyttää yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa säädettyä kiinteää prosenttiosuutta koheesiopolitiikan rahastoista yhteisrahoitetuissa toimissa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti vastaavana kiinteänä prosenttiosuutena, jota sovelletaan unionin toimintapolitiikkojen aloilla samantyyppisiin toimiin ([26]). Soveltaessaan muilla unionin toimintapolitiikkojen aloilla käytettäviä menetelmiä jäsenvaltioiden on varmistettava, että menetelmää käytetään kaikilta osin ja sitä sovelletaan samantyyppisiin toimiin.

Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 31 artiklan soveltamisalaan kuuluvien koulutustukijärjestelmien osalta välillisten kustannusten korvaamiseksi käytettävää kiinteää prosenttiosuutta, joka lasketaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti välittömien kustannusten perusteella, on mahdollista soveltaa yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 31 artiklan soveltamisalaan kuuluviin koulutustukijärjestelmiin. Yhteensopivuuden varmistamiseksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaiset välilliset kustannukset, jotka lasketaan prosenttiosuutena välittömistä kustannuksista, olisi laskettava ainoastaan yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 31 artiklan 3 kohdassa tukikelpoisiksi määriteltyjen välittömien kustannusten lajien perusteella ottaen huomioon kutakin kustannuserää koskevat rajoitukset, joista säädetään samassa yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen säännöksessä.

5.3 EAKR ja ESR+: ristiinrahoitus

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 25 artiklan 2 kohdan mukaan silloin, kun EAKR:stä tai ESR+:sta myönnetään tukea toimeen tai osaan toimesta, jonka kustannuksiin voidaan myöntää tukea toisesta näistä rahastosta, jäljempänä 'ristiinrahoitus', ristiinrahoituksen osuus saa olla enintään 15 prosenttia asti kyseisten rahastojen tuesta tietyn ohjelman kunkin toimintalinjan osalta. Kyseiseen toimeen (tai toimen osaan) sovelletaan toisen rahaston eli sen, josta ristiinrahoitus on peräisin, tukikelpoisuussääntöjä.

Niiden tukikelpoisten menojen osalta, joihin voidaan myöntää tukea toisesta näistä rahastoista, voidaan käyttää yhtä yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa kiinteämääräistä rahoitusta lukuun ottamatta. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen soveltaminen edellyttää kuitenkin, että jäsenvaltiot noudattavat edellä mainittua 15 prosentin enimmäismäärää.

Käytettäessä ristiinrahoitettujen toimien tapauksessa kiinteämääräistä rahoitusta kuhunkin ESR+:sta ja EAKR:stä rahoitettavaan toimen osaan olisi sovellettava erillisiä kiinteitä prosenttiosuuksia. ESR+:n ja EAKR:n kiinteitä, samanlaisiin toimiin sovellettavia prosenttiosuuksia sovelletaan myös ESR+:sta ja EAKR:stä rahoitettaviin osiin. Näiden kahden prosenttiosuuden keskiarvo ei ole mahdollinen, koska menojen on oltava jäljitettävissä, jotta voidaan varmistaa, että noudatetaan ristiinrahoituksen 15 prosentin ylärajaa. Jos toisella rahastolla ei ole kiinteää prosenttiosuutta samantyyppiselle toimelle (esimerkiksi koska sääntöä ei sovelleta toiseen rahastoon tai koska toisesta rahastosta ei rahoiteta samankaltaisia toimia), hallintoviranomaisen on päätettävä sovellettavasta osuudesta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdassa ja 54 artiklassa vahvistettujen yleisten oikeudellisten periaatteiden mukaisesti.

([26]) Ks. lisätietoa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan c alakohtaan liittyvästä laskentamenetelmästä luvussa 3.2.

Esimerkki 1: ESR+:n ja EAKR:n ristiinrahoitus yksikkökustannusten tai kertakorvausten osalta

Jos ESR+ -toimessa yksikkökustannukseen 6 euroa/tunti x koulutettava sisältyy EAKR:ssä tukikelpoisten laitteiden ostoja 0,50 euroa/tunti, ristiinrahoitettu määrä on 0,50 euroa x toteutuneiden tuntien määrä x koulutettava.

Sama periaate pätee kertakorvauksiin: jos yksityiskohtaiseen kustannusarvioon sisältyy ristiinrahoitettavia kustannuksia, ne otetaan huomioon ja niitä seurataan erikseen. Esimerkiksi ESR+ -ohjelmasta rahoitetusta 20 000 euron kertakorvauksesta EAKR:n kustannusten osuus on 5 000 euroa. Toimen lopussa ristiinrahoitettu määrä on ennalta määritelty määrä (5 000 euroa 20 000 eurosta) tai ”nolla”, jos tukea ei makseta, koska ennalta määriteltyä tuotosta ei ole saavutettu. Kertakorvausten ”kaikki tai ei mitään” -periaatetta sovelletaan myös ristiinrahoitettuihin kustannuksiin, ellei sitä lievennetä asettamalla välitavoitteita.

Esimerkki 2: ESR+:n ja EAKR:n ristiinrahoitus kiinteämääräisen rahoituksen osalta

Käytettäessä välillisten kustannusten korvaamiseksi tarkoitettua, välittömiin kustannuksiin perustuvaa kiinteää prosenttiosuutta, ristiinrahoitettu määrä on ristiinrahoitettujen välittömien kustannusten määrä, johon on lisätty välilliset kustannukset, jotka on laskettu näihin ristiinrahoitettuihin välittömiin kustannuksiin sovellettavan kiinteän prosenttiosuuden perusteella.

Esimerkiksi EAKR-ohjelmasta rahoitetussa 15 000 euron toimessa ESR+:n välittömien kustannusten osuus on 3 000 euroa, ja välillisten kustannusten määräksi lasketaan 15 prosenttia välittömistä kustannuksista (450 euroa). Ristiinrahoitettu määrä on näin ollen 3 450 euroa. Jos välittömiä kustannuksia vähennetään toimen päättyessä, ristiinrahoitettua määrää (välilliset kustannukset mukaan lukien) vähennetään saman kaavan mukaisesti.

5.4 Tietojen keräämistä, tallentamista ja julkaisemista koskevat vaatimukset

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 72 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaan hallintoviranomaisen on kirjattava ja tallennettava sähköisesti yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteen XVII mukaisesti kustakin toimesta tiedot, joita tarvitaan seurantaa, arviointia, varainhoitoa, varmennuksia ja tarkastuksia varten.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteen XVII johdannon mukaan ainoastaan kyseisen toimen kannalta merkitykselliset tietokentät olisi täytettävä. Liite sisältää tietokenttiä, jotka koskevat kustannusten korvaamista yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen muodossa joko tuensaajille maksettavien avustusten maksamisen (kentät 86–96) tai ohjelmaan osoitetun unionin rahoitusosuuden maksamisen (kentät 112–114) yhteydessä.

Tietokentissä 23 ja 24 pyydettyjä tietoja toimeksisaajista ja niiden tosiasiallisista omistajista, sopimuksista ja alihankkijoista ei tarvitse kirjata ja tallentaa, kun on kyse kiinteämääräisenä rahoituksena, yksikkökustannuksina tai kertakorvauksina korvattavista välillisistä kustannuksista ([27]). Kun yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto kattaa sekä välittömiä että välillisiä kustannuksia, vaatimusta toimeksisaajia ja niiden tosiasiallisia omistajia, sopimuksia ja alihankkijoita koskevien tietojen kirjaamisesta ja tallentamisesta sovelletaan ainoastaan välittömiin kustannuksiin.

Lisäksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 49 artiklan 3 kohdan mukaan hallintoviranomaisten on julkaistava verkkosivustollaan luettelo rahastojen tuen kohteiksi valituista toimista. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 49 artiklan 3 kohdan nojalla vaadittavien tietojen olisi perustuttava kyseisen asetuksen liitteeseen XVII, eikä 49 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi pitäisi kerätä muita kuin liitteessä XVII mainittuja tietoja. Kuten edellä mainittiin, hallintoviranomaisten ei tarvitse kirjata ja tallentaa sähköisesti yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteen XVII mukaisia tietoja toimeksisaajista, kun on kyse yksikkökustannuksina, kertakorvauksina tai kiinteämääräisenä rahoituksena korvattavista välillisistä kustannuksista. Näin ollen yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädettyä velvoitetta julkaista tuensaajan toimeksisaajien nimet ei sovelleta toimeksisaajan nimen osalta silloin, kun on kyse julkisesta hankinnasta, jolla katetaan välillisiä kustannuksia yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon muodossa.

([27]) Huom. Kentässä 23 pyydetyt tiedot toimeksisaajista ja niiden tosiasiallisista omistajista ja sopimuksista on kirjattava vain, jos toimi toteutetaan julkisia hankintoja koskevien unionin sääntöjen mukaisesti (julkiset hankinnat, joiden arvo ylittää direktiivissä 2014/24/EU tai direktiivissä 2014/25/EU vahvistetut kynnysarvot). Kentässä 24 pyydetyt tiedot alihankkijoista on kirjattava ainoastaan alihankinnan ensimmäisellä tasolla ja vain, jos kenttään 23 kirjataan toimeksisaajaa koskevat tiedot, ja vain alihankintasopimuksista, joiden kokonaisarvo on yli 50 000 euroa.

5.5 **Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ja tukikelpoisuusaika**

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 63 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että yksikkökustannusten ja kertakorvausten yhteydessä **korvauksen perustana olevat toimet** on toteutettava sen päivän, jona ohjelma toimitetaan komissiolle, tai 1 päivän tammikuuta 2021 välisenä aikana sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi, ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana. Tämä tarkoittaa, että tukikelpoisuusajan kannalta merkityksellinen ei ole päivämäärä, jona tuensaaja maksaa tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset, vaan merkityksellisiä ovat korvauksen perustana olevat toimet.

Kiinteämääräisen rahoituksen osalta ainoastaan niiden kustannuserien, joihin sovelletaan kiinteää prosenttiosuutta (peruskustannukset) – sikäli kuin ne perustuvat todellisiin kustannuksiin – on aiheuduttava tuensaajalle toimien täytäntöönpanosta, ja ne on maksettava yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 63 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn tukikelpoisuusajan kuluessa. Jos esimerkiksi välilliset kustannukset lasketaan kiinteän prosenttiosuuden muodossa siten, että ne voivat olla enintään 25 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan mukaisesti, kiinteän prosenttiosuuden laskennan perustana olevien kustannusten (toimen tukikelpoiset välittömät kustannukset) on aiheuduttava tuensaajalle toimien täytäntöönpanosta ja ne on maksettava tukikelpoisuusaikana eli 31. joulukuuta 2029 mennessä.

LUKU 6: HALLINNON VARMENNUKSET JA TARKASTUKSET

Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot, lukuun ottamatta vakiosuuruisia yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, edellyttävät **kustannusten ennakkoarviointia**, joka perustuu esimerkiksi aiempiin tietoihin tai tilastotietoihin. Koska kyse on keskiarvosta, mediaanimääristä tai muista määristä, jotka on saatu tilastollisesti luotettavien menetelmien tuloksena, on väistämätöntä, että yksinkertaistettuja kustannusvaihtoja käytettäessä korvaukset voivat olla jonkin verran suurempia tai pienempiä kuin tuensaajille toimien täytäntöönpanosta aiheutuvat ja niiden maksamat todelliset kustannukset. Tätä pidetään kuitenkin sovellettavien sääntöjen mukaan hyväksyttävänä, koska oikealla menetelmällä määritettyjen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen katsotaan edustavan luotettavaa arviota todellisista kustannuksista. Tällainen liiallinen korvaus ei ole perusteetonta voitontekoa.

Silloin kun sovelletaan yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, hallinnon varmennuksissa ja tarkastuksissa ei tarkasteta jälkikäteen tuensaajille aiheutuneita kustannuksia, vaan varmistetaan, että menetelmä, jolla yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot on määritetty etukäteen, on sovellettavien sääntöjen mukainen ja sitä on sovellettu asianmukaisesti.

Tässä luvussa kuvataan yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen hallinnon varmennuksia ja tarkastuksia.

6.1 **Hallinnon varmennuksia ja tarkastuksia koskeva yleinen lähestymistapa**

Alemmalla tasolla käytettävien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tapauksessa sekä komissio että jäsenvaltion viranomaiset suorittavat tarkastuksia, joilla varmistetaan, että menetelmä on suunniteltu oikein, ja joiden avulla todetaan menojen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus. Komission ja jäsenvaltion viranomaisten suorittamissa tarkastuksissa ja hallinnon varmennuksissa tarkastetaan, että menetelmää on sovellettu asianmukaisesti.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 74 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan **hallintoviranomaisen on tarkistettava, että yhteisrahoitetut tuotteet ja palvelut on toimitettu ja että toimi on sovellettavan lainsäädännön, ohjelman ja toimelle asetettujen tukiedellytysten mukainen**.

Lisäksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 74 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaan yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella korvattavien kustannusten osalta hallintoviranomaisen on **varmistettava, että tuensaajalle menojen kattamiseksi maksettavan korvauksen edellytykset ovat täyttyneet**.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 74 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 77 artiklan 1 kohdassa sekä liitteessä XIII asetetut vaatimukset, joiden mukaan yhteisrahoitettujen tuotteiden ja palvelujen on oltava toimitettu ja **toimen on oltava sovellettavan lainsäädännön mukainen**, eivät tarkoita, että hallinnon varmennuksissa ja tarkastuksissa olisi tarkistettava aiheutuneita kustannuksia tai pyydettävä niistä tositteita (kuten laskuja tai maksutositteita). **Hallinnon varmennuksissa ja tarkastuksissa ei tarkasteta tuensaajalle aiheutuneita kustannuksia (esimerkiksi laskuja ja kuitteja) eikä yksittäisiä julkisia hankintamenettelyjä, jotka liittyvät yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella korvattuihin menoihin.** Siksi näitä taloudenhoitoon liittyviä tai hankinta-asiakirjoja ei pitäisi vaatia, jotta tuensaajalle tosiasiallisesti aiheutuneet ja sen maksamat määrät (kustannukset) voitaisiin tarkastaa.

Komission **ylemmällä tasolla** hyväksymien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta **hallinnon varmennusten ja tarkastusten yksinomaisena tavoitteena** yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 3 kohdan mukaan on **varmistaa, että edellytykset, joiden mukaisesti komissio suorittaa korvauksen, täyttyvät**.

Tukikelpoisuussääntöjä on noudatettava korvausmuodosta riippumatta. Toimen, tuensaajan ja (tarvittaessa) osallistujien tukikelpoisuus on siis varmistettava silloinkin, kun toimissa käytetään yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.

Jäljitysketju

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 69 artiklan 6 kohdan mukaan kaikki yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteessä XIII mainitut jäljitysketjua varten tarvittavat asiakirjat on säilytettävä.

Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot ja riskiperusteiset hallinnon varmennukset

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 74 artiklan 2 kohdan mukaan hallinnon varmennusten on perustuttava etukäteen suoritettuun riskinarviointiin. Jos hallintoviranomaisen on riskinarvioinnin perusteella tarkistettava yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon mukaisesti ilmoitetut menot (yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ei pidä sulkea automaattisesti riskinarvioinnin ulkopuolelle), tarkastuksen on katettava tässä luvussa täsmennetyt seikat.

Eturistiriidat

Toimissa, joissa käytetään yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, on kiinnitettävä huomiota myös eturistiriitoihin. Tässä yhteydessä sovelletaan komission ohjeita eturistiriitojen välttämiseen ja hallintaan varainhoitoasetuksen mukaisesti ([28]). Kyseisissä ohjeissa annetaan käsillä olevan aiheen kannalta merkityksellisiä esimerkkejä eturistiriitatilanteista. Kustannusten tukikelvottomuudesta päätetään tapauskohtaisesti todetun eturistiriidan laajuuden (koskeeko eturistiriita koko toimea vai vain osaa siitä) perusteella.

Esimerkki: Euroopan sosiaalirahastosta (ESR) on tuettu yliopistossa toteutettavaa tutkimushanketta. Hanke sai taloudellista tukea määräaikaisten tutkijoiden palkkaamista varten (korvaus perustui vakioyksikkökustannuksiin kuukautta ja tutkijaa kohti). Hanke valittiin kilpailuun perustuvalla valintamenettelyllä. Hankkeen tarkastuksessa paljastui eturistiriitoja tutkijoiden valintaprosessissa. Puolueettomuutta edellyttävistä määräyksistä huolimatta jotkut arvioijat arvioivat sellaisten henkilöiden hakemuksia, joiden kanssa he olivat laatineet yhteisiä julkaisuja, eikä yliopisto tai hallintoviranomainen julkistanut tätä tai puuttunut asiaan asianmukaisesti. Näin ollen tarkastajat totesivat, että kyseessä oli eturistiriita, joka vaaransi valintamenettelyn avoimuuden ja oikeudenmukaisuuden. Tarkastajat kyseenalaistivat ilmoitettujen kustannusten laillisuuden asianomaisten tutkijoiden osalta.

6.2 Yksinkertaistettuun kustannusvaihtoehtoon liittyvän menetelmän asianmukaisen vahvistamisen todentaminen

Menetelmän tarkistaminen suoritetaan hallintoviranomaisen tai välittävän toimielimen tasolla.

Tarkastusviranomainen arvioi menetelmän vahvistamisen etukäteen tai täytäntöönpanon aikana seuraavasti:

— Ylemmällä tasolla käytettävien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artikla) tarkastusviranomaisen on arvioitava menetelmä etukäteen ennen kuin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteissä V ja VI oleva lisäys 1 toimitetaan komissiolle. Kun komissio on hyväksynyt yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon, se ei tarkasta menetelmää uudelleen.

— Alemmalla tasolla käytettävien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artikla) on erittäin suositeltavaa, että tarkastusviranomainen arvioi menetelmän etukäteen ja esittää arviointinsa tulokset ennen täytäntöönpanoa. Vaihtoehtoisesti tarkastusviranomainen arvioi sen täytäntöönpanon aikana tarkastaessaan edunsaajille korvattuja menoja yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella. Tarkastusviranomaisen suorittama menetelmän ennakkoarviointi ja validointi voivat vähentää sääntöjenvastaisuuksien riskiä merkittävästi. Tarkastusviranomainen voi myös käyttää arviointinsa tuloksia tulevissa varmennuksissa ja tarkastuksissa, kun muodostetaan otosta toimista, joissa on käytetty yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja. Ohjelman kannalta tämän lähestymistavan etuna on, että se ehkäisee järjestelmävirheitä, joilla voi olla taloudellisia seurauksia, jos ne havaitaan vasta toteutuksen aikana. Jos ennakkoarviointi tehdään ja tarkastusviranomainen tekee myönteisen johtopäätöksen (eli validoi virallisesti yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevan menetelmän), tarkastusviranomainen voi käyttää arviointinsa tuloksia tulevia tarkastuksia varten, kun muodostetaan otosta toimista, joihin sovelletaan samoja yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.

Yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon toteutusmenetelmän todentaminen kattaa **yleensä ohjelman (tai sen osia) tai useita ohjelmia ja on hallintoviranomaisen tai välittävän toimielimen vastuulla**. Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohdan sekä 53 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisiin tuensaajien omiin tietoihin perustuvien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta tämä todentaminen kohdistetaan tiettyihin tuensaajiin.

([28]) eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021XC0409(01)Komission tiedonanto – Ohjeet eturistiriitojen välttämiseen ja hallintaan varainhoitoasetuksen mukaisesti (EUVL C 121, 9.4.2021, s. 1).

Käytännössä tarkastusviranomainen varmistaa, onko yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto määritetty alemman tason osalta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdassa ja ylemmän tason osalta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä laskentamenetelmiä koskevien vaatimusten ja ohjelmaviranomaisten kyseiselle yksinkertaistetulle kustannusvaihtoehdolle määrittelemien asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

Arvioidessaan hallintoviranomaisen erityyppisten yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta kehittämiä menetelmiä tarkastusviranomaisen on

— tarkastettava, että menetelmä on suunniteltu yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa kuvattujen menetelmien perusteella ja että se on kuvattu asianmukaisesti

— todennettava, että yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon kattamat kustannuserät ovat tukikelpoisia

— todennettava, että tuotosten jäljitysketju on kuvattu ja että se on asianmukainen

— silloin, kun samassa toimessa on mahdollista yhdistää useita yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja ja/tai todellisia kustannuksia, tarkastettava, että toimessa ei ole kaksinkertaisen rahoituksen riskiä (esimerkiksi kiinteämääräisen rahoituksen kattamat kustannuserät on erotettu selkeästi toisistaan)

— arvioitava, onko mahdollisesti esitetty mukauttamismenetelmä asianmukainen kulloisenkin yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon yhteydessä

— tarkastettava, ovatko yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon kattamat kustannukset valtiontukisääntöjen mukaisesti tukikelpoisia, mikäli yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa käytetään valtiontukisääntöjen soveltamisalaan kuuluvissa toimissa.

Lisäksi on tarkastettava seuraavat seikat:

Oikeudenmukaiseen, tasapuoliseen ja todennettavissa olevaan laskentamenetelmään perustuvien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta

— tarkastetaan, että laskentamenetelmää koskevat tiedot on dokumentoitu ja että ne ovat helposti jäljitettävissä ja paikkansapitäviä

— todennetaan, että laskelmiin sisältyvät kustannukset ovat merkityksellisiä ja tukikelpoisia

— todennetaan tietojen luotettavuus ja oikeellisuus.

Kustannusarvioon perustuvien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta

— todennetaan, että hallintoviranomainen on tarkistanut ja hyväksynyt talousarvion etukäteen; alemmalla tasolla käytettävien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tapauksessa tarkastuksessa todennetaan, että toimen kokonaiskustannukset ovat enintään 200 000 euroa tai pienhankerahastojen puitteissa toteutettujen hankkeiden osalta enintään 100 000 euroa (Interreg-asetuksen 25 artikla).

Unionin toimintapolitiikkojen aloilla sovellettaviin vastaaviin yksikkökustannuksiin, kertakorvauksiin ja kiinteämääräiseen rahoitukseen perustuvien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta

— tarkastetaan, että EU:n toimintapolitiikkojen aloilla käytössä olevia vastaavia yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevat säännöt olivat edelleen voimassa ehdotuspyynnön hetkellä (alemman tason yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta) tai toimitettaessa ohjelmaa koskeva muutos komissiolle (ylemmän tason yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta)

— todennetaan, että menetelmää käytettiin kaikilta osin uudelleen

— todennetaan, että yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa käytetään samankaltaisissa toimissa.

Jäsenvaltioissa sovellettaviin vastaaviin yksikkökustannuksiin, kertakorvauksiin ja kiinteämääräiseen rahoitukseen perustuvien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta

— tarkastetaan, että jäsenvaltioiden vastaavia yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevat säännöt olivat edelleen voimassa ehdotuspyynnön hetkellä (alemman tason yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta) tai toimitettaessa ohjelmaa koskeva muutos komissiolle (ylemmän tason yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta)

— todennetaan, että menetelmää käytettiin kaikilta osin uudelleen

— todennetaan, että kansallisella toimintapolitiikan alalla käytettävää yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon toteutusmenetelmää sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamien avustusjärjestelmien mukaisesti

— todennetaan, että yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa käytetään samankaltaisissa toimissa.

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen toteutusmenetelmien tarkastuksessa keskitytään sen todentamiseen, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen säännöksiä, jotka koskevat menetelmän vahvistamista, noudatetaan. Laskentamenetelmän valinta on yksinomaan hallintoviranomaisen vastuulla. Hallintoviranomaisten olisi pidettävä asianmukaisesti kirjaa vahvistetusta laskentamenetelmästä, ja niiden olisi pystyttävä osoittamaan, millä perusteella kiinteät prosenttiosuudet, yksikkökustannukset tai kertakorvaukset on määritetty. Laskentamenetelmän dokumentointia varten säilytettäviin asiakirjoihin sovelletaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 82 artiklassa säädettyjä asiakirjojen saatavuutta koskevia vaatimuksia.

Niiden kiinteiden prosenttiosuuksien, kertakorvausten ja yksikkökustannusten osalta, jotka vahvistetaan yhteisiä säännöksiä koskevassa asetuksessa tai rahastokohtaisissa asetuksissa ja joiden sovellettavien määrien määrittämiseksi ei tarvitse suorittaa laskelmia (nk. vakiosuuruiset yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot), tarkastusviranomaisen suorittamissa tarkastuksissa keskitytään kustannuserien määrittelyyn (esimerkiksi välittömät kustannukset, välilliset kustannukset ja välittömät henkilöstökustannukset). Tarkastajat todentavat, että vakiosuuruisten kiinteiden määrien kattamat kustannuserät joko vahvistetaan jäsenvaltion kansallisissa säännöissä tai hallintoviranomainen (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitea) on vahvistanut ne ohjelmassa tai käynnistetyissä ehdotuspyynnöissä ja että kaksinkertaista rahoitusta vältetään.

6.3 **Hallintoviranomaisen suorittama varmennus ja menetelmän asianmukaisen soveltamisen tarkastaminen täytäntöönpanon aikana**

— Kiinteää prosenttiosuutta, yksikkökustannuksia tai kertakorvausta käytettäessä ei ole tarpeen perustella yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamia eri kustannuseriin kuuluvia todellisia kustannuksia, kuten mahdollisia poistoja ja luontoissuorituksia ([29]).

— Käytettäessä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja alemmalla tasolla eli suoritettaessa maksuja tuensaajille on varmistettava valtiontukisääntöjen noudattaminen (ks. luku 6.5).

— Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen mukaisesti vahvistettujen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamiin kustannuseriin kuuluvien tosiasiallisesti aiheutuneiden ja maksettujen kustannusten tarkastamiselle ei ole oikeusperustaa, eli asiakirjoja, joilla todelliset kustannukset voitaisiin perustella, ei saa pyytää (esimerkiksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 54 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohtaa sovellettaessa tuensaajien ei tarvitse toimittaa todellisia kustannuksia koskevia laskuja sen todentamiseksi, ovatko tuensaajalle aiheutuneet välilliset kustannukset todella suuruudeltaan 15 prosenttia).

— Vahvistetun menetelmän asianmukainen soveltaminen todennetaan ylemmällä tasolla käytettävien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta hallintoviranomaisen tasolla ja alemmalla tasolla käytettävien yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen osalta tuensaajan tasolla.

Hallintoviranomainen/välittävä toimielin todentaa yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon toteutusmenetelmän asianmukaisen soveltamisen hallinnon varmennuksissa. Tarkastusviranomainen puolestaan todentaa tämän omissa tarkastuksissaan (toimien tarkastukset, aihekohtaiset tarkastukset ja järjestelmätarkastukset).

6.3.1. *Kiinteiden prosenttiosuuksien asianmukaisen soveltamisen todentaminen*

Kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmän asianmukaisen soveltamisen todentamiseen kuuluu seuraavien tarkastaminen:

— Hallintoviranomainen (tai Interreg-ohjelmien tapauksessa seurantakomitea) on määritellyt kiinteämääräisen rahoituksen kattamat kustannuserät sekä kustannuserät, joihin kiinteää prosenttiosuutta sovelletaan (ns. peruskustannukset). **Hallintoviranomaisten olisi joko määriteltävä selkeästi kustannuserät** tai vahvistettava ennalta luettelo kaikista kiinteämääräisen rahoituksen kattamista tukikelpoisten kustannusten lajeista sekä niistä kustannuseristä, joihin kiinteä prosenttiosuus perustuu (ja tarvittaessa muista tukikelpoisten kustannusten lajeista).

— Kiinteämääräisen rahoituksen käyttö mainitaan tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa.

— Laskennassa perustana käytetyt kustannukset (”peruskustannukset”) ovat tukikelpoisia, laillisia ja sääntöjenmukaisia ([30]).

([29]) Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut luontoissuoritukset voidaan ottaa huomioon laskettaessa kiinteän prosenttiosuuden, yksikkökustannusten tai kertakorvauksen määrää, kunhan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohtaa noudatetaan. Yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa sovellettaessa ei ole kuitenkaan tarpeen todentaa, onko luontoissuorituksia otettu huomioon, eikä siten myöskään sitä, täyttyvätkö yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 67 artiklan 1 kohdan edellytykset.

([30]) Sekä laskettu oikein, jos ne ilmoitetaan yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella.

— Samaa kustannuserää ei ole ilmoitettu kahteen kertaan (eli laskennassa perustana käytetyt kustannukset tai muut todelliset kustannukset eivät sisällä kiinteällä prosenttiosuudella katettuja kustannuseriä). Jos esimerkiksi välillisiin kustannuksiin tarkoitettu kiinteä määrä kattaa hallintokustannukset, näitä hallintokustannuksia ei pitäisi ilmoittaa tosiasiallisesti aiheutuneiden kustannusten perusteella).
— Ilmoitettu määrä on laskettu oikein soveltamalla kiinteää prosenttiosuutta nk. peruskustannuksiin.
— Kiinteää prosenttiosuutta soveltamalla laskettua määrää on oikaistu suhteellisesti, jos on muutettu niiden peruskustannusten arvoa, joihin kiinteää prosenttiosuutta on sovellettu. Mahdolliset vähennykset niiden peruskustannusten tukikelpoisiin määriin, jotka on hyväksytty näiden todentamisten perusteella niiden tukikelpoisten kustannuserien osalta, joihin peruskustannusten kiinteää prosenttiosuutta sovelletaan (esimerkiksi rahoitusoikaisun jälkeen), vaikuttavat samassa suhteessa niiden kustannuserien hyväksyttyihin määriin, jotka on laskettu soveltamalla kiinteää prosenttiosuutta peruskustannuksiin.
— Jos tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa asetetaan muita edellytyksiä, myös näiden edellytysten täyttyminen on todennettava hallinnon varmennusten ja tarkastusten yhteydessä.
— Käytettäessä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja kustannusten korvaamiseksi tuensaajille noudatetaan tapauksen mukaan valtiontukisääntöjä (ks. luku 6.5.).
— Kiinteän määrän kattamat kustannuserät ovat tarpeellisia toimen toteuttamiseksi – hallintoviranomainen tarkastaa valintavaiheessa rahoitushakemuksessa ja tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa esitettyjen hankkeen toteuttamista varten tarvittavien toimien perusteella, ovatko kiinteän määrän kattamat kustannuserät tarpeellisia.

Seuraavia **ei tarkasteta**:

— tuensaajalle aiheutuneet todelliset kustannukset tai niihin liittyvät tositteet kiinteiden määrien perusteella korvattujen määrien osalta
— asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaaja on käyttänyt kiinteän määrän oikeaan kustannuserään
— tuensaajien kirjanpitojärjestelmät.

Koska kiinteänä määränä korvattava tekninen apu ([31]) lasketaan SFC2021-järjestelmässä automaattisesti ilmoitettujen menojen perusteella, hallintoviranomaisen tai tarkastusviranomaisen ei tarvitse tehdä tarkastuksia. Kiinteän määrän laskennan perustana oleviin menoihin rahoitusoikaisujen soveltamisen jälkeen tehtävät vähennykset vaikuttavat kiinteän määrän automaattiseen laskentaan, minkä seurauksena tekniseen apuun myönnettävää tukea vähennetään samassa suhteessa.

6.3.2. *Yksikkökustannusten asianmukaisen soveltamisen todentaminen*

Yksikkökustannusten asianmukaisen soveltamisen todentamiseen kuuluu sen arvioiminen, **ovatko kustannusten korvaamiselle asetetut edellytykset täyttyneet menettelyjen, tuotosten ja/tai tulosten osalta**.

Yksikkökustannusten asianmukaisen soveltamisen todentamiseen kuuluu seuraavien tarkastaminen:

— Yksikkökustannusten käyttö mainitaan tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa.
— Hankkeessa toimitetut yksiköt yksikkökustannusten kattamina määrällisinä panoksina, tuotoksina tai tuloksina on dokumentoitu ja ne ovat siten todennettavissa ja todellisia. Sellaisiin tuotoksiin ja tuloksiin liittyviä yksikkökustannuksia, joita ei ole saavutettu, ei ole ilmoitettu.
— Ilmoitettu määrä vastaa vahvistettuja yksikkökustannuksia kerrottuna hankkeessa tosiasiallisesti tuotetuilla yksiköillä.
— Samaa kustannuserää ei ole ilmoitettu kahteen kertaan (muiden korvausmuotojen mukaisesti ilmoitetut kustannukset eivät sisällä yksikkökustannusten kattamia kustannuseriä).

([31]) Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 36 artiklan 5 kohdan ja Interreg-ohjelmien osalta Interreg-asetuksen 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

— Jos tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa asetetaan muita edellytyksiä, myös näiden edellytysten täyttyminen on todennettava hallinnon varmennusten ja tarkastusten yhteydessä.

— Käytettäessä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja kustannusten korvaamiseksi tuensaajille noudatetaan tapauksen mukaan valtiontukisääntöjä (ks. luku 6.5.).

Seuraavia **ei tarkasteta**:

— tuensaajalle aiheutuneet todelliset kustannukset tai niihin liittyvät tositteet yksikkökustannusten perusteella korvattujen määrien osalta

— asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaaja on käyttänyt yksikkökustannusten perusteella korvatun määrän oikeaan kustannuserään

— tuensaajien kirjanpitojärjestelmät.

6.3.3 *Kertakorvausten asianmukaisen soveltamisen todentaminen*

Kertakorvausten osalta on olennaisen tärkeää **saada varmuus siitä, että ilmoitetut tuotokset tai tulokset ovat todellisia**. Sen vuoksi valvonnassa on tarkastettava seuraavat seikat:

— Kertakorvauksen käyttö mainitaan tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa.

— Hankkeen sovitut vaiheet (mahdolliset välitavoitteet) on saatettu täysin päätökseen ja tuotokset tai tulokset on toimitettu ohjelmaviranomaisten kyseisen yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon käytölle asettamien edellytysten mukaisesti (tuotokset tai tulokset on dokumentoitava).

— Samaa kustannuserää ei ole ilmoitettu kahteen kertaan (muiden korvausmuotojen mukaisesti ilmoitetut kustannukset eivät sisällä kertakorvauksen kattamia kustannuseriä).

— Jos tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa asetetaan muita edellytyksiä, myös näiden edellytysten täyttyminen on todennettava hallinnon varmennusten ja tarkastusten yhteydessä.

— Käytettäessä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja kustannusten korvaamiseksi tuensaajille noudatetaan tapauksen mukaan valtiontukisääntöjä (ks. luku 6.5.).

Seuraavia **ei tarkasteta**:

— toimitettuihin tuotoksiin tai tuloksiin liittyvät tuensaajalle aiheutuneet todelliset kustannukset

— todellisia kustannuksia koskevat asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaaja on todella käyttänyt kertakorvauksen ennalta määritettyihin kustannuseriin tai toimiin

— tuensaajien kirjanpitojärjestelmät.

6.4 **Sen todentaminen, että yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja käytettäessä ei myönnetä kaksinkertaista rahoitusta**

Kaksinkertaisen rahoituksen estäminen samassa toimessa

Kaksinkertaisen rahoituksen riski on otettava huomioon jo menetelmää suunniteltaessa määrittelemällä selkeästi yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon kattamat kustannuserät ja muissa muodoissa korvattavat kustannuserät ja erottamalla nämä selkeästi toisistaan. Kun kyseessä on yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen yhdistelmä, edellä kuvatuille yksinkertaistettujen kustannusten yksittäisille tyypeille vaadittujen tarkastusten lisäksi hallinnon varmennuksissa ja tarkastuksissa on vahvistettava, että kaikki toimen kustannukset on ilmoitettu vain kerran. Tähän kuuluu sen tarkastaminen, että sovelletuilla menetelmillä varmistetaan, ettei toimen kustannuksia voida veloittaa useammasta kuin yhdestä yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen tyypistä ja soveltuvin osin kustannuserätyypistä (kustannusten ilmoittaminen kahteen kertaan esimerkiksi sekä välittöminä että välillisinä kustannuksina).

Hallinnon varmennuksissa ja tarkastuksissa olisi tarkastettava myös, että samaa kustannuserää ei ilmoiteta kahteen kertaan eli että peruskustannukset tai muut todelliset kustannukset eivät sisällä kustannuseriä, jotka tavallisesti katetaan kiinteällä määrällä. Kaksinkertaisen rahoituksen riskin välttämiseksi esimerkiksi hallintokuluja, jotka katetaan 54 artiklan mukaisesti välillisten kustannusten kiinteällä prosenttiosuudella, ei voida sisällyttää toiseen kustannuserään, kuten ulkoisesta asiantuntemuksesta aiheutuviin välittömiin kustannuksiin, vaikka nekin sisältäisivät hallintokuluja.

Kaksinkertaisen rahoituksen estäminen muista eu:n rahastoista, ohjelmista ja välineistä

Kaksinkertaisen rahoituksen riskiä voidaan ehkäistä eri tasoilla (ohjelmoinnissa ja valinta- ja täytäntöönpanovaiheissa), ja jäsenvaltiot voivat suunnitella (ja pyytää tuensaajia toteuttamaan) asianmukaisia toimenpiteitä kaksinkertaisen rahoituksen välttämiseksi. Tässä luvussa annetaan esimerkkejä toimenpiteistä kaksinkertaisen rahoituksen välttämiseksi kaikilla näillä tasoilla.

Kumppanuussopimuksessa on vahvistettava rahastojen välinen koordinointi, rajaus ja täydentävyys ja tarvittaessa kansallisten ja alueellisten ohjelmien välinen koordinointi.

Esimerkki 1: Selkeä rajaaminen

Kumppanuussopimuksessa kuvataan, että jäsenvaltion ohjelmasta X rahoitetaan valtateitä kun taas ohjelmasta Y rahoitetaan seututeitä, tai sopimuksessa vahvistetaan selkeä maantieteellinen rajaus.

Jos kumppanuussopimuksessa ei esitetä selkeää rajausta, **jäsenvaltion tasolla on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä kaksinkertaisen rahoituksen välttämiseksi**.

Esimerkki 2: Valintavaiheessa tehtävät varmistukset

Ohjelman hallintoviranomainen toimittaa luettelon valittavaksi esittämistään toimista saman jäsenvaltion muille hallintoviranomaisille ja pyytää niitä vertaamaan toimia omiin valitsemiensa toimien luetteloihinsa selvien päällekkäisyyksien välttämiseksi (esimerkiksi tilanne, jossa sama paikallisviranomainen saa kahdesta lähteestä avustuksia saman jokipenkereosuuden vahvistamiseksi).

Esimerkki 3: Hallintoviranomaisten temaattiset tarkastukset

Jäsenvaltion koordinointielin on luonut tekoälysovelluksen tarkastelemaan ohjelmia, joiden tarjoamassa rahoituksessa on päällekkäisyyksiä. Sovellus vertaa toisiinsa tällaisten ohjelmien toimista koottuja luetteloja ja pyrkii tunnistamaan samanlaiset tuensaajat ja toimien kuvaukset. Havaitessaan päällekkäisyyksiä se lähettää ilmoituksen asianomaisten hallintoviranomaisten henkilöstölle, joka suorittaa lisätarkastuksia kaksinkertaisen rahoituksen välttämiseksi.

Hallintoviranomainen totesi temaattisessa tarkastuksessa, jossa tarkasteltiin yksinkertaistetuilla kustannusvaihtoehdoilla rahoitettuihin toimiin palkattua henkilöstöä, saman henkilön työskennelleen samana ajanjaksona kolmessa eri hankkeessa. Kahdessa hankkeessa henkilöstökulut korvattiin todellisten kustannusten perusteella, ja yhden hankkeen henkilöstökustannukset korvattiin tuntitaksojen perusteella. Tarkastellessaan kahden ensimmäisen hankkeen osalta ilmoitettuja tunteja asianomaisen henkilön osalta hallintoviranomainen totesi, että kansallisten sääntöjen mukainen sallitun työajan kokonaismäärä ylittyi. Tämä tarkoitti sitä, että asianomainen henkilö ei olisi voinut työskennellä lisähankkeessa, vaikka se olisi korvattu tuntitaksojen perusteella.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 63 artiklan 9 kohdan mukaan toimi voi saada tukea yhdestä tai useammasta rahastosta tai yhdestä tai useammasta ohjelmasta ja muista unionin välineistä edellyttäen, että samat menot ilmoitetaan vain kerran. **Myös silloin, kun korvaukset suoritetaan tuensaajille yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen muodossa, on varmistettava ja tarkastettava, että toimeen ei myönnetä kaksinkertaista rahoitusta.**

Esimerkki 4: Tuensaajan tasolla tehtävät tarkastukset

Hallintoviranomainen suorittaa hallinnon varmennukset tuensaajan tasolla. Toimessa käytetään 40 prosentin kiinteää prosenttiosuutta, jota sovelletaan välittömiin henkilöstökustannuksiin. Hallintoviranomaisen suorittamissa henkilöstökustannuksia (peruskustannuksia) koskevissa tarkastuksissa tarkastetaan myös erään henkilöstön jäsenen toimenkuva. Toimenkuvassa mainitaan, että 100 prosenttia kyseisen henkilön työtehtävistä on suoritettava EAKR:stä rahoitettavissa toimissa, mutta tarkastettava toimi rahoitetaan ESR+:sta.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 63 artiklan 9 kohdan mukaisesti on viime kädessä jäsenvaltioiden vastuulla suunnitella ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kaksinkertaisen rahoituksen välttämiseksi. Komission tarkastuksissa keskitytään erityisesti varmistamaan, että käytössä on tällaisia toimenpiteitä, ja jos näin ei ole, toteutetaan korjaavia toimia.

Tuensaajien omia ilmoituksia, joissa ne vakuuttavat, etteivät ne hae samantyyppisiin toimiin rahoitusta muista rahastoista, voidaan käyttää, jos niiden lisäksi (tapauskohtaisesti) käytetään myös muita tietolähteitä. Hallinnon varmennuksissa ja tarkastuksissa voidaan muun muassa tehdä hakuja kansallisista tai eurooppalaisista tietokannoista ja tarkastaa tuensaajien verkkosivustoillaan ja toimipaikoissaan toteuttamia mainontatoimia.. Epäselvissä tapauksissa hallinto- ja tarkastusviranomaisten on tehtävä perusteellisempia tarkastuksia ja kerättävä tuensaajilta lisätietoja.

Esimerkki 5: Epäily kaksinkertaisesta rahoituksesta

Tuensaajan tasolla havaittiin kaksi polkupyöräkaistan rakentamiseen liittyvää hanketta, joista toinen, EAKR:stä rahoitettava hanke, oli toimien tarkastuksen kohteena. Tarkastajat havaitsivat, että osa polkupyöräkaistasta oli sisällytetty kahteen esitettyyn hankkeeseen, joista toinen rahoitettiin EAKR:stä ja toinen maaseuturahastosta. Hallintoviranomaisen tarkastajien pyynnöstä tekemät tarkastukset vahvistivat, että opasteiden kustannukset rahoitettiin sekä EAKR:stä että maaseuturahastosta, eli osa toimesta oli rahoitettu kaksinkertaisesti.

6.5 Valtiontukisääntöjen noudattamisen todentaminen käytettäessä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja korvausmuotona

Käytettäessä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja korvausten maksamiseksi tuensaajille on tarkistettava, onko noudatettava valtiontukea ja vähämerkityksistä tukea koskevia sääntöjä. Jos tukea pidetään valtiontukena, hallinnon varmennuksissa ja tarkastuksissa on tarkastettava seuraavat seikat valtiontukisääntöjen noudattamisen varmistamiseksi:

– **Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamien kustannusten tukikelpoisuus yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen ja yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan päätöksen sääntöjen mukaisesti**

Jos sovelletaan valtiontukisääntöjä (ks. luku 5.2.), yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamien kustannusten on oltava yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen sääntöjen tai yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan päätöksen mukaan tukikelpoisia. Tukikelpoisuuden varmistamiseksi hallintoviranomainen ja tarkastusviranomainen tarkastavat, että menetelmän tasolla määritellyt kustannuserät, jotka on julkaistu ehdotuspyynnöissä ja jotka mainitaan tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa, ovat yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen sääntöjen tai yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan päätöksen mukaan tukikelpoisia.

Sellaisten toimien osalta, joissa käytetään asetuksissa ennalta määriteltyjä kiinteitä määriä, kustannusten tukikelpoisuus todennetaan tarkastamalla tukiedellytykset vahvistava asiakirja, jonka avulla varmistetaan, että toimesta rahoitetaan vain tukikelpoisia kustannuseriä.

– **Tuen enimmäisintensiteetin tai tukimäärän/korvauksen tason noudattaminen**

Jos yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53–56 artiklan tai rahastokohtaisten asetusten asiaa koskevien säännösten mukaisesti on vahvistettu yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, tätä määrää käytetään tuen enimmäisintensiteetin tai yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tapauksessa korvaustason noudattamisen varmistamiseksi. Näin ollen yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon mukaista määrää käytetään asianomaisen valtiontukiluokan enimmäistukiintensiteetin noudattamisen tarkastamiseksi tai yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan päätöksen sääntöjen mukaisen korvauksen määrän laskemiseksi samalla tavoin kuin käytettäessä todellisia kustannuksia yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen tai yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan päätöksen mukaisesti.

– **Kannustavan vaikutuksen toteutuminen yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 6 artiklan mukaisesti**

Hallintoviranomaisen on tarkastettava etukäteen, että tuella on kannustava vaikutus tuensaajan kannalta.

Sekä hallinto- että tarkastusviranomaisen on tarkastettava, että tuensaaja ei ole tehnyt minkäänlaisia sopimusjärjestelyjä, jotka osoittaisivat sen olevan valmis harjoittamaan toimintaa myös ilman tukea. Tämä tarkastus voidaan tehdä siten, että vaaditaan tuen hakijan oma ilmoitus siitä, että se ei ollut tehnyt sitovaa oikeudellista sitoumusta (yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa määritelty töiden aloittaminen) ennen hakemuksen jättämistä. Omaa ilmoitusta voidaan pitää hyväksyttävänä tapana osoittaa tuen kannustava vaikutus edellyttäen, että käytössä on tehokas valvontajärjestelmä, jonka avulla näitä omia ilmoituksia voidaan tarkastaa satunnaisesti.

6.6 **Petostapaukset ja vakavat puutteet**

Yksinkertaistetuilla kustannusvaihtoehdoilla rahoitettaviin toimiin liittyvät mahdolliset petosepäilyt käsitellään kansallisessa järjestelmässä. Jos komissio saa asiaa koskevan tiedon, käsittely siirretään tapauksen mukaan OLAFille, kansallisille petosten tutkintaelimille tai Euroopan syyttäjänvirastolle ja asia käsitellään samalla tavalla kuin sellaisia ohjelmia koskevat muut petosepäilyt, joissa ei ole käytetty yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.

Tässä yhteydessä on otettava huomioon toimivaltaisen elimen päätös sekä kansallinen lainsäädäntö. On kuitenkin syytä muistaa, että sääntöjenvastaisuuden toteaminen ja rahoitusoikaisujen tekeminen ei useinkaan edellytä lopullista tuomiota, jossa tietty henkilö määrätään rikosoikeudelliseen vastuuseen unionin varoihin liittyvästä petoksesta ([32]).

Jos petos vaikuttaa toimiin, joiden kustannukset korvataan yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen muodossa, myös näiden yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen avulla ilmoitettuja kustannuksia pidetään sääntöjenvastaisina.

Mikäli on näyttöä vakavasta puutteesta, jonka osalta ei ole toteutettu korjaavia toimenpiteitä, komissio voi keskeyttää maksuajan kulumisen tai maksut (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 96 ja 97 artikla). Jos komissio toteaa, että on olemassa vakava puute, joka on vaarantanut rahastoista ohjelmaan jo maksetun tuen, se tekee rahoitusoikaisuja vähentämällä rahastoista ohjelmalle osoitettavaa tukea (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 104 artikla).

6.7. **Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöön liittyvät mahdolliset virheet tai sääntöjenvastaisuudet**

Menetelmän määrittämisen tasolla virheiksi voidaan katsoa muun muassa seuraavat:

— Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen laskemiseen käytetyssä menetelmässä ei ole noudatettu lainsäädännön ehtoja (esimerkiksi tilanne, jossa yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon laadintamenetelmä ei ole ollut oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettavissa). Esimerkki: Koulutus, jonka yksikkökustannukset on määritetty vain neljän hankkeen tietojen perusteella. Tietojen lähde ei ole selkeä, eikä aiempien tietojen keräämiseksi tarkasteltujen hankkeiden merkityksellisyyttä tuettavan hankkeen kannalta ole osoitettu.

— Yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon laskemiseksi käytetty otos ei ole edustava. Esimerkki: Palkkojen vahvistetut yksikkökustannukset perustuvat yksittäisen hankkeen tietoihin, jotka kattavat 6 kuukautta (heinä-joulukuu), vaikka palkkakustannukset vaihtelivat vuoden aikana. Otosta ei pidetä edustavana, koska siinä ei otettu huomioon erilaisia vaihteluja, joita palkkakustannuksissa tapahtui vuoden aikana.

— Laskentamenetelmän tuloksia ei ole käytetty oikein yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja määritettäessä. Esimerkki: Tuntitaksojen yksikkökustannukset on määritetty edellisen ohjelmakauden henkilöstökustannusten perusteella siten, että laskentamenetelmän tuloksia oikaistiin indeksillä, joka ei kuvaa palkkakustannusten kehitystä.

— Yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon vahvistamiseksi tehtävään laskelmaan on sisällytetty tukikelvottomia kustannuksia. Esimerkki: Aiempien tietojen perusteella määritettyjen tuntitaksan yksikkökustannusten tapauksessa laskelmaan on sisällytty työntekijöiden vapaaehtoinen vakuutus, jota ei ollut määritelty tukikelpoiseksi kustannukseksi.

— Yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot on vahvistettu sellaisten vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin, mutta kansallista järjestelmää ei ole käytetty kaikilta osin. Esimerkki: Palkkakustannuksia varten on määritetty yksikkökustannukset yleishyödyllisellä alalla työskentelevien työntekijöiden palkkojen perusteella, ja kansallisessa lainsäädännössä asetetaan palvelusaikaa koskevia ehtoja (työkokemuksen vähimmäismäärä vuosina), joita on noudatettava sovellettaessa yksikkökustannuksia. Näitä ehtoja ei ole kuitenkaan otettu huomioon menetelmässä, jolla yksikkökustannukset on määritetty.

([32]) Sääntöjenvastaisuuden olemassaolo edellyttää kolmen seikan olemassaoloa – ensinnäkin sovellettavan oikeuden rikkomista, toiseksi sitä, että kyseinen rikkominen perustuu taloudellisen toimijan toimeen tai laiminlyöntiin, ja kolmanneksi unionin talousarvioon kohdistuvan tosiasiallisen tai mahdollisen vahingon olemassaoloa. Toiminnan tahallisuutta tai tuottamuksellisuutta ei voida pitää välttämättömänä seikkana, jotta (unionin tuomioistuimen tuomiossa mainitussa) kyseisessä säännöksessä tarkoitettu sääntöjenvastaisuus voitaisiin todeta (unionin tuomioistuimen tuomio 1.10.2020, Elme Messer Metalurgs, C-743/18, ECLI:EU:C:2020:767, erityisesti 62 kohta).

Menetelmän soveltamisen tasolla virheiksi tai sääntöjenvastaisuuksiksi voidaan katsoa muun muassa seuraavat:

— Tuensaaja ei ole menoja ilmoittaessaan soveltanut hallintoviranomaisen vahvistamia yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.

— Yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja sovelletaan takautuvasti. Esimerkki: Kiinteän prosenttiosuuden vahvistamismenetelmää muutettiin, ja kiinteä prosenttiosuus nousi uusien hankkeiden osalta 2 prosentista 3 prosenttiin. Uutta 3 prosentin kiinteää prosenttiosuutta on kuitenkin käytetty jo valittujen toimien kustannusten korvaamiseksi.

— Sama kustannuserä on ilmoitettu kahdesti – sekä peruskustannuksena (laskettu todellisten kustannusten periaatteen, kertakorvauksen tai yksikkökustannusten perusteella) että tukikelpoisena kustannuksena, joka on katettu kiinteällä määrällä. Jos kiinteällä määrällä katettavat kustannukset ilmoitetaan myös todellisina kustannuksina, todellisina kustannuksina ilmoitettua määrää ei pidetä tukikelpoisena.

— Peruskustannuksia vähennetään kiinteämääräisen rahoituksen tapauksessa vähentämättä laskettuja tukikelpoisia kustannuksia (jotka kiinteä määrä kattaa) samassa suhteessa. Jos hallinnon varmennuksessa tai tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia niiden tukikelpoisten kustannusten lajeissa, joihin sovelletaan kiinteää prosenttiosuutta, myös kiinteän prosenttiosuuden mukaista kokonaiskorvausta on vähennettävä.

— Kertakorvausten tapauksessa tositteet tuotoksista, joista on suoritettu täysimääräinen maksu, puuttuvat kokonaan tai osittain.

— Yksittäistä tuotosta vastaava kertakorvaus on ilmoitettu komissiolle, mutta tarkastuksen perusteella katsotaan, ettei tuotosta ole saavutettu. Jos tuotos saavutetaan myöhemmin, sitä vastaava määrä voidaan ilmoittaa tuolloin.

— Kaikki yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskeviin menetelmiin ja niiden soveltamiseen liittyvät sääntöjenvastaisuudet on korjattava.

Esimerkki 1: EAKR

Kunta saa tien rakentamista varten avustuksen, jonka tukikelpoiset kustannukset ovat enintään 1 000 000 euroa.

Hankkeen maksuhakemus on seuraavanlainen:

Hanke 1: Työ (julkinen hankintamenettely)	**700 000 euroa**
Hanke 2: Muut kustannukset:	**300 000 euroa**
Välittömät henkilöstökustannukset (tyyppi 1)	*50 000 euroa*
Muut välittömät kustannukset (tyyppi 3)	*242 500 euroa*
Välilliset kustannukset (tyyppi 2)	*Välittömät henkilöstökustannukset x 15 % = 7 500 euroa*
Ilmoitetut kokonaiskustannukset	**1 000 000 euroa**

Hallintoviranomainen tarkastaa tuensaajan ilmoittamat kustannukset. Ilmoitetuista välittömistä henkilöstökustannuksista löytyy tukikelvottomia kustannuksia.

Hyväksytty maksuhakemus on seuraavanlainen:

Hanke 1: Työ (julkinen hankintamenettely)	**700 000 euroa**
Hanke 2: Muut kustannukset:	**288 500 euroa**
Välittömät henkilöstökustannukset (tyyppi 1)	*40 000 euroa*
Muut välittömät kustannukset (tyyppi 3)	*242 500 euroa*

Välilliset kustannukset (tyyppi 2)	*Välittömät henkilöstökustannukset x 15 %* **= 6 000 euroa**
Tukikelpoiset kustannukset yhteensä suhteutetun vähennyksen jälkeen:	**988 500 euroa**

Esimerkki 2: ESR+

Jokaisesta koulutuksen suorittavasta koulutettavasta maksetaan 5 000 euron yksikkökustannus.

Koulutus alkaa tammikuussa, loppuu kesäkuussa, ja siihen odotetaan 20:tä osallistujaa. Odotettujen tukikelpoisten kustannusten määrä on 20 x 5 000 euroa = 100 000 euroa. Koulutuksen tarjoaja lähettää joka kuukausi laskun, joka vastaa 10:tä prosenttia avustuksesta: 10 000 euroa tammikuun lopussa, 10 000 euroa helmikuun lopussa jne.

Koska yksikään koulutettava ei kuitenkaan ole saanut koulutusta päätökseen kesäkuun loppuun mennessä, näitä maksuja ei voi ilmoittaa komissiolle. Vasta kun on osoitettu, että jotkut henkilöt ovat suorittaneet koulutuksen loppuun, asiaankuuluvat kustannukset voidaan ilmoittaa komissiolle: jos esimerkiksi 15 henkeä on saanut koulutuksen päätökseen, komissiolle voidaan ilmoittaa 15 x 5 000 euroa = 75 000 euroa.

LIITE 1

Esimerkkejä yksinkertaistetuista kustannusvaihtoehdoista

Tässä liitteessä annetaan esimerkki avustuksesta tuensaajalle, joka aikoo **järjestää seminaarin 50 osallistujalle** esitelläkseen uusia täytäntöönpanovälineitä. Työntekijät käyttävät aikaa tapahtuman suunnitteluun ja järjestämiseen, sitä varten vuokrataan tilat, jotkin puhujat tulevat ulkomailta, ja tapahtuman pöytäkirja on julkaistava. Tapahtumasta syntyy myös välillisiä kustannuksia, jotka liittyvät esimerkiksi työntekijöihin (esimerkiksi kirjanpitokustannukset, tapahtuman johtaja), sähkö- ja puhelinlaskuihin sekä tietotekniseen tukeen.

Yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto vahvistetaan kustannusarvion perusteella yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Kustannusarvio on seuraavanlainen, ja samaa muotoa käytetään kaikkien mahdollisuuksien ja vaihtoehtojen osalta, jotta erot ovat helpommin nähtävissä:

Välittömät kustannukset yhteensä	*135 000*	*Välilliset kustannukset yhteensä*	*15 000*
Välittömät henkilöstökustannukset	90 000	Välilliset henkilöstökustannukset	12 000
Tilavuokrat	12 000	Sähkö, puhelin jne.	3 000
Matkakustannukset	15 000		
Ateriat	3 000		
Tiedottaminen/Mainonta	15 000		

Jäljempänä kuvataan hankkeen mahdolliset rahoitustavat valitun yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon mukaan.

Mahdollisuus 1: Yksikkökustannukset (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdan b alakohta)

Periaate: Kaikki tukikelpoiset kustannukset tai osa niistä lasketaan panosten, tuotosten tai tulosten määrän perusteella kerrottuna ennalta määritetyillä yksikkökustannuksilla.

Esimerkkiseminaarissa yksikkökustannukseksi voitaisiin määrittää 3 000 euroa / seminaarin osallistuja (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan b alakohdan perusteella).

Toimen kustannukset olisivat seuraavat:

Seminaariin osallistuvien enimmäismäärä = 50

Yksikkökustannus / seminaarin osallistuja = 3 000 euroa

Tukikelpoiset kustannukset yhteensä = 50 x 3 000 euroa = 150 000 euroa

Jos osallistujia on 48, tukikelpoiset kustannukset ovat 48 x 3 000 euroa = 144 000 euroa

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen toteutusmenetelmän perusteella korvattavien kustannusten jäljitysketju:

— yksikkökustannusten arvon määrittämiseen käytetty menetelmä on dokumentoitava ja säilytettävä

— toimeen myönnetyn tuen edellytykset vahvistavassa asiakirjassa on ilmoitettava selkeästi yksikkökustannukset ja maksun käynnistävät tekijät

— todisteet seminaariin osallistumisesta (osallistujalistat).

Huomautus: Tässä tapauksessa osallistujien tukikelpoisuutta ei tarvitse todentaa. Jos tarkasteltujen osallistujien on täytettävä tietyt edellytykset, osallistujien tukikelpoisuus on todennettava.

Koko jäljitysketjun on oltava yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteen XIII mukainen.

Mahdollisuus 2: Kertakorvaukset (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdan c alakohta)

Periaate: Kaikki toimen tukikelpoiset kustannukset tai osa niistä korvataan ennalta vahvistetun kertasumman perusteella toimia ja/tai tuotoksia (jotka vastaavat yhtä yksikköä) koskevien ennalta määriteltyjen sopimusehtojen mukaisesti. Avustus maksetaan, jos toimia ja/tai tuotoksia koskevat ennalta määritellyt sopimusehdot täyttyvät.

Uusia täytäntöönpanovälineitä esittelevän *seminaarin järjestämistä* varten voitaisiin vahvistaa 150 000 euron kertakorvaus (osallistujien lukumäärästä riippumatta), joka on laskettu yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan b alakohdan perusteella.

Toimen korvattavat kustannukset olisivat seuraavat:

Kertakorvauksen tavoite = uusia täytäntöönpanovälineitä esittelevän seminaarin järjestäminen

Tukikelpoiset kustannukset yhteensä = 150 000 euroa

Jos seminaari järjestetään ja uudet täytäntöönpanovälineet esitellään, 150 000 euron kertakorvaus on tukikelpoinen. Jos seminaaria ei järjestetä tai uusia täytäntöönpanovälineitä ei esitellä, mitään ei makseta.

Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen menetelmän perusteella korvattavien kustannusten jäljitysketju:

— kertakorvauksen arvon määrittämiseen käytetty menetelmä on dokumentoitava ja säilytettävä

— tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa on ilmoitettava selkeästi kertakorvaukset ja maksun käynnistävät tekijät

— seminaarin toteutumisesta ja sen sisällöstä on esitettävä näyttöä (esimerkiksi lehtiartikkeleita, kutsu, ohjelma, valokuvia).

Koko jäljitysketjun on oltava yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteen XIII mukainen.

Mahdollisuus 3: kiinteämääräinen rahoitus (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 1 kohdan d alakohta)

Huom. laskelmista saadut määrät on pyöristetty.

Yleinen periaate: Tietyt tukikelpoiset kustannuserät, jotka on selvästi yksilöity ennalta, lasketaan soveltamalla ennalta vahvistettua prosenttiosuutta yhteen tai useampaan muuhun tukikelpoiseen kustannuserään.

Verrattaessa kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmiä on verrattava aina menetelmän kaikkia seuraavia tekijöitä eikä pelkästään kiinteitä prosenttiosuuksia:

— tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin kiinteää prosenttiosuutta sovelletaan (”perusta”)

— itse kiinteä prosenttiosuus

— tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka lasketaan kiinteän prosenttiosuuden perusteella

— tarpeen mukaan tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin kiinteää prosenttiosuutta ei sovelleta ja joita ei lasketa sen perusteella.

Vaihtoehto 1: kiinteämääräistä rahoitusta koskeva yleinen sääntö

Jäsenvaltio määrittää yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan b alakohdan perusteella 47 prosentin kiinteän prosenttiosuuden, jota sovelletaan kaikkiin henkilöstökustannuksiin (sekä välittömiin että välillisiin) toimen muiden kustannusten laskemiseksi:

Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin prosenttiosuutta sovelletaan muiden tukikelpoisten kustannusten määrien laskemiseksi (tyyppi 1)	Henkilöstökustannukset = 90 000 euroa + 12 000 euroa = 102 000 euroa

Itse kiinteä prosenttiosuus	47 %
*Muut tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka **lasketaan** kiinteän prosenttiosuuden perusteella (tyyppi 2)*	Muut kustannukset = 47 prosenttia henkilöstökustannuksista = 47 % x 102 000 = 47 940 euroa
Muut tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin prosenttiosuutta ei sovelleta ja joita ei lasketa sen perusteella (tyyppi 3)	–

=> Tukikelpoiset kustannukset yhteensä = 102 000 + 47 940 = 149 940 euroa

Kustannukset korvataan seuraavasti:

Henkilöstökustannukset (tyyppi 1):	102 000		Muut kustannukset (tyyppi 2) = 47 % henkilöstökustannuksista	47 940
Välittömät henkilöstökustannukset	90 000		*(laskettu)*	
Välilliset henkilöstökustannukset	12 000		Tukikelpoiset kustannukset yhteensä	149 940

(perustuvat yleensä todellisiin kustannuksiin)

Yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon muodossa korvattavien kustannusten jäljitysketju:

Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin prosenttiosuutta sovelletaan muiden tukikelpoisten kustannusten määrien laskemiseksi	Välittömät kustannukset = — henkilöstökustannusten selkeä määrittely — todisteet kustannuksista (esimerkiksi palkkakuitit, mahdolliset tuntilistat).
Kiinteä prosenttiosuus	— Kiinteän prosenttiosuuden määrittämiseen käytetty menetelmä on dokumentoitava ja säilytettävä, mukaan lukien todisteet kaikkien korvattavien kustannuserien tarpeellisuudesta. — Toimeen myönnetyn tuen edellytykset vahvistava asiakirja, jossa mainitaan kiinteä prosenttiosuus.

Vaihtoehto 2: Kiinteämääräinen rahoitus välillisten kustannusten kattamiseksi

Jäsenvaltio suunnittelee kiinteämääräisen rahoituksen järjestelmän, jossa tukikelpoisiin välittömiin kustannuksiin sovelletaan 11,1 prosentin kiinteää prosenttiosuutta yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin prosenttiosuutta sovelletaan tukikelpoisten välillisten kustannusten määrien laskemiseksi (tyyppi 1)	Tukikelpoiset välittömät kustannukset = 135 000 euroa
Kiinteä prosenttiosuus	11,1 %
*Tukikelpoisten kustannusten lajit, jotka **lasketaan** kiinteän prosenttiosuuden perusteella (tyyppi 2)*	Välilliset kustannukset (laskettu) = 11,1 % tukikelpoisista välittömistä kustannuksista = 11,1 % x 135 000 = 14 985 euroa
Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin prosenttiosuutta ei sovelleta ja joita ei lasketa sen perusteella (tyyppi 3)	Ei sovelleta, koska muita tukikelpoisia kustannuksia ei ole.

=> Tukikelpoiset kustannukset yhteensä = 135 000 + 14 500 = 149 500 euroa

Kustannukset korvataan seuraavasti:

Välittömät kustannukset (tyyppi 1)	*135 000*
Välittömät henkilöstökustannukset	90 000
Tilavuokrat	12 000
Matkakustannukset	15 000
Ateriat	3 000
Tiedottaminen/Mainonta	15 000

(perustuvat yleensä todellisiin kustannuksiin)

Välilliset kustannukset (tyyppi 2) = 11,1 % välittömistä kustannuksista	14 985

(laskettu)

Tukikelpoiset kustannukset yhteensä	149 985

Jäljitysketju:

Tukikelpoisten kustannusten lajit, joihin sovelletaan kiinteää prosenttiosuutta tukikelpoisten kustannusten määrien laskemiseksi	Välittömät kustannukset = — välittömien kustannusten selkeä määrittely — todisteet kustannuksista (esimerkiksi palkkakuitit, mahdolliset tuntilistat, todisteet mainonnasta, laskut, matkaliput).
Kiinteä prosenttiosuus	— Kiinteän prosenttiosuuden määrittämiseen käytetty menetelmä on dokumentoitava ja säilytettävä. — Toimeen myönnetyn tuen edellytykset vahvistava asiakirja, jossa mainitaan kiinteä prosenttiosuus.

LIITE 2

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteissä V ja VI olevan lisäyksen 1 täyttäminen

Yksikkökustannuksiin, kertakorvauksiin ja kiinteämääräiseen rahoitukseen perustuva unionin rahoitusosuus

Malli tietojen toimittamiseksi komissiolle (94 artikla)

Ehdotuksen jättämispäivä	15.5.2024

Tätä lisäystä ei vaadita, kun käytetään yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 94 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla delegoidulla säädöksellä vahvistettuja unionin tason yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.

A. **Yhteenveto pääkohdista**

Toimintalinja	Rahasto	Erityistavoite	Alueluokka	Arvioitu osuus toimintalinjan kokonaisrahoituksesta, johon yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja sovelletaan, prosentteina	Katettavat toimityypit		Korvauksen maksamisen edellytyksenä oleva indikaattori		Korvauksen maksamisen edellytyksenä olevan indikaattorin mittayksikkö	Yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon tyyppi (vakioyksikkökustannukset, kertakorvaukset tai kiinteämääräinen rahoitus)	Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrä (euroina) tai prosentteina (kiinteämääräisen rahoituksen osalta)
					Koodi ([1])	Kuvaus	Koodi ([2])	Kuvaus			
2	EAKR	RSO2.2.	Vähemmän kehittyneet alueet	0,15 %	053. Älykkäät energiajärjestelmät (myös älykkäät verkot ja tieto- ja viestintätekniset järjestelmät) ja niihin liittyvä varastointi	Energianvarastointilaitteet		Asennetun energianvarastointilaitteen kapasiteetti	kWh	Yksikkökustannus	100 euroa = Litiumrautafosfaattiteknologiaan perustuvan energianvarastointilaitteen yksikkökustannus kilowattituntia kohti 70 euroa = Litiumioniteknologiaan perustuvan energianvarastointilaitteen yksikkökustannus kilowattituntia kohti
2	Koheesiorahasto	RSO2.2.		0,10 %	053. Älykkäät energiajärjestelmät (myös älykkäät verkot ja tieto- ja viestintätekniset järjestelmät) ja niihin liittyvä varastointi	Energianvarastointilaitteet		Asennetun energianvarastointilaitteen kapasiteetti	kWh	Yksikkökustannus	100 euroa = Litiumrautafosfaattiteknologiaan perustuvan energianvarastointilaitteen yksikkökustannus kilowattituntia kohti 70 euroa = Litiumioniteknologiaan perustuvan energianvarastointilaitteen yksikkökustannus kilowattituntia kohti

([1]) Tällä tarkoitetaan tukitoimien alojen koodeja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteessä I olevassa taulukossa 1 (tai AMIF-, BMVI- ja ISF-asetusten liitteessä VI).

([2]) Tällä tarkoitetaan tapauksen mukaan yhteisen indikaattorin koodia.

A. Yhteenveto pääkohdista
Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteessä V ja VI olevan lisäyksen 1 A osassa olevassa taulukossa esitetään yhteenveto B osassa kunkin yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon osalta annettavista tiedoista. SFC-järjestelmä poimii automaattisesti lisäyksen 1 A osassa pyydetyt tiedot B osasta ja luo yhteenvetotaulukon, jossa eritellään toimintalinja, rahasto, alueluokka, erityistavoite, toimityyppi ja korvauksen maksamisen edellytyksenä oleva indikaattori. Sen vuoksi taulukossa A olevien rivien määrä riippuu lisäyksessä 1 kuvatun yhden tai useamman yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa koskevan järjestelmän erityispiirteistä. SFC-järjestelmässä on neljä kenttää, jotka on lisättävä A osaan manuaalisesti: — Arvioitu osuus toimintalinjan kokonaisrahoituksesta, johon yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja sovelletaan: Tiedot annetaan A osan kunkin rivin osalta (edellä annetaan lisätietoa riveille merkittävistä tiedoista). Jos toimintalinjan sisällä täytetään saman yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon osalta useita rivejä, kaikkien näiden rivien summan on vastattava arvioitua osuutta toimintalinjan kokonaisrahoituksesta, johon yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja sovelletaan. — Katettavien toimityyppien koodit: Valitaan niiden tukitoimien alojen koodit, joihin yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja sovelletaan. Koodi valitaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteessä I olevasta toimityyppien koodien luettelosta. Liite I sisältää kaikki erityistavoitteen ja rahaston osalta mahdolliset tukitoimien alojen koodit (kuvauksineen), jotka on valittu taulukkoon 4 toimintalinjan, rahaston, alueluokan ja erityistavoitteen osalta. AMIF-, BMVI- ja ISF-rahastojen osalta koodi valitaan AMIF-, BMVI- ja ISF-asetusten liitteessä VI olevasta tukitoimien alojen koodien luettelosta. Jos yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa koskevaa järjestelmää sovelletaan kaikkiin ohjelman toimityyppeihin tai merkittävään osaan niistä, A osaan valitaan yksi toimityyppi (jos mahdollista, kyseisen yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa koskevan järjestelmän kannalta merkityksellisin toimityyppi) ja B osassa (kohdassa ”Toimien kuvaus”) ilmoitetaan kaikki muut yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa koskevan järjestelmän kattamat toimityypit. — Korvauksen maksamisen edellytyksenä olevan indikaattorin koodi: Tämä kenttä on pakollinen, jos yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon yhteydessä käytetään yhteisiä indikaattoreita. Indikaattori valitaan avattavasta luettelosta, joka sisältää kaikkien yhteisten tuotos- ja tulosindikaattorien koodit (kuvauksineen), jotka on jo täytetty taulukoihin 2 ja 3 toimintalinjan, rahaston, alueluokan ja erityistavoitteen yhdistelmän yhteydessä. Kenttä jätetään tyhjäksi, jos yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon yhteydessä käytetään ohjelmakohtaisia indikaattoreita. — Yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa ei sovelleta: On mahdollista, että sama erityistavoite kattaa useita toimintalinjoja ja/tai rahastoja ja/tai alueluokkia, mutta lisäyksessä 1 esitettyä yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa koskevaa järjestelmää ei sovelleta joihinkin näistä toimintalinjoista, rahastoista tai alueluokista. Lisäyksen 1 A osassa luodaan kuitenkin erillinen rivi kullekin erityistavoitteen kattamalle toimintalinjalle/rahastolle/alueluokalle (eli myös niille, jotka eivät kuulu yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa koskevan järjestelmän piiriin). Tässä tapauksessa rastitetaan sarakkeessa ”Yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa ei sovelleta” oleva ruutu niiden toimintalinjojen, rahastojen ja alueluokkien osalta, joihin yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa koskevaa järjestelmää ei sovelleta.

B. Toimityyppiä koskevat tiedot (täytettävä jokaisesta toimityypistä)		
Kysymys	Huomautukset	Esimerkki
1. Toimityypin kuvaus sekä täytäntöönpanoaikataulu	Toimet olisi kuvailtava selkeästi, ja kaikki osatekijät olisi määritettävä, mukaan lukien tukikelpoiset toiminnot, tuensaajat, odotetut tuotokset, kesto sekä toimen vaikutus ohjelman tavoitteiden saavuttamiseen. Myös toteutusaikataulu eli ajankohta, jolloin toimien valinnan on määrä alkaa, ja ajankohta, jolloin toimet on määrä saattaa päätökseen, olisi ilmoitettava. Lisäksi olisi annettava tarvittavat tiedot, jotka osoittavat, että toimia ei ole saatettu fyysisesti päätökseen tai pantu kaikilta osin täytäntöön.	**EAKR** Rahastosta tuetaan kuluttajia (kotitalouksia), jotka aikovat tuottaa sähköä kotitalouden tarpeisiin, yksilöllisten energianvarastointilaitteiden asentamisessa. Toiminnoilla kannustetaan kotitalouksia ottamaan käyttöön ratkaisuja, joissa hyödynnetään uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä. Tukea on tarkoitus myöntää kotitalouksille, jotka omistavat asuinkäyttöön tarkoitetun yksiasuntoisen rakennuksen tai piharakennuksen, joka on rekisteröity kansalliseen kiinteistörekisteriin ja johon on asennettu tai johon aiotaan asentaa aurinko- tai tuulivoimala maksuhakemuksen jättämispäivään mennessä.

	Tietojen olisi oltava yhdenmukaisia A osassa olevan kohdan ”Katettavat toimityypit” kanssa. Tarvittaessa on muistettava ilmoittaa kaikki yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja koskevan järjestelmän kattamat ohjelman tukitoimien alat (ks. lisätietoja edellä olevasta kohdasta A osa – Katettavien toimityyppien koodit).	Toimella edistetään vuosien 2021–2027 ohjelman toimintalinjan 2 erityistavoitteeseen 2 kuuluvien tavoitteiden saavuttamista – toimenpide ”Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tuotannon ja energianvarastointiratkaisujen käyttöönoton edistäminen kotitalouksissa”. Toimen valintavaiheen odotettu alkamisajankohta on vuoden 2024 kolmas neljännes ja päättymisajankohta vuoden 2028 toinen neljännes.
2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)	Erityistavoitteen olisi oltava linjassa katettavien toimityyppien kanssa.	**EAKR** RSO 2.2
3. Korvauksen maksamisen edellytyksenä oleva indikaattori	Indikaattorin olisi oltava toimityypin kannalta merkityksellinen, ja sen olisi oltava selkeä, mitattavissa ja yksinkertainen. Indikaattori voi perustua — kustannuseriin: muotoiltu niiden kustannuserien mukaan, joihin yksinkertaistettua kustannusvaihtoehtoa sovelletaan — prosesseihin: muotoiltu panosyksiköiden mukaan — tuloksiin (tai tuotoksiin): muotoiltu toimessa saavutettujen tulosten/tuotosten/suoritteiden mukaan. Huom. Mahdollisuuksien mukaan suositellaan ylätason indikaattoreiden asettamista, jotta vältetään moninkertaiset indikaattorit. Esimerkki: Sen sijaan, että asetettaisiin kolme eri indikaattoria – asennettujen ilma-vesilämpöpumppujen kapasiteetti, asennettujen kaasulämpöpumppujen kapasiteetti, vesi-vesi-lämpöpumppujen kapasiteetti –, voidaan asettaa vain yksi indikaattori (kotitalouksien lämmöntuotantolaitteiden kapasiteetti) ja määrittää eri määrät kullekin kolmelle laitetyypille.	**EAKR** — Asennetun energianvarastointilaitteen kapasiteetti — Asunnot (sosiaalisen asuntotuotannon asunnot), joiden energiatehokkuus on parantunut — Pk-yrityksen digitaalinen diagnoosi suoritettu — Laaditut ja hyväksytyt konsultointiraportit — Pk-yritysten osallistuminen kansainvälisille messuille — Koulutetut pk-yritysten työntekijät, joille on myönnetty todistus koulutuksen suorittamisesta **ESR+** — Kouluttajan työtunnit — Koulutettavien läsnäolotunnit — Työnvälityspalveluja käyttäneen henkilön työllistyminen — Koulutuksen hyväksytysti suorittaneet opiskelijat **Kaikki rahastot** — Välittömät henkilöstökustannukset toimen välillisten kustannusten tai kaikkien muiden tukikelpoisten kustannusten (esimerkiksi matkat, majoitus) laskemiseksi
4. Korvauksen maksamisen edellytyksenä olevan indikaattorin mittayksikkö	Mittayksikön olisi sovelluttava indikaattorille ja oltava toimityypin kannalta merkityksellinen.	**EAKR:** — Kilowattitunti (kWh) — Lukumäärä (esimerkiksi asuntojen, konsultointiraporttien, pk-yritysten tai työntekijöiden lukumäärä) **ESR+** — Lukumäärä (esimerkiksi tuntimäärä, koulutettavien lukumäärä tai henkilömäärä)
5. Vakioyksikkökustannukset, kertakorvaus tai kiinteämääräinen rahoitus	Laaditun yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon tyyppi.	**EAKR:** Yksikkökustannukset **ESR+** Yksikkökustannukset
6. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrä mittayksikköä kohti tai prosentteina (kiinteämääräisen rahoituksen osalta)	Ilmoitetaan yksittäiset yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon kattamat määrät tai kiinteät prosenttiosuudet. Huom. Ylätason indikaattoreiden tapauksessa kentässä olisi ilmoitettava määrät kunkin yksinkertaistetulla kustannusvaihtoehdolla maksettavan yksittäisen suoritetyypin osalta.	**EAKR:** 100 euroa = Litium-rautafosfaattiteknologiaan perustuvan energianvarastointilaitteen yksikkökustannus kilowattituntia kohti 70 euroa = Litiumioniteknologiaan perustuvan energianvarastointilaitteen yksikkökustannus kilowattituntia kohti

7. Yksikkökustannuksen, kertakorvauksen tai kiinteämääräisen rahoituksen kattamat kustannuserät	Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen kattamat kustannuserät kuvataan selkeästi, jotta varmistetaan, että kustannuksia ei rahoiteta kaksinkertaisesti (erityisesti yhdisteltäessä eri yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja).	**EAKR:** Yksikkökustannukset kattavat seuraavat kustannuserät: Energianvarastointilaitteen hankintakustannukset, energianvarastointilaitteen asentamiseen tarvittavien lisälaitteiden (esimerkiksi laturi, hybridi-invertteri) hankinta, asennuskustannukset
8. Kattavatko nämä kustannuserät kaikki toimen tukikelpoiset menot? (K/E)	Kenttään täytetään Kyllä/Ei. Jos yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto ei kata kaikkia kustannuksia, kentässä 7 ilmoitetaan, mitä kustannuseriä haetaan maksettaviksi yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon kattamien kustannusten lisäksi.	**EAKR:** Kyllä
9. Mukauttamismenetelmä	Ilmoittakaa mukautusten tiheys, määräpäivä ja ajoitus sekä selkeä viittaus tiettyyn indikaattoriin. Selvittäkää lähteet, joihin mukauttamismenetelmät perustuvat (kansallinen lainsäädäntö tai muu, mukaan lukien linkki mahdolliselle verkkosivustolle, jolla indikaattori julkaistaan), sekä ilmoitetaan, milloin mukautettua määrää aletaan käyttää.	**EAKR:** Yksikkökustannukset päivitetään kerran vuodessa ennen vuoden N ensimmäisen neljänneksen päättymistä. Päivityksessä otetaan huomioon — arvonlisäverolaissa säädetyt alv-kannan muutokset — kansallisen tilastolaitoksen julkaiseman kuluttajahintaindeksin muutokset; prosenttimääräisen lisäyksen/vähennyksen laskennassa otetaan huomioon indeksin muutos yksikkökustannusten viimeisimmän mukauttamiskuukauden ja päivittämiskuukauden välisenä aikana. Uudelleenlaskettuja yksikkökustannuksia sovelletaan mukautuksen jälkeen käynnistettyjen ehdotuspyyntöjen sisältämiin toimiin.
10. Mittayksikköjen saavuttamisen tarkastaminen — kuvailkaa, mitä asiakirjoja/ järjestelmiä käytetään toimitettujen yksiköiden toteutumisen todentamisessa — kuvailkaa, mitä tarkastetaan hallinnon varmennuksissa ja kuka tarkastaa — kuvailkaa asiaankuuluvien tietojen/ asiakirjojen keräämistä ja tallentamista koskevat järjestelyt	kuvailkaa selkeästi todentamisessa käytetyt asiakirjat/järjestelmät, hallinnon varmennuksista vastaavat elimet ja varmennuksissa tarkastettavat asiakirjat sekä asiaankuuluvien tietojen keräämistä ja säilyttämistä koskevat järjestelyt.	**EAKR:** Ennen yksikkökustannuksiin perustuvan maksun suorittamista kerätään seuraavat tositteet: — perustelut laitteiden hankinnalle ja asennukselle sekä todiste laitteiden vastaanottamisesta (kuittaus laitteiden vastaanotosta, toimeksisaajan vakuutus energianvarastointilaitteiden asentamista koskevan lainsäädännön vaatimusten mukaisesti tehtyjen töiden laadusta) — laitteiden tekniset tiedot (asennustodistus ja/tai tekninen eritelmä), joista on käytävä ilmi hankitun laitteen tyyppi (litiumrautafosfaatti/litiumioni) ja kapasiteetti. Hallintoviranomainen suorittaa hallinnon varmennukset käytössä olevien menettelyjen mukaisesti. Asiaankuuluvat asiakirjat säilytetään hallinto- ja valvontajärjestelmän kuvauksen mukaisesti, ja ne asetetaan saataville ohjelman sähköiseen seurantajärjestelmään.

11. Mahdolliset vääristyneet kannustimet, lieventämiskeinot ja arvioitu riskitaso (korkea/ keskinkertainen/ matala)	Selvittäkää, miten yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö voi vaikuttaa toimien toteuttamiseen kielteisesti (todellisten kustannusten käyttöön verrattuna) ilmoittamalla riskitaso (matala/keskinkertainen/korkea) ja suunnitellut lieventämiskeinot. Yhdisteltäessä eri yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja on aina olemassa riski kaksinkertaisesta rahoituksesta – kuvailkaa riskin pienentämiseksi toteutettavia toimenpiteitä.	**EAKR:** Markkinoilla voi olla uusia teknisiä ratkaisuja, joiden myötä energianvarastointilaitteiden kustannukset voivat muuttua merkittävästi tai voi olla tarpeen yhdistellä useita eri teknologioita, jolloin hintoja on tarkistettava. Riskitaso Keskinkertainen Lieventämiskeinot Uusien teknologisten ratkaisujen yksikkökustannusten laskemiseksi toteutetaan uusi markkinahintatutkimus. Menetelmä toimitetaan Euroopan komission hyväksyttäväksi esittämällä ohjelmaa koskeva muutos.
12. Kokonaismäärä (kansallinen ja EU:n), joka komission on tämän perusteella tarkoitus korvata	Kokonaismäärän on oltava yhdenmukainen A osassa olevan kohdan ”Arvioitu osuus toimintalinjan kokonaisrahoituksesta, johon yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja sovelletaan, prosentteina” kanssa Tässä olisi kuitenkin ilmoitettava yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon muodossa käytettävä kokonaismäärä.	5 000 000 euroa

C. Vakioyksikkökustannusten, kertakorvausten tai kiinteämääräisen rahoituksen laskenta		
Yleishuomautus SFC-järjestelmän merkkimäärän rajoituksen vuoksi tässä yhteydessä olisi annettava lyhyt yhteenveto yksityiskohtaisemmista tiedoista, jotka sisältyvät tarkastusviranomaisen arviointiin. Tarvittaessa järjestelmään voidaan ladata muita liiteasiakirjoja kohdassa Yleiset -> Asiakirjat (General -> Documents).		
Kysymys	Huomautukset	Esimerkki
1. Vakioyksikkökustannuksen, kertakorvauksen tai kiinteämääräisen rahoituksen laskennassa käytettävien tietojen lähde (kuka on tuottanut, kerännyt ja kirjannut tiedot; minne tiedot on tallennettu; koontipäivät; validointi jne.).	Kuvailkaa tietolähteitä (onko käytetty kaikkia tietoja vai otosta) ja ilmoittakaan selkeästi tietojen aikaväli. Jos jotkin hankkeet jätettiin tarkastelun ulkopuolelle, antakaa perustelut tälle. Ilmoittakaa kaikki yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon laskennassa käytetyt kustannuserät/kustannukset. Kuvatkaa järjestelyt, joilla varmistetaan käytettyjen tietojen ajantasaisuus. Jos käytätte muita objektiivisia tietoja tai asiantuntija-arviota, varmistakaa, että nämä tiedot ovat saatavilla, jotta voitte osoittaa laskelmanne olevan johdonmukainen ja täydellinen.	Esimerkki 1: Hallintoviranomainen toteutti huhti-kesäkuussa 2022 markkinahintatutkimuksen haastattelemalla energianvarastointilaitteisiin liittyvien uusien teknologisten ratkaisujen toimittajia. Toimittajaluettelo perustuu verkkosivustolla julkisesti saatavilla olevan kansallisen tietokannan tietoihin oikeussubjekteista ja niiden toiminnoista. Tietokanta on saatavilla liitteessä, ja se on kirjattu hallintoviranomaisen tietojärjestelmään. Esimerkki 2: Yksikkökustannukset on laskettu ohjelman aiempien tietojen perusteella. Hallintoviranomainen valitsi kaikki ohjelmakaudella 2014–2020 rahoitetut energiatehokkuuteen liittyvät toimet. Tiedot tallennetaan hallintoviranomaisen tietojärjestelmään, ja ne on validoitu hallinnon varmennusten ja tarkastusten avulla.

2. Selvittäkää, miksi ehdotettu menetelmä ja laskelma, jotka perustuvat 94 artiklan 2 kohtaan, ovat toimityypin kannalta olennaisia.	Vastaako ehdotettu yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto todellisuutta? Miksi sitä on tarpeen käyttää? Miten se yksinkertaistaa tuen saamista ja mihin tahoihin se vaikuttaa? Miksi käytetään tiettyä laskentamenetelmää? Käytetäänkö keskiarvoa (tai mediaania)? Miksi käytetään tiettyä otosta (jos käytetään otantaa)?	Esimerkki 1: Menetelmä soveltuu kyseiselle toimityypille, koska tutkimus perustui markkinahinta-analyysiin. Lisäksi tarkasteltiin tutkimuksen aihetta koskevaa kansallista lainsäädäntöä. Yksikkökustannusten laskentaan voidaan soveltaa ainoastaan markkinahinta-analyysimenetelmää, koska energianvarastointilaitteet ovat uusi tuote markkinoilla eikä niitä ollut ennen tutkimuksen aloittamista hankittu minkään EU:n tai valtion talousarvion rahoituksella, minkä vuoksi aiempia tietoja ei ollut saatavilla. Tiedusteluun vastasi 80 prosenttia kaikista toimittajista. Esimerkki 2: Ohjelmakaudella 2014–2020 rahoitetut toimet, joista laskelmat ovat peräisin, ovat keskenään samanlaisia. Menetelmä perustuu hallintoviranomaisen todentamiin todellisiin kustannuksiin, ja sillä saadaan objektiivisesti mitattavissa olevia tuloksia. Ohjelmakaudella 2021–2027 rahoitettavat toiminnot ovat samantyyppisiä. Näiden toimien toteuttaminen todellisten kustannusten perusteella olisi erittäin suuri hallinnollinen rasitus tuensaajille ja koko hallintoketjulle. Tämä rasitus vähenee huomattavasti, kun kustannukset korvataan tuensaajille yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen perusteella.
3. Ilmoittakaa, miten laskelmat on tehty, mukaan lukien erityisesti mahdolliset oletukset laadusta tai määristä. Tarvittaessa olisi käytettävä tilastollista näyttöä ja vertailuarvoja ja ne olisi toimitettava pyydettäessä muodossa, jota komissio pystyy käyttämään.	Esittäkää vaiheittainen laskelma ja kuvatkaa, miten päädyitte tiettyyn määrään tai (kiinteämääräisen rahoituksen tapauksessa) prosenttiosuuteen. Jos käytitte otantaa, selittäkää, miten ja miksi käytitte sitä. Jos laskelmassa ei ole käytetty joitakin poikkeavia arvoja, antakaa perustelut tälle. Välttäkää pyöristämistä, sillä se voi johtaa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen ylihinnoitteluun. Varovainen lähestymistapa on pyöristäminen alaspäin.	Esimerkki 1: Laskelmaa varten tarkasteltiin energianvarastointilaitteiden vaatimuksia koskevaa oikeudellista kehystä jäsenvaltiossa. Tarkastelun perusteella määriteltiin tekniset vähimmäisvaatimukset. Kysely lähetettiin kansallisesta tietokannasta poimituille toimittajille, joista 80 prosenttia vastasi siihen. Kyselyn tulosten perusteella päätettiin eritellä keskihintoja laskettaessa energianvarastointilaitteet ja niiden teknologiat, koska eri teknologioiden välillä havaittiin merkittäviä hintaeroja. Toimeen valittiin yleisimmin käytetyt teknologiat, ja yksikkökustannus laskettiin kyselyvastauksissa ilmoitettujen hintojen keskiarvona. Laskelma on saatavilla liitteessä 2, ja se on tallennettu hallintoviranomaisen tietojärjestelmään. Tiedot tarkastettiin tilastofunktion x avulla mahdollisten poikkeavien arvojen havaitsemiseksi, mutta mitään määriä ei jätetty pois laskelmasta. Esimerkki 2: Aiempien tietojen perusteella päätettiin erottaa toisistaan yksittäisten asuntojen ja moniasuntoisten rakennusten energiaremontit. Yksikkökustannus laskettiin yksittäisten asuntojen ja moniasuntoisten rakennusten energiaremonttikustannusten keskiarvona. Laskelma on saatavilla liitteessä 1, ja se on tallennettu hallintoviranomaisen tietojärjestelmään.

4. Ilmoittakaa, miten varmistetaan, että ainoastaan tukikelpoiset menot on otettu huomioon laskettaessa vakioyksikkökustannuksia, kertakorvausta tai kiinteämääräistä rahoitusta.	Tämän vaiheen tarkoituksena on varmistaa tietojen luotettavuus. Selvittäkää, miksi käytetyt tiedot ovat merkityksellisiä. Esimerkiksi ohjelman aiempia tietoja käytettäessä perusteluna voi olla se, että tiedot on tarkastettu hallinnon varmennuksissa ja että mahdolliset tarkastushavainnot on korjattu, tai käytettäessä kansallisia tilastoja voidaan ilmoittaa, että tietopohjaan ei sisälly mitään muita kuin tukikelpoisia menoja.	Esimerkki 1: Yksikkökustannusten laskennassa on otettu huomioon vain analyysin kannalta merkitykselliset tiedot: — Toimittajista laadittiin luettelo, josta jätettiin pois sellaiset yritykset, jotka ilmoittivat, etteivät ne tarjoa tiettyjä palveluja, tai jotka eivät pystyneet vastaamaan kyselyyn. — Huomioon otettiin myös kansallisen lainsäädännön mukaiset energianvarastointilaitteiden tekniset vähimmäisvaatimukset. — Tutkimuksen hypoteesit vahvistettiin tilasto-ohjelmalla. Yksikkökustannukset laskettiin korrelaatioanalyysin tulosten perusteella. Esimerkki 2: Laskelmia varten otettiin huomioon vain energiatehokkuuskorjauksiin liittyvät toimet. Huomioon ei otettu seuraavia toimia, jotka koskevat muita kuin energiatehokkuuteen liittyviä peruskorjauksia: (luettelo toimista). Rahoitettujen toimien kustannuserät määritettiin, ja laskelmassa otettiin huomioon ainoastaan asianomaisen yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon kattamat kustannukset. Hallintoviranomainen ja tarkastusviranomainen ovat tarkastaneet ja hyväksyneet kaikki yksikkökustannusten laskemiseksi käytetyt kustannuserät.
5. Tarkastusviranomais(t)en arvio laskentamenetelmästä ja määristä sekä järjestelyt, joilla varmistetaan tietojen tarkastaminen, laatu, kerääminen ja tallentaminen.	Tarkastusviranomaisen myönteinen ennakkoarviointi vaaditaan. Se ladataan SFC-järjestelmään kohtaan Yleiset -> Asiakirjat (General -> Documents).	Esimerkki 1: Tarkastusviranomainen vahvistaa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen määrittämistä koskevan tutkimuksen arvioinnin perusteella, että ehdotettu rakenne on sääntelyvaatimusten mukainen ja erityisesti että a) laskentamenetelmä on oikeudenmukainen, oikea ja todennettavissa b) käytetyt tiedot perustuvat muuhun objektiiviseen tietoon (markkinahintatutkimus), ja että ne arvioitiin luotettaviksi ja toimityypin kannalta merkityksellisiksi c) yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen vahvistamisessa huomioon otetut kustannuserät ja -tyypit ovat asiaa koskevien kansallisten ja EU:n tukikelpoisuussääntöjen ja erityisesti yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 64 ja 67 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisia d) yksikkökustannusten rakenteesta saatavilla olevien tietojen perusteella ei ole olemassa riskiä samojen kustannusten kaksinkertaisesta rahoituksesta (kyseiset yksinkertaistetut kustannusvaihtoehdot eivät kata toimen kaikkia kustannuksia, mutta muilla yksinkertaistetuilla kustannusvaihtoehdoilla korvattavat muut kustannukset eivät ole päällekkäisiä tai kata samoja kustannuksia) e) määritetyt yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen mukaiset määrät mittayksikköä kohti ovat yhdenmukaisia tehtyjen oletusten ja määrien määrittämiseksi käytettyjen tietojen kanssa f) mukauttamismenetelmän kuvauksessa annetaan riittävät tiedot menetelmän soveltamisen edellytyksistä ja ajoituksesta, nämä edellytykset ovat selkeät ja mitattavissa, ja menetelmän katsotaan olevan asianmukainen. Tietojen tarkastamisen, laadun, keräämisen ja tallentamisen varmistamiseksi toteutettavien toimenpiteiden osalta aiotaan käyttää asianmukaisia tositteita sekä järjestelmää, jolla voidaan vahvistaa keskimääräisen yksikkömäärän käyttö ja tietojen tallentaminen.

ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/7467/oj

		Esimerkki 2: Tarkastusviranomaisen arviointiraporttiin (liitteessä) perustuva myönteinen arviointi.

LIITE 3

Esimerkki yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen ja valtiontukisääntöjen yhteensopivuudesta

Yritys saa avustuksen valtiontukijärjestelmästä toteuttaakseen koulutushankkeen henkilöstölleen. Julkisen tuen määrä on 387 000 euroa. Tuki alittaa yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan n alakohdassa koulutustuelle säädetyn 3 miljoonan euron ilmoituskynnysarvon, ja kaikki muut asetuksessa tällaiselle tuelle asetetut edellytykset täyttyvät, minkä vuoksi sovelletaan yleistä ryhmäpoikkeusasetusta.

Tuensaaja ja hallintoviranomainen sopivat käyttävänsä yksikkökustannuksia määrittääkseen kurssin kustannukset osallistujaa kohti.

Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 31 artiklassa todetaan koulutustuesta seuraavaa:

1) Koulutustuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvaatimuksesta edellyttäen, että se täyttää tässä artiklassa ja I luvussa säädetyt edellytykset.
2) Tukea ei saa myöntää koulutukselle, jota yritykset järjestävät noudattaakseen velvoittavia kansallisia koulutusnormeja.
3) Seuraavat kustannukset ovat tukikelpoisia:
   a) kouluttajista aiheutuvat henkilöstökustannukset, ainoastaan niiden tuntien osalta, joiden aikana kouluttajat osallistuvat koulutukseen;
   b) kouluttajien ja koulutettavien toimintakustannukset, jotka liittyvät suoraan koulutushankkeeseen, kuten matkakulut, majoituskulut, hankkeeseen suoraan liittyvät materiaali- ja tarvikekulut, poistot työkaluista ja laitteista siinä laajuudessa kuin niitä käytetään yksinomaan koulutushankkeessa;
   c) koulutushankkeeseen liittyvien neuvontapalveluiden kustannukset;
   d) koulutettavista aiheutuvat henkilöstökustannukset ja yleiset välilliset kustannukset (hallintokustannukset, vuokra, yleiskustannukset) niiden tuntien osalta, joiden aikana koulutettavat osallistuvat koulutukseen.
4) Tuki-intensiteetti saa olla enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Tuki-intensiteettiä voidaan korottaa seuraavasti siten, että se on enintään 70 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista:
   a) 10 prosenttiyksikköä, jos koulutus on suunnattu alentuneesti työkykyisille tai epäedullisessa asemassa oleville työntekijöille;
   b) 10 prosenttiyksikköä, jos tuki myönnetään keskisuurille yrityksille, ja 20 prosenttiyksikköä, jos tuki myönnetään pienille yrityksille.
5) Merenkulkualan koulutukseen myönnettävän tuen intensiteetti voidaan korottaa 100 prosenttiin tukikelpoisista kustannuksista, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
   a) koulutettavat eivät ole miehistön varsinaisia jäseniä, vaan he ovat aluksella varsinaisen miehistön lisäksi; ja
   b) koulutus toteutetaan unionin rekistereissä olevissa aluksissa.

Hallintoviranomainen päättää vahvistaa yksikkökustannukset hankkeen tukikelpoisten menojen määrittämistä varten. Se käyttää tilastotietoja (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 53 artiklan 3 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti) samantyyppisestä koulutuksesta tietyllä maantieteellisellä alueella.

Tilastotietojen asianmukaisen käsittelyn jälkeen tulokseksi saatavat keskimääräiset kustannukset menoerää kohti tämäntyyppisellä kurssilla, jossa on sama määrä osallistujia, ovat seuraavat:

Välittömät kustannukset (euroa)			**Välilliset kustannukset (euroa)**	
Kouluttaja – palkka	100 000		Hallinnolliset kustannukset	17 500
Kouluttaja – matkakustannukset	10 000		Vuokrat	15 000
Koulutettavat – palkka	140 000		Yleiskustannukset	12 500
Koulutettavat – majoitus	55 000		**Välilliset kustannukset yhteensä**	**45 000**

Koulutettavat – matkakustannukset	25 000	
Poistokelvottomat kulutustavarat	5 000	
Mainonta	2 000	
Järjestämiskustannukset	5 000	
Välittömät kustannukset yhteensä	**342 000**	

Tietoja käsitellessään hallintoviranomainen poistaa kaikki tukikelvottomat kustannukset.

Laskutapa on seuraava:

Koulutuksen tukikelpoiset kustannukset yhteensä (kokonaiskustannukset – tukikelvottomat kustannukset)	387 000 – 0 = 387 000 euroa
Koulutuksen suorittavien osallistujien odotettu lukumäärä	300
Kustannukset koulutuksen suorittavaa osallistujaa kohti (yksikkökustannus)	387 000 euroa / 300 osallistujaa = 1 290 euroa / osallistuja

Koulutushankkeen alustava rahoitus on seuraavanlainen:

Julkinen rahoitus (kansallinen + ESR)	193 500 euroa
Yksityinen rahoitus (omarahoitus)	193 500 euroa
Valtiontuen intensiteetti	50 %

Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 31 artiklan 4 kohdassa rajataan tuki-intensiteetiksi enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jotka määritellään tukiedellytykset vahvistavassa asiakirjassa. Alustava talousarvio on tämän vaatimuksen mukainen.

Hankkeen toteutuksen jälkeen tukikelpoiset kustannukset perustuvat koulutuksen suorittavien osallistujien todelliseen lukumäärään. Jos koulutuksen suorittaa vain 200 osallistujaa, tuki muodostuu seuraavasti:

Komissiolle ilmoitettavat tukikelpoiset kustannukset yhteensä:	1 290 euroa x 200 = 258 000 euroa
Julkinen rahoitus (kansallinen + ESR+)	129 000 euroa
Yksityinen rahoitus (omarahoitus)	129 000 euroa
Valtiontuen intensiteetti	50 %